

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2008

Núm. 31

Presidència de la Molt Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort

Sessió celebrada dia 13 de maig del 2008

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 3950/08**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lladó i Pol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla de xoc contra la sinistralitat laboral. 1390
 - 2) RGE núm. 3951/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a escolarització d'alumnes d'Eivissa i Sant Antoni a aules prefabricades. 1391
 - 3) RGE núm. 3953/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Cristóbal Huguet i Sintes, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades de l'atur en el darrer mes. 1392
 - 4) RGE núm. 3954/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a baixada de l'atur. 1393
 - 5) RGE núm. 3955/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a recol·locació dels treballadors en atur procedents del sector de la construcció. 1394
 - 6) RGE núm. 3952/08**, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a quantitat que invertirà el Govern a Menorca per tal de reactivar l'economia. 1396
-
-

- 7) **RGE núm. 3889/08**, de l'Hble. Diputada Sra. Marián Suárez i Ferreiro, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a previsió de creixement econòmic per a les Pitiüses. 1397
- 8) **RGE núm. 3946/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a actuacions previstes amb menors. 1397
- 9) **RGE núm. 3947/08**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a preacords per posar fi a la vaga de la sanitat balear. 1398
- 10) **RGE núm. 3948/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Carretero i Niembro, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pacte per un habitatge adequat i assequible. 1399
- 11) **RGE núm. 3949/08**, de l'Hble. Diputada Sra. Anna Crespí i Prunes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a sistema de finançament. 1399
- 12) **RGE núm. 3944/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Bartomeu Vicens i Mir, del Grup Parlamentari Unió Mallorca, relativa a Pati de la Lluna d'Alaior. 1400
- 13) **RGE núm. 3956/08**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a previsió d'ingressos en el present exercici pressupostari. 1401
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 3126/08**, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política educativa del Govern. 1402
- III. MOCIÓ RGE núm. 3917/08**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació de la Directiva Bolkestein, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 2489/08. 1411
- IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) **RGE núm. 2968/08**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a encomana de gestió dels museus de titularitat estatal al Consell Insular de Menorca. 1419
- 2) **RGE núm. 2969/08**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a foment de la responsabilitat social corporativa. 1425

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, senyors diputats, començaríem la sessió. En el primer punt de l'ordre del dia tenim les preguntes.

I.1) Pregunta RGE núm. 3950/08, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lladó i Pol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla de xoc contra la sinistralitat laboral.

La primera és la presentada per la diputada Sra. Francesca Lladó i Pol. Sra. Lladó, té la paraula.

LA SRA. LLADÓ I POL:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Diputades, diputats. La lluita contra la sinistralitat laboral és un repte en clau social per al Govern de les Illes Balears i per aquestes raons i amb la finalitat de baixar les altes xifres i equiparar-se a la mitjana estatal, la Conselleria de Treball i Formació ha elaborat un informe sobre la situació del Pla de xoc contra la sinistralitat laboral amb el subtítol de Tolerància Zero. Vull demanar-li, per tant, a la Sra. Nájera si pot fer una valoració d'aquest informe. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Lladó. Sra. Nájera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL I FORMACIÓ (Margarita Nájera i Aranzábal):

Gracias, Sra. Presidenta. Muchas gracias, Sra. Lladó. Vamos a ver, efectivamente la Conselleria de Treball i Formació puso en marcha, con el acuerdo de las centrales sindicales y de las entidades patronales más representativas, un proyecto de un Plan de choque que contenía toda una serie de medidas que trataban de resolver, de paliar y de reducir los índices de siniestralidad que en esta comunidad, como usted sabe, Sra. Lladó, son los más altos en el ámbito de la siniestralidad leve. En ese aspecto pusimos en marcha algunas actuaciones, yo creo que algunas de ellas importantes y algunas de ellas empiezan a tener resultados interesantes, como son, en primer lugar, el incremento del control y la vigilancia del cumplimiento de la normativa preventiva mediante la creación de equipos conjuntos por parte del Ministerio de Trabajo con sus inspectores y por parte de los técnicos de la conselleria. Esta colaboración directa y de la mano de la inspección de trabajo ha permitido reducir precisamente, en estos porcentajes que se presentó este informe la siniestralidad en 1,58 puntos respecto del mismo período que el año 2007.

Los incrementos que también se han dado, hemos contratado doce nuevos técnicos de los cuales seis se han incorporado en Mallorca, tres en Menorca y tres en Ibiza, de tal manera que las islas de Ibiza y de Menorca de tener un técnico se ha pasado en este momento a tener cuatro, con lo cual los datos de los índices de siniestralidad en ambas islas se han reducido de una manera sustancial. A fecha 30 de abril, por darle el último dato que tenemos, los doce técnicos han llevado a cabo del orden de 537 actuaciones investigando, precisamente, accidentes leves, investigando accidentes graves, haciendo seguimiento a las empresas que tienen un mayor índice de siniestralidad.

Ha sido también importante en este proceso, y será muy importante, la colaboración con los agentes sociales, fundamentalmente con los agentes de prevención, tanto de UGT como de Comisiones y también de otros sindicatos que se están sumando en este proceso y desde el ámbito de las empresas, y como dato también importante el asesoramiento *on line* a la pequeña y mediana empresa para que puedan desarrollar ellos mismos sus propios planes de prevención.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Nájera. Vol fer ús de la paraula la diputada?

I.2) Pregunta RGE núm. 3951/08, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jèrez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a escolarització d'alumnes d'Eivissa i Sant Antoni a aules prefabricades.

Doncs passàriem a la següent, la número 2, relativa a l'escolarització d'alumnes d'Eivissa i Sant Antoni a aules prefabricades. Per formular-la té la paraula el Sr. Miquel Jerez. Sr. Jerez, té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. La meva pregunta queda formulada en els seus termes. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Sra. Galmés, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bàrbara Galmés i Chicón):

Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, el criteri és molt senzill, hem de donar resposta a l'escolarització d'aquests dos municipis que han crescut de forma molt significativa i s'ha de tenir en compte que l'habilitació d'aules prefabricades és una mesura transitòria a l'execució i la finalització de les obres de construcció d'un nou centre a Vila i d'un altre a Sant Antoni de Portmany i de les ampliacions previstes al Pla d'infraestructures.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Galmés. Sr. Jerez, té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Miri, Sra. Galmés, vostè em dirà el que vulgui, però la realitat és la que és i és la següent: que durant tot aquest temps que vostè porta la responsabilitat davant d'aquesta conselleria pel que s'ha caracteritzat vostè és per ser la conselleria més precària a l'hora de construir centres educatius d'aquest govern i és la diferència de vostè amb el govern del Partit Popular.

Miri, el que no necessitam aquí són mesures provisionals ni mesures transitòries, vostè li diu mesura transitòria a aules prefabricades o barracons, com els diu vostè, que es mantindran durant mitja legislatura, dos anys, això és una mesura transitòria? Miri, vostè el que no fa és garantir en condicions d'igualtat l'alumnat i uns estaran en aules en condicions i uns altres estaran, com diu vostè i com diu la premsa, en barracons.

Jo li pregunt a vostè, vostè sap què és un barracó? Jo crec que vostè no ho sap i si no ho sap jo li diré què és un barracó. El diccionari diu el següent sobre un barracó: *són construcciones de un sólo piso de planta rectangular sin tabiques, de grandes dimensiones y especialmente destinada a albergar tropa, grupo de obreros o jornaleros*. Miri, Sra. Galmés, l'únic que no hem de fer a aquesta comunitat autònoma és tractar el nostre alumnat ni de tropa, ni de *jornaleros*, ni tampoc de *obreros*. Crec que aquesta no és la seva intenció, encara no ho sé, m'ho ha de demostrar vostè.

Per tant, jo li deman a vostè que rectifiqui i digui les coses pel seu nom, això no són barracons sinó que són aules prefabricades. En segon lloc, li demanam que garanteixi la igualtat de condicions per a tot l'alumnat. En tercer, li demanam, Sra. Consellera amb tots els respectes, que vostè espabili, posi fil a l'agulla i es posi a treballar d'una vegada. Jo li recordaré en quatre anys el que va fer a Eivissa el Partit Popular, miri, la construcció d'un col·legi de s'Olivera, el centre educatiu Arabí, el centre de Can Raspall, la nova escola d'Eivissa, l'institut de Sant Llorenç i una aula infantil a San Carlos. Vostè a mitja legislatura mantindrà els barracons, sí, Sra. Consellera, miri: *"educación prevé instalar el curso que viene hasta siete barracones -és premsa- para alumnos de infantil, funcionará en Vila y San Antonio no más de dos años"*. Això ho ha dit la mateixa conselleria, i aquesta és la diferència entre vostès i entre la política educativa del govern del Partit Popular, la seva no hi és encara i ni se l'espera.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Sra. Galmés, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bàrbara Galmés i Chicón):

Bé, a part de consultar, podria consultar un diccionari en català i a part d'això i el problema semàntic vostè per parlar de barracons, tal i com apareixen als mitjans de comunicació, jo li dic que em parla que varen fer moltes coses a Eivissa, però sembla que no les suficients. Jo podria haver inaugurat qualque centre enguany i no hi ha hagut manera, vull dir, que no varen preveure el suficient per la qual cosa em demana que en deu mesos estiguin fetes dues escoles noves, evidentment demana l'impossible, però ja estic acostumada a aquests plantejaments.

Miri, les aules prefabricades, el problema que hi hagi aules prefabricades no ve d'ara, no sorgeix de manera espontània sinó d'una falta de previsió d'anys anteriors. A l'alumnat d'Eivissa, Vila augmenta els alumnes nascuts el 2005, o ho haurien d'haver previst, que començaven enguany amb 375 places, hi ha una mancança de 134 places. A Sant Antoni de Portmany hi ha una mancança de 38 places, això tenint en compte el calendari, la data de naixement dels alumnes que s'han d'incorporar al sistema educatiu.

Davant aquesta situació de necessitat de 170 alumnes hem optat per habilitar les aules prefabricades, però sempre he dit que on hi havia una aula prefabricada hi havia un centre en previsió de construcció. En aquests moments per al 2008, i ja està feta la cessió de crèdit, comença la construcció de Sa Bodega de 6 a 12 places. L'any que ve es pretén, a més, s'amplia enguany el poeta Villangómez i s'amplia Vara del Rey de Sant Antoni de Portmany. L'any que ve s'amplia Can Cantó i les instal·lacions de Can Coix. Només parl de primària que és on hi ha els problemes, i hem optat pel que vostè diu barracons, jo els dic aules prefabricades, que tenen serveis que no tenen molts de col·legis antics, no hem volgut incrementar les ràtios per afavorir la qualitat de l'ensenyament, a aquestes etapes educatives no es pot augmentar la ràtio fins a trenta alumnes, i perquè apropam les places al lloc de residència de les famílies. Nosaltres tenim molt en compte l'illa d'Eivissa i la seva situació, vostès l'haurien d'haver previst i nosaltres invertirem 20 milions d'euros en infraestructures aquests dos anys. No faci els comptes del que varen fer perquè no ho varen preveure bé.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Galmés.

I.3) Pregunta RGE núm. 3953/08, de l'Hble. Diputat Sr. Cristóbal Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades de l'atur en el darrer mes.

La següent pregunta és relativa a les dades de l'atur i la formula el Sr. Cristóbal Huguet. Sr. Huguet, té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, senyors membres del Govern. Bon dia a tots. La deix formulada en els termes que consta a l'ordre del dia.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Per contestar-la té la paraula la Sra. Nájera.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL I FORMACIÓ
(Margarita Nájera i Aranzábal):

Sí, perdón, no le había ... Vamos a ver, la pregunta que nos hace el Sr. Huguet es ¿cuál es la opinión que merece a esta consellera la rebaja de las cifras del paro? Bueno, ésta es una economía, como todos ustedes saben señoras y señores diputados del Partido Popular, es una economía absolutamente estacional, por lo tanto, en la medida que vamos entrando en temporada pues las cifras del paro se reducen y las cifras de contratación aumentan, y eso es propio de una economía turística como la que nosotros tenemos.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Nájera. Sr. Huguet, té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, ni consta a l'ordre del dia ni l'havia formulada respecte de la rebaixa. La meua pregunta és respecte de les dades de l'atur del mes d'abril i, òbviament, mai se m'ocorria escriure sobre la rebaixa o la disminució d'aturats en relació amb el mes de març per raons tan senzilles com vostè ha explicat que una economia estacional sempre s'ha de regir, comparativament per veure les sèries estadístiques, amb els mateixos períodes de temps dels anys anteriors.

És així que jo he agafat i he imprès la nota de conjuntura, que per cert diuen econòmica quan realment del que parla és de filiació, contractació i desocupació laboral, més que de conjuntura econòmica de conjuntura laboral reconeixerà, i aquí Sra. Nájera, senyores i senyors membres del Govern, al gràfic de variació absoluta interanual de població aturada del mes d'abril d'enguany veim que és el rècord d'increment d'aturats de fa dotze anys i no hi ha més anys perquè quan es va transformar en SISPE el que abans era estadística Sile no va més enrera la projecció, però tenim aquest rècord, el mes d'abril on creix en nombres absoluts la quantitat de més persones aturades a les Illes Balears és el 2008.

Jo crec que la valoració que esperen els ciutadans i molt especialment els que estan aturats, Sra. Nájera, és qualque cosa més que dir que com estam en una economia estacional, que hi som des de mitjans del segle passat, això és l'explicació. Segurament, a més de l'explicació, ens aportarà també què farà el Govern, a part d'explicar que invertirà i que invertirà, és a dir, a part de parlar de futur, què farà ara, en el present. A part d'explicar el passat en termes de Sr. Matas i Partit Popular, és a dir, què farà per aconseguir pagar aquest finançament de les infraestructures que gaudeixen tots els ciutadans. A part de dir

que vàrem gastar més i que ho vàrem fer malament, que això no és cert perquè els béns invertits són aquí, és cert que no estan pagats, però són aquí i es gaudeixen no farien igual que Andalusia, Catalunya, País Basc, Madrid o qualsevol comunitat normal demanant que d'una vegada tornin i paguin a les Illes Balears i als ciutadans d'aquí el que fa tants d'anys que Madrid no ens ha pagat. És a dir, poden convertir el discurs de finançament en un discurs de recuperar el finançament que necessitam, per una banda, i, per l'altra, incorporar accions cap a aquestes persones aturades, només han tret la convocatòria de corporacions locals...

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Nájera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL I FORMACIÓ
(Margarita Nájera i Aranzábal):

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Huguet, bueno, seguramente este debate daría para un poco más, pero yo le quiero decir sobre los datos que usted ha presentado, efectivamente podemos comparar los datos del mes de abril con el mes de marzo, con el mes de febrero, con el mes de enero y efectivamente este mes respecto el mes anterior se han creado nuevos puestos de trabajo, se ha aumentado la filiación en cerca de 24.000 nuevas personas, nuevos contratos, lo cual nos dice que tenemos una economía, que tenemos una actividad económica que funciona, tenemos una economía, por lo tanto, que funciona, que funciona de una manera más ralentizada, pero le voy a dar un dato que usted no ha dado y es que este año, en este mes de abril, la tasa se sitúa, es más baja que la del 2005.

En esos datos que usted ha mirado tiene que leer un poco mejor y verá que efectivamente es más baja que en el 2007 y que en el 2006, pero es mejor que la del 2005, esto significa que durante el 2006 y el 2007 esta economía se recalentó, se recalentó mucho porque se le metió toda una serie de inversiones, yo no comparto con usted que estas inversiones se gastaran o se invirtieran adecuadamente porque los datos que estamos en estos momentos analizando y viendo son precisamente no de este estilo. El otro día tuvimos que aprobar, el conseller de Mobilitat se acordará, tuvimos que aprobar un presupuesto extraordinario para esos 120 millones de euros que nos hacen falta para pagar estos 70 millones que costó de más el metro. Por lo tanto, yo lo que les quiero decir es que hemos tenido durante dos años una actividad económica muy recalentada y en este momento está volviendo a la actividad económica lo que era anteriormente a estos momentos y que precisamente la cifra de la tasa de paro se sitúa por debajo de la que teníamos en el 2005 en estas mismas fechas.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Nájera.

I.4) Pregunta RGE núm. 3954/08, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a baixada de l'atur.

La següent pregunta la formula el Sr. Jaume Tadeo i també és relativa a l'atur. Sr. Tadeo, té la paraula.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, molt poc d'acord estam amb les xifres que vostè dóna o els arguments que vostè dóna. Certament a nivell de Menorca, per exemple, és clar que el mes d'abril hi va haver menys contractes nous que el mes d'abril de l'any anterior, hi va haver, per tant, una disminució de nova contractació amb relació a l'any anterior.

De totes maneres el que és clar és que hi ha hagut dos debats a aquesta cambra últimament una interpel·lació, presentada pel Grup Parlamentari Popular, i la conseqüent moció i sempre han donat lloc a la mateixa conclusió que és una visió distinta de quina és la realitat o quina és la situació econòmica i la situació del mercat laboral a les Illes Balears per una banda el Govern i els grups parlamentaris que li donen suport que veuen o no li donen tanta importància com li donam nosaltres o com li donen últimament, així ho mostren les enquestes, com a preocupació els ciutadans de les Illes Balears.

Crec que davant aquesta situació que podem anomenar de crisi que fins i tot el mateix president del Govern, el Sr. Zapatero, ja anomena la paraula crisi el Govern de les Illes Balears no ho vol reconèixer, creim que ho hauria de reconèixer perquè és la primera passa per fer front a aquesta problemàtica. En aquest sentit, la pregunta és si creu què amb les actuacions que du a terme, amb les possibles actuacions transversals entre les distintes conselleries, que du a terme el Govern creu que en el futur tendrem un descens de les xifres d'atur?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Tadeo. Sra. Nájera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL I FORMACIÓ
(Margarita Nájera i Aranzábal):

Muchísimas gracias, Sra. Presidenta. Sr. Tadeo, muchísimas gracias por la pregunta. Vamos a ver, yo en este momento no estoy en condiciones de asegurar que el año próximo, que el año 2009, haya un descenso de las cifras del paro. Lo que sí creo y sí conozco y estoy en disposición de asegurar que durante el año 2008 y durante el año 2009 la economía de las Islas seguirá siendo dinámica, con crecimiento positivo, creadora de puestos de trabajo y ello tanto por la actividad de la iniciativa privada como también por la actividad de la iniciativa pública. Pero es que además le digo más, en este momento tenemos en marcha diferentes mesas, como yo expliqué ya en una comparecencia, donde estamos trabajando, de la mano de los sindicatos más

representativos y de la mano de las patronales más representativas, en un pacto por la competitividad precisamente ponernos de acuerdo para ver de qué manera desde el ámbito de los trabajadores, desde el ámbito de las empresas y desde el ámbito de lo público podemos poner en marcha iniciativas, propuestas, programas que nos permitan precisamente ser más competitivos, crear más empleo y tener más cohesión social.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Nájera. Sr. Tadeo, té la paraula.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, nosaltres creim, torn a repetir, que potser seguim davant una taula, però creim que l'alternativa ha dir que davant aquesta crisi que hi ha o de la desacceleració econòmica, que ja també s'ha arribat a dir acceleració, de l'alentiment econòmic de l'activitat econòmica de les Illes Balears creim que senzillament fer unes manifestacions i dir que el Govern posarà, injectarà a l'economia mil milions d'euros no era cap mesura addicional perquè, senzillament, això era el que figurava als pressupostos, per tant, mesures encaminades a esmortir per als ciutadans de les nostres illes aquest efecte de crisi o d'alentiment econòmic no en posen cap ni una.

La setmana passada a una pregunta del Partit Socialista es va reconèixer que a Balears teníem 91.200 empreses, sabem que segur que avui ja són menys, que el 80% de les empreses teníem menys de cinc treballadors, segur que avui ja en tenen menys, perquè, en definitiva, l'activitat del Govern no genera, tenim un govern que no executa, un govern que parla encara de parlar, d'asseure's a una taula. Nosaltres creim que el que esperen els agents econòmics i socials és una major activitat del Govern per potenciar i reactivar l'economia de les Illes Balears per tal de poder afavorir el mercat laboral.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Sra. Nájera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL I FORMACIÓ
(Margarita Nájera i Aranzábal):

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Diputado, vamos a ver, nosotros estamos trabajando en este momento intensamente, no solamente nosotros sino que el Gobierno de Madrid propone, ha puesto en marcha y ha aprobado hace dos semanas a través del Consejo de Ministros un plan de medidas extraordinarias precisamente para tratar de aliviar esta situación de recesión, esta situación en la que nos estamos encontrando en este momento.

Nosotros, desde luego, pretendemos desde el diálogo social, que actualmente está, como ustedes saben, en proceso de concertación, poner en marcha también un plan extraordinario que se sume al plan extraordinario que ha puesto en marcha el Gobierno y que en este momento estamos negociando en el ámbito de los sindicatos y en el ámbito de la patronal.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Nájera.

I.5) Pregunta RGE núm. 3955/08, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a recol·locació dels treballadors en atur procedents del sector de la construcció.

La següent pregunta és relativa a la recol·locació dels treballadors en atur procedents del sector de la construcció i la formula el diputat del Partit Popular el Sr. Joan Flaquer. Té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Molt bon dia a tots. Que el sector de la construcció avui pateix una situació de crisi, de desacceleració o de recessió, creim que ja no és un pronòstic sinó més bé una evidència i aquesta evidència ens fa tenir una certa preocupació pel futur i pel destí de tots aquells treballadors que avui perden els seus llocs de feina dins aquest sector.

Davant aquesta situació la pregunta al Govern és quines actuacions du a terme per recol·locar aquests treballadors que avui perden el seu lloc de feina al sector de la construcció a altres sectors productius de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Flaquer. Per contestar, Sra. Nájera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL I FORMACIÓ
(Margarita Nájera i Aranzábal):

Muchísimas gracias, Sra. Presidenta. Hoy tenemos un día dedicado a un tema importante como es el tema del empleo. Muchísimas gracias, Sr. Flaquer, por la pregunta. Vamos a ver, en este momento el objetivo que desde luego se plantea la conselleria, como también en algunas comparecencias ya hemos planteado, es el de ayudar a encontrar empleo a quien no lo tiene. Éste es uno de los objetivos fundamentales. ¿Qué estamos haciendo en este momento? Pues en este momento no solamente estamos en el ámbito de la Mesa de diálogo social negociando, concertando, planteando temas sino que estamos elaborando estrategias que nos permitan conocer cuál es el perfil, precisamente, de los trabajadores y trabajadoras que en este momento quedan en paro. Y en este momento tenemos el perfil, lo tenemos ya definido, a través de ese perfil que es un perfil de parado de la construcción donde tenemos aproximadamente del

orden de 7.552 personas en diciembre del 2007, y en abril del 2008 tenemos 7.128 personas, hay 400 personas menos que estén en el paro hoy que a 31 de diciembre. En ese aspecto lo que estamos planteando es el conocimiento de ese perfil, sus estudios, sus capacidades, sus edades para, precisamente, de la mano de los sindicatos, de la mano de los empresarios diseñar estrategias, diseñar políticas que nos permitan poner en marcha y dar una oportunidad, precisamente, a toda esta gente.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Nájera. Sr. Flaquer, té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, és bo que vostè i el seu equip estudiïn, analitzin perfils i intentin veure quin és el problema. La dimensió d'aquest problema, per altra banda, començava a ser coneguda dins el mes d'agost i setembre de l'any passat, l'anunci de destrucció de llocs de feina en el sector de la construcció ve a partir del mes de juliol quan comença a haver-hi un problema important a les hipoteques *sub-prime* a Estats Units i comença a anunciar-se i a preveure's un dèficit en el que serà creació de llocs de feina en el sector de la construcció, no només un dèficit sinó fins i tot una destrucció accelerada de llocs de feina, per tant, no ens basta avui en dia, tenint el drama personal de cada un d'aquests llocs de feina destruïts, l'anàlisi, l'estudi i això que vostè ens ha dit.

Jo tenc retalls d'afirmacions seves, que no fa falta treure avui aquí, on es parlava des del Govern de la necessitat de recol·locar a altres sectors productius aquests llocs de feina destruïts de la construcció i més concretament, com sempre se sol fer, al sector serveis i en particular al sector turístic.

Jo li he de dir que sis, set mesos després d'aquestes declaracions, o mig anys després d'aquestes declaracions, els resultats no són avui positius. Li he de donar les dades d'ocupació en el sector turístic del mes de març d'enguany, vull recordar que el mes de març d'enguany va ser mes de Setmana Santa, per tant, un mes òptim per a la creació de llocs de feina, i al sector turístic hi feien feina 1.000 persones menys que l'any passat. Per tant, és evident que el sector turístic avui no absorbeix la destrucció de llocs de feina del sector de la construcció a les Illes Balears.

Vostès avui tenen un problema, vostès avui estan obsessionats amb herències del passat, estan obsessionats amb la crítica a l'actuació del govern del Partit Popular, i crec que s'ocupen poc del present, s'ocupen poc de la seva responsabilitat que és treballar perquè aquestes persones que avui han quedat sense un lloc de feina, que són moltes, i comparades interanualment amb l'any passat són més que suficients per cridar l'atenció d'un govern és on s'han de centrar i és on han de fer feina. Insistim, de moment el sector serveis i el sector turístic no pot absorbir aquesta mà d'obra. Tenim un drama social, tenim un drama de persones sense feina, tenim un drama de persones que comencen a engeixar les llistes d'atur i voldríem que aquest govern, el Govern del qual vostè forma part, prengués mesures més actives i no només d'estudi i d'anàlisi d'aquesta situació.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sra. Nájera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL I FORMACIÓ
(Margarita Nájera i Aranzábal):

Gracias, Sra. Presidenta. Vamos a ver, Sr. Flaquer usted como conseller de Turismo que fue sabe como funciona esto. En nuestro caso este año, lo digo porque tengo los datos frescos en la cabeza, en el mes de febrero teníamos del orden de unos 58.000 parados, en el mes de marzo 45.000 y a fecha de ayer estábamos del orden de los 38.000, es decir, el sector turístico sí que funciona, funciona el sector servicios y el máximo problema que tenemos es que es excesivamente estacional, no, no, los datos yo se los doy porque los tengo y los tengo claros.

A ver, no tenemos ninguna obsesión por nada, nosotros no somos gente que nos obsesionemos, usted me conoce a mí desde hace unos cuantos años y yo le diría que el tema de la obsesión es precisamente al revés, en fin, por la que ustedes han tenido conmigo en todo caso.

Pero les voy a contar qué estamos haciendo porque estamos haciendo y estamos trabajando. Primero le he explicado que estamos, precisamente, conociendo cuál es el perfil, cómo será, para ser más eficaz a la hora de orientar el proyecto de recolocación. Hay un proyecto que estamos, en este momento, conveniando con Madrid que tiene que ver con formación específica, que tiene que ver con orientación, que tiene que ver con compromiso de empresas, que tiene que ver con inserción y que tiene que ver con movilidad.

Por otra parte, y en concreto, en este momento se ha puesto en marcha un presupuesto de 2.100.000 euros con entidades locales -le pueden contar los alcaldes, sus alcaldes, que están aquí- para, precisamente, contratar parados para obras y servicios de interés general y tienen, desde luego, prioridad en este proyecto los parados de construcción. La fecha de inicio está prevista en octubre de 2008, hay un segundo proyecto que está en marcha, que son escuelas taller, casas de oficio y talleres de empleo para perfiles ajustados precisamente a los parados de construcción, para formar, reformar sus conocimientos, los

talleres de empleo para mayores de 25 años y las casas de oficio para menores de 25, pero si les interesan más proyectos otro día les podré contar porque ahora parece que el tiempo se ha acabado.

Muchas gracias, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 3952/08, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a quantitat que invertirà el Govern a Menorca per tal de reactivar l'economia.

LA SRA. PRESIDENTA:

La següent pregunta, la formula la Sra. Misericòrdia Sugrañes, relativa a la quantitat que invertirà el Govern a Menorca. Sra. Sugrañes, té la paraula.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. És cert que en aquests moments estam en una fase d'alentiment que afecta totes les illes. El president Antich la qualificà de greu, de greu alentiment econòmic, perquè ara sí, ara ja ho podem dir perquè no és antipatriòtic i podem parlar de temes econòmics.

L'informe del Centre de recerca econòmica situa el creixement al 2,4 front al 2,8 que el Govern va preveure quan el conseller va presentar els pressuposts. Des de l'Institut nacional de l'atur, si comparem els diferents percentatges, tenim que comparant el mes de març del 2008 amb el març del 2007, la xifra d'aturats a Balears se situa en 39.855, mentre que el març del 2008 ho va fer en 45.184, dels quals a Menorca el març del 2007 eren 3.439 i el març del 2008, 3.799. Si anem al mes d'abril, del qual tota l'estona n'hem estat parlant, no ens val com que fins ara s'ha xerrat de desembre, gener, febrer... en comparació amb el mes d'abril, allò que hem d'agafar són les dades del mes de abril del 2007 fins a l'abril del 2008 i tenim que l'abril del 2007 a les Illes Balears hi havia 34.253 aturats i l'abril del 2008 n'hi ha 41.233. I és cert també que a la construcció l'any 2007 d'aturats n'hi havia 4.354 i ara, l'abril del 2008, 7.128. A més hem de tenir en compte que efectivament és fals allò que ens acaba de dir la consellera quant que quan es xerra que els serveis absorbeixen la construcció, també és fals perquè el 2007 el nombre d'aturats a serveis era de 27.216 i avui, l'abril del 2008, són 30.837.

Continuant amb la pregunta, la inflació se situa en un 4,5%, la més elevada des del juliol del 1995, la desacceleració econòmica que hi ha és més forta del que es pensava i es preveu a finals del 2008 i del 2009 un creixement de tan sols un 1,5%, la xifra més baixa des de l'any 1993. A la baixada de la construcció hem d'afegir les dificultats del calçat i de la bijuteria. L'altre dia vam tenir la Fira d'Eurobijoux i hi va haver menys expositors i menys vendes.

La situació és prou greu i volem saber quina quantitat de les que fins ara ens ha anunciat el Govern es destinarà a aconseguir que Menorca es reactivi econòmicament.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Sugrañes. Té la paraula el conseller d'Economia.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Molt bon dia, gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, primer de tot li he de dir que el creixement econòmic que nosaltres vàrem fixar en el 2,8 corregia el que es va fer a l'anterior etapa de govern que plantejava un creixement del 3,2. Nosaltres ja vàrem fer una correcció a la baixa del creixement econòmic quan vàrem entrar al Govern i així vàrem elaborar, d'aquesta manera, els pressuposts. Pressuposts, per cert, que vostès criticaren pel seu contingut inversor, que és un contingut potent en aquests pressuposts i que, en el cas de Menorca, contempla una inversió que ronda els 90 milions d'euros per al 2008. En aquesta quantitat hi ha inversions importants al port de Ciutadella, a depuradores, a l'IBISEC, a temes d'I+D+I, com és el -diguem-ne- laboratori costaner, l'entitat costanera amb el Centre superior d'investigacions científiques i altres inversions de caràcter productiu.

La Conselleria, per exemple, d'Habitatge i Obres Públiques invertirà pràcticament 10 milions d'euros a Menorca l'any 2008, i és, per ventura, la conselleria que té una acció inversora més poderosa de manera que tot plegat configura un paquet inversor pensat que potent, que ajudarà l'economia menorquina la qual en absolut jo veuria amb els ulls tan crítics i tan catastròfics com vostè la veu i com la veuen vostès cada vegada a mesura que van intervenint. Menorca sembla que es veu des d'un òptica molt pessimista per part de vostès, aquí ningú no ha negat els problemes econòmics que hi ha en aquestes illes, ningú no ha parlat que no hi hagi un alentiment de l'activitat econòmica, ho venim dient des del mes d'octubre del 2007 nosaltres, i ho dit aquí al Parlament en reiterades ocasions i vostès basta que consultin les actes del Parlament. El que passa és que la visió que tenim en relació amb l'activitat econòmica és diferent de la seva i està avalada per les xifres. L'activitat econòmica continua robusta, l'economia creix, no creix igual que abans, però creix, no hi ha taxes negatives, no hi ha contracció en aquest aspecte i, en aquest sentit, el Govern veu de manera positiva l'evolució.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Manera. Em sap greu, Sra. Sugrañes, però s'ha passat del temps ja a la primera intervenció.

I.7) Pregunta RGE núm. 3889/08, de l'Hble. Diputada Sra. Marián Suárez i Ferreiro, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a previsió de creixement econòmic per a les Pitiüses.

Passarem, doncs, a la següent pregunta RGE núm. 3889/08, relativa a la revisió del creixement econòmic per a les Pitiüses, la formula la Sra. Marian Suárez. Sra. Suárez, té la paraula.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, bon dia. Sr. Conseller, les dades econòmiques de les Pitiüses ens parlen d'un comportament de les Illes respecte de Menorca i Mallorca, que tal vegada podríem interpretar d'una major vulnerabilitat.

Pel que fa al creixement econòmic en el 2007, si la mitjana balear està en el 3%, en el cas de les Pitiüses va ser del 2,7, en referència a l'atur del 2007 també Mallorca registrava el 7,2, Menorca el 8, Eivissa el 9,6 i Formentera el 9,7. Si parlem d'estacionalitat la mitjana balear estava al voltant del 24% i a les Pitiüses era de més del doble, el 57%. I pel que fa a les previsions per al 2008 el Centre de recerca econòmica rebaixa les previsions de creixement de les Pitiüses del 2,8 al 2,4%, bé és cert que ben allunyat de l'1,5 del 2005 o del 2,2 del 2006. D'altra banda, sindicats i patronal preveuen un possible augment de l'atur a la construcció que estaria en els pròxims mesos al voltant de les 1.500 persones.

A l'altre costat tenim valoracions diríem que positives. El president de l'Associació de constructors de la PIME de les Pitiüses i el president del Col·legi d'arquitectes neguen l'existència d'una crisi de la construcció, parlen simplement d'una desacceleració i d'una tornada a la normalitat després d'un moment sobredimensionat d'aquest sector.

Així mateix, el sector turístic sembla que té previsions optimistes de cara a la temporada i en el darrer informe de conjuntura del Centre de recerca econòmica del mes de març parla -i cito textualment- "pel que fa a l'afiliació a la Seguretat Social el millor comportament de tot l'arxipèlag per tercer mes consecutiu es dona a les Pitiüses i pel que fa a l'atur, les Pitiüses també mostren la millor evolució de totes les illes quant a desocupació, en aquest cas, per quart mes seguit". Afortunadament, tampoc no es destrueixen llocs de feina.

Vist aquest panorama li demanam, Sr. Conseller, quina valoració fa de la situació econòmica i, en concret, quin és el creixement econòmic per al 2008 que preveu el Govern per a les Pitiüses? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Suárez. Per contestar, el Sr. Manera té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, la previsió que feim des del Govern quant a creixement econòmic amb dades del primer trimestre 2008 en comparació amb el primer trimestre del 2007, està al voltant del 2,7% per al 2008. Aquesta és una dada que haurem de repensar a partir del mes de juny quan entrem en temporada turística d'una manera més ferma i puguem tenir variables molt més fiables de les que tenim en aquests moments.

De totes maneres jo li donaria dos indicadors en el cas de les Pitiüses en relació amb el primer trimestre del 2008, que són força il·lustratius. El primer és el nombre d'afiliats a la Seguretat Social, la taxa de creixement en aquest primer trimestre està al voltant del 3,8% a les Pitiüses, la qual cosa vol dir que el problema que sens dubte té en el camp de la construcció, en el camp de la immobiliària s'està pal·liant parcialment amb l'economia de serveis, amb el sector terciari, per aquest increment de nous afiliats a la Tresoreria de la Seguretat Social, i segon, la facturació elèctrica ha pujat un 9%, això és un indicador de consum industrial, de consum -diguem-ne- productiu a banda del consum privat, de manera que també és una magnitud que en economia es fa servir per valorar també l'evolució que experimenta la conjuntura econòmica.

Pensam que aquestes són dues dades que són fermes, són constatables, la previsió de creixement sempre està sotmesa a avatars de què normalment o molt sovint no tenim les dades disponibles de manera precisa, però el nostre càlcul està al voltant del 2,7% per al 2008, a l'espera de les variables que tinguem de la temporada turística. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Manera. Vol fer ús de la paraula la diputada?

I.8) Pregunta RGE núm. 3946/08, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a actuacions previstes amb menors.

Passam, doncs, a la següent pregunta, relativa a les actuacions previstes en menors. La formula el Sr. Miquel Àngel Llauger. Sr. Llauger, té la paraula.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Des del nostre grup ens preocupa la situació d'aquells menors sobre els quals hi ha mesures judicials i també les dificultats que pateixen per poder reintegrar-se amb normalitat en el seu entorn familiar. Per tant, allò que voldríem saber és: quines són les actuacions de transició i d'emancipació per a aquests menors que té prevista la Conselleria d'Afers Socials?

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Llauger. Sra. Santiago, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago Rodríguez):

Sr. Presidenta. Bon dia a tots i a totes. Efectivament els joves que han passat per un sistema de reforma presenten més dificultats per emprendre el que es pot dir una vida emancipada, no?, una vida autònoma, segurament perquè, entre coses, provenen de famílies molt desestructurades i de vegades joves que han passat un procés de reforma en positiu quan tornen amb la seva família generen tota una sèrie de problemes. Per aquest motiu ja a l'anterior legislatura es va crear un pis d'emancipació per a joves en reforma amb quatre places. Aquestes places són insuficients i el que hem fet des de la Conselleria d'Afers Socials aquesta legislatura és ampliar-les a dotze, s'han llogat dues plantes baixes en el que podríem dir un barri absolutament normalitzat on els menors fan el seu procés d'emancipació de forma molt correcta. També molts de joves que tenen mesures d'internament quan les acaben passen a llibertat vigilada, aquesta llibertat vigilada sobretot és pels temes de normativa de convivència. S'ha creat també un centre d'incorporació social per acompanyar aquest al·lots no només en temes de normativa de convivència, sinó en tots aquells temes d'integració social i d'integració laboral.

Després, finalment, en el centre de reforma Es Pinaret s'estan fent tota una sèrie de tallers, especialment de cuina i de jardineria, que tenen molta demanda, i una demanda permanent a la nostra comunitat autònoma, el que s'està gestionant amb la Conselleria d'Educació és que aquests cursos puguin ser homologats i reconeguts laboralment perquè després aquests al·lots tinguin... aquest buit curricular que ara... de no reconeixement d'aquesta tasca laboral, pugui ser reconeguda i la puguin utilitzar per incorporar-se al món laboral.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Vol fer ús de la paraula el diputat?

I.9) Pregunta RGE núm. 3947/08, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a preacords per posar fi a la vaga de la sanitat balear.

Passam, doncs, a la següent pregunta que és la RGE núm. 3947/08, relativa a preacords per posar fi a la vaga de la sanitat balear. La formula la Sra. Maria Torres i Marí. Sra. Torres, té la paraula.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. La meua pregunta va dirigida al conseller de Salut i Consum perquè ens expliqui els preacords als quals s'ha arribat per posar fi a la vaga de sanitat.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Torres. Sr. Conseller, Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada, ara fa una setmana que es va poder arribar a un preacord entre l'ib-salut i el comitè de vaga, hem de dir que és un preacord i que aquest preacord es durà a la mesa sectorial perquè tots, el conjunt de sindicats, en tinguin coneixement i el puguin aprovar. L'important d'aquest preacord és que permet atendre problemes importants per a la sanitat i per als professionals, problemes que no havien estat atesos a la legislatura anterior.

Per resumir, aquest preacord parla de sis temes. Un, és la definició del procés selectiu per donar estabilitat als professionals, és una oferta pública d'ocupació que ja ha aprovat el Consell de Govern, s'han arribat a acords tècnics, però, evidentment, és una oferta pública d'ocupació sense procés de consolidació i mitjançant un concurs oposició, la qual cosa vol dir una prova objectiva. Evidentment, també s'ha pactat un pla d'estabilitat perquè cap interí que pugui ser desplaçat no es quedi sense feina.

Un segon bloc de temes, és el tema de l'estatutització, on s'ha pactat un calendari. El tercer tema és la fidelització a Menorca i a Eivissa, s'ha establert un concepte en productivitat variable, un poc diferent a Mallorca per poder reconèixer entre altres coses la funció d'antiguitat i poder-los fidelitzar. Un quart tema són les hores d'atenció continuada, l'hora de guàrdia, s'ha arribat a un acord, simplement per marcar diferències, a l'anterior legislatura només se'ls va reconèixer un augment d'un euro i mig en tota una legislatura, ara es fa un augment de quatre euros i mig.

En temes d'atenció primària bàsicament s'ha començat a treballar per reconèixer el sobreesforç que fan metges de família i pediatres a nivell d'atenció primària per reconèixer la càrrega assistencial en funció de targetes sanitàries i sou obert, s'ha acordat treballar en un nou model retributiu que pugui revisar el valor, entre altres coses, de la feina que fa cada professional.

En relació amb els interins, els MIR, s'ha donat el vistiplau a un acord signat ja fa més d'un mes a la mesa sectorial on simplement s'adeqüen determinats conceptes en hores de guàrdia que no havien estat reconeguts. Evidentment, han passat uns dies de vaga, una mesura molt forta, que nosaltres no compartíem i evidentment, estam treballant per fer un pla de contingència i de reprogramació de tota l'activitat quirúrgica. Crec que s'ha demostrat que amb propostes raonables, realistes des de l'Administració, el conjunt de metges i metgesses del sistema públic de salut han pogut acceptar aquest preacord.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Sí? No li podran contestar perquè el conseller ha acabat el seu temps.

Passam a la següent pregunta RGE núm. ...

Sí? Gràcies per ajudar-me, som conscient del fet, li he dit el que passava i ha renunciat a la paraula.

I.10) Pregunta RGE núm. 3948/08, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Carretero i Niembro, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pacte per un habitatge adequat i assequible.

La següent pregunta és la 3948 i la formula el Sr. Josep Carretero.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, des de l'inici d'aquesta legislatura hem constatat que aquest govern té com una de les principals prioritats intentar aportar solucions al problema de l'accés a l'habitatge. Tots sabem que l'accés a l'habitatge s'ha convertit en una barrera infranquejable per a molts de ciutadans, especialment joves, això és així a tot Espanya, però molt especialment aquí a les Illes Balears pels elevadíssims preus i per l'escassíssima oferta d'habitatge públic. Li agraim, Sr. Conseller, que aquest govern hagi volgut aportar solucions, no de manera unilateral, sinó amb diàleg i participació, per convicció, però també per donar compliment al mandat estatutari que estableix que els ciutadans de les Illes Balears tenen dret a participar de forma individual o col·lectiva en la vida política, econòmica, social i cultural de la nostra comunitat.

Dins aquest marc de concertació social, que abans esmentava la consellera de Treball, el passat 24 de novembre del 2007 es varen signar les bases per al diàleg sobre el Pacte de la competitivitat, l'ocupació i la cohesió social a les Illes Balears i, d'aquest document va sorgir la Mesa per a l'ocupació i la cohesió social com a un espai de diàleg i concertació. Aquesta mesa ha pogut constatar que l'accés a l'habitatge és un dels principals problemes de la societat actual i, per tant, un dels principals obstacles per a la cohesió social i es va comprometre a treballar a favor d'un pacte.

A partir d'aquí, Sr. Conseller, ens podria explicar en quina situació es troba l'anomenat pacte per a un habitatge adequat i sostenible? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Carretero. Sr. Carbonero, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, Sr. Carretero, gràcies per la seva pregunta. La contestació concisa és que el Pacte per a un habitatge adequat i assequible va ser aprovat a la darrera sessió de la Mesa per a l'ocupació i la cohesió social dimecres de la setmana passada.

Per tant, en aquests moments el tenim ja aprovat, resta encara la seva signatura per part del president de la comunitat autònoma i dels màxims representants dels organismes de les associacions i entitats que l'han signat, que l'han consensuat i que, per tant, el signaran.

El pacte és un seguit de mesures desglossades el març, línies d'actuació que pretenen comprendre tot un seguit d'actuacions, d'accions en matèria d'habitatge i pretén que aquestes accions es facin de manera consensuada entre el Govern, la patronal i els sindicats.

M'agradaria que constàs el meu agraïment als que han intervingut al diàleg d'aquest pacte, no ha estat un diàleg fàcil, ha estat un diàleg intens, difícil en ocasions i amb sessions moltes vegades, molts de cops maratonianes, molt llargues, però ha valgut la pena i, a més, crec que hem aconseguit els terminis que, en un principi, ens havíem marcat. És a dir, que s'ha pogut arribar a un acord abans del que pensàvem.

Miri, jo fa un poc més d'un any, un any i tres o quatre mesos, vaig veure un grup de joves que es passejaven i duïen un adhesiu a la samarreta que deia "*No tindrás casa en tu vida*". Aquest adhesiu, aquest eslògan em va fer pensar molt, m'ha fet pensar molt durant aquests mesos, i crec que amb la llei que varem aprovar en aquesta cambra a la sessió passada, amb el pacte per l'habitatge adequat i assequible que signaran els agents socials amb el president d'aquí a molts pocs dies i amb totes les actuacions col·laterals que estan emprenent totes les administracions, tant el Govern, com els consells, com els ajuntaments, crec que a aquests joves els podrem dir que és possible que tinguin casa, entre altres coses perquè hi tenen dret. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Carbonero. Vol fer ús el diputat de la paraula? Té la paraula, però el conseller no li podrà contestar.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Bé, igualment, no vull deixar passar aquesta oportunitat per felicitar el Sr. Conseller pel camí recorregut, encoratjar-lo que treballi fort i valent perquè aquestes mesures que s'han consensuat en aquest pacte siguin una realitat i perquè el que aquests joves consideraven fins fa poc, o que encara consideren -segur- una utopia, aquest govern ho faci una realitat. Gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 3949/08, de l'Hble. Diputada Sra. Anna Crespí i Prunes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a sistema de finançament.

LA SRA. PRESIDENTA:

La següent pregunta, relativa al sistema de finançament, la formula la Sra. Diputada Aina Crespí i Prunés. Sra. Crespí, té la paraula.

LA SRA. CRESPI I PRUNÉS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Tots estam d'acord que la nostra comunitat autònoma és una de les més perjudicades amb el sistema de finançament actual, estam rebent recursos per a una població de 750.000 persones quan, en realitat, som més d'un milió de persones, per tant arrossegam importants dèficits en capítols tan importants com són l'educació i la sanitat. Per poder garantir un servei de qualitat per al ciutadà la nostra comunitat autònoma necessita més recursos.

Així doncs, davant la imminent reforma del sistema de finançament de la comunitat autònoma voldríem saber quins arguments utilitzarà el Govern de les Illes per millorar el nostre sistema de finançament.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Crespi. El Sr. Manera té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, a veure, el model de finançament vigent descansa sobre una equació molt fàcil, és la següent: la necessitat de despesa que té una comunitat autònoma menys els seus ingressos és igual a un fons de suficiència.

En el cas de les Illes Balears el fons de suficiència sempre ha estat molt elevat, ha estat negatiu per a nosaltres i sempre hem enviat recursos a Madrid perquè els nostres ingressos han estat potents, però les necessitats, la primera part de l'equació, han estat mal calculades. Per tant, davant això, el que presentam com a Balears és la necessitat urgent de calcular les necessitats de despesa d'una altra forma, no qüestionam el model vigent, el que feim és que plantejam -ho hem fet amb un document de treball i ho plantejarem en el Consell de política fiscal i financera- que aquells indicadors que formen part de la primera part de l'equació, d'aquesta primera fase de l'equació, la necessitat de despesa, es calculin d'una altra forma. Per exemple, la població, què entenem per població? És a dir, és una dada que s'ha de mesurar. En aquests moments, la població s'entén la del 1999, nosaltres pensam que s'ha de corregir i s'ha de posar en paràmetres realistes. Què entenem per insularitat? La insularitat en aquests moments computa un 0,6% sobre el model de finançament, del qual el 70% se'l queda Canàries i el 30% Balears, doncs nosaltres hem de redimensionar aquesta variable. Què entenem per població flotant? És un element de discussió potent, si és població assistida, com es valora això, amb targetes sanitàries, de quina manera, no?

El que nosaltres plantejam, en definitiva, és que s'ajustin els paràmetres que faran servir en el model de finançament a la realitat de la situació de les Illes Balears. No podem estar funcionant amb uns paràmetres que són totalment irrealistes en aquests moments i que, per tant, d'aquella equació que li deia, necessitat de despesa menys ingressos és igual a fons de suficiència, com més baixa sigui la necessitat de despesa com és ara, més elevat serà el fons de suficiència que és el que ens està passant. Ens interessa continuar sent solidaris, però amb uns límits, amb uns paràmetres. És a dir, el fet de ser solidaris

no ha d'impedir que la nostra ciutadania no pugui rebre el que rep la resta de ciutadans de l'Estat espanyol en serveis crítics com sanitat, educació o polítiques socials, per posar tres factors crucials.

Per tant, nosaltres farem servir aquests indicadors ajustant-los al màxim a la realitat social i a la realitat -diguem-ne- demostrable i irrefutable a les Illes Balears: població, població flotant, que això es pot discutir, població immigrant i, sobretot, recalculer les necessitats de despesa. Aquest serà l'objectiu central de la nostra discussió.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Manera.

I.12) Pregunta RGE núm. 3944/08, de l'Hble. Diputat Sr. Bartomeu Vicens i Mir, del Grup Parlamentari Unió Mallorquina, relativa a Pati de la Lluna d'Alaior.

La següent pregunta la formula el Sr. Bartomeu Vicens i és relativa a Pati de la Lluna d'Alaior. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. VICENS I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, segons va anunciar el conseller de Turisme, el conjunt del Pati de la Lluna i Convent de Sant Diego d'Alaior, propietat d'INESTUR, serà o s'havia de rehabilitar en totes les seves plantes per transformar-se en un equipament sociocultural. Per tant, des del Grup Parlamentari Unió Mallorquina desitjaríem saber com està aquest projecte del Pati de la Lluna d'Alaior.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens. Sr. Buils, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Francesc Buils i Huguet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats, com vostè bé diu, Sr. Vicens, el Pati de la Lluna, una magnífica compra a la passada legislatura d'un convent franciscà del segle XVIII, en aquest moment es troba en un pla director que ha estat redactat, que varen presentar el passat dia 28 els arquitectes Enrich i Domenech i a partir d'aquí amb aquest pla director que recupera tot el que és l'antic esplendor del claustre que, avui per avui, estava molt mal manat, que estava en diferents pisos i que cerca aquestes alçades i aquest esplendor que tenia en el seu moment, estam en fase, paral·lelament de distintes coses.

Primer, s'ha tramitat l'ajuda europea, s'ha tramitat l'ajuda europea juntament amb l'ajuntament i l'INESTUR, ajuda europea que esperam que pugui estar el més aviat possible dins el pressupost. Com vostè també sap la conselleria té 3 milions d'euros destinats al moment en què comencin les obres, en aquests moments hi ha un acord entre el Consell de Menorca, l'Ajuntament d'Alaior i la conselleria per tal de crear un consorci que permeti tirar endavant quan arribi el moment de les ajudes europees que serà el pròxim pas. I els pròxims passos són la redacció del projecte d'execució d'obres i, al mateix temps, el que seran després la seva adjudicació i realització. Tenim, si

és possible, moltes ganes, juntament amb el consell i l'ajuntament, de poder veure aquesta obra acaba aproximadament entre 24 i 30 mesos. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Buils.

I.13) Pregunta RGE núm. 3956/08, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a previsió d'ingressos en el present exercici pressupostari.

La següent pregunta la formula la Sra. Maria Rosa Estaràs i és relativa a la previsió d'ingressos en el present exercici pressupostari. Sra. Estaràs, té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, tenim la sensació que vostès no saben gestionar aquesta crisi econòmica, aquest alentiment, aquesta "ralentització", diguin-li com vulguin, però els ciutadans tenen dificultats per arribar a finals de mes, per pagar les seves hipoteques, per pagar la *cesta de la compra*, per accedir a un habitatge i, en definitiva, per tenir qualitat de vida. FUNCAS ha anunciat una baixada del creixement de quatre dècimes. I els ciutadans tan sols veuen del seu govern molts d'anuncis..., necessiten fer anuncis perquè puguin tenir credibilitat, però cap mesura real.

Quina és l'evolució dels ingressos de la comunitat autònoma de les Illes Balears? Van a l'alça com abans? O baixen? Quines són les dades sobre el que vostès recaptaran en el primer trimestre d'aquest any 2008? Crec que a 31 de març vostè m'ho pot dir, quant a IRPF, quant a impost de transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, quant a IVA. Seran igual que l'any 2007 o seran, com vostès varen pressupostar, un 14% més? Vostès varen pressupostar un increment d'un 14% en aquests impostos. S'estan complint els ingressos prevists? Quines despeses eliminarà davant la baixada previsible d'aquests ingressos que vostès havien calculat que pujarien i que ara no pugen? Vostè haurà, si és així, de canviar el quadre macroeconòmic per donar satisfacció als problemes dels ciutadans.

En definitiva, Sr. President, quant han baixat aquests ingressos? Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. És clar que hi ha un alentiment econòmic, crec que en això hi estam tots d'acord i que sobretot afecta clarament un sector, el de la construcció. Per tant, ja ho hem anunciat en distintes ocasions, segurament hi haurà una reducció d'ingressos en relació als impostos que estan relacionats amb aquesta activitat. De totes formes fins que no tenguem el quadrimestre no tendrem dades fiables ni definitives en aquest sentit.

També vull dir que en relació amb els ingressos serà molt important saber com serà la temporada turística, en principi pareix que es presenta bé i també vull dir no obstant això, que hi ha una evolució a l'alça d'allò que és l'impost de l'IRPF. Per tant, sense cap dubte demostra que l'activitat econòmica general continua a bon ritme.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Antich. Sra. Estaràs, té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Fa uns mesos, abans de les eleccions, dir que hi havia una crisi econòmica, un alentiment o una ralentització, com el Sr. President li vulgui dir, era antipatriòtic. Avui fins i tot el Sr. Solbes i FUNCAS reconeixen que el creixement davalla, que hi ha menys consum, que pugen els productes bàsics, que ha pujat el transport, el gas, el llum, el telèfon, el fems. Han pujat les hipoteques, el 79% dels comerços tenen menys vendes que fa un any, ha pujat l'atur. Per tant, Sr. President, li reclam una anàlisi seriosa i rigorosa de la situació econòmica. Si vostè no té la foto del que està passant avui a les Illes Balears no li podrà donar solució. I les famílies de les Illes Balears necessiten solucions.

Pareix ser que l'economia per a vostès no existeix, no saben què han ingressat, vostè hauria de saber a 30 de març, primer trimestre, què ha ingressat i pareix que no ho sap. Per tant, no pot planificar ni tenir previsions de futur. Els contribuents paguen avui impostos i li han donat un avís, que no tenen tants de doblers i, per tant, es paga menys, els impostos es paguen segons la marxa de l'economia. Hi ha hagut una caiguda en l'impost de transmissions patrimonials i actes jurídics documentats en relació a l'any anterior i també en l'IVA i l'IRPF. Només basta veure com ha caigut la confiança dels consumidors en el comerç.

En aquesta resposta que em donarà, Sr. President, li deman i li preg per favor que no torni fer un atac al Partit Popular per ocultar la pobresa de les seves idees i dissimular el fracàs de la seva política econòmica. Els ciutadans es mereixen un president que pensi en el futur i que resolgui els seus problemes.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. La pobresa és efectivament a les arques de la comunitat autònoma i a mi em sap greu perquè a vostès els sap greu que els retreguem quina és la situació. Mirin, totes les comunitats autònomes tenen alentiment, totes, a totes els està afectant el sector de la construcció. Li diré més, segurament en aquesta comunitat autònoma menys que a altres indrets, però no totes les comunitats autònomes tenen un gestors anteriors que gestionaren els doblers públics com ho feren vostès. No totes...

(Aplaudiments)

I aquí hi ha la gran diferència.

Com ho volem resoldre, Sra. Estaràs? El conseller d'Habitatge ho ha dit clarament, amb la gent, amb la societat, un pacte per l'habitatge. Efectivament, el sector de la construcció està en mala situació en aquest moment i què fa aquest govern? Asseure's amb la part privada, asseure's amb els promotors i constructors perquè els treballadors tinguin feina i arribar a un gran pacte amb ells. Vostè coneix una altra fórmula de fer-ho? Vostè coneix una altra fórmula que no sigui implicar tota la societat per donar solucions als problemes que tenen els ciutadans i les ciutadanes? Jo crec que aquesta és la millor fórmula, i és la fórmula que està emprant aquest govern, fer feina amb la gent per superar una mala situació creada per part seva i per un alentiment econòmic que no és culpa nostra.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 3126/08, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política educativa del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA:

I a continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de la Interpel·lació RGE núm. 3126, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política educativa del Govern. En nom del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Fiol.

EL SR. FIOI I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera d'Educació i Cultura, Manuel Azaña a les seves memòries de guerra guardava un judici molt cruel i molt crític, que avui no reproduiré, per a aquells regidors el principal entreteniment dels quals era canviar el nom dels carrers, per intentar així canviar la història d'Espanya.

Fa pocs dies, l'Ajuntament de Ciutat va canviar nombrosos noms de carrers, i jo pensava que molt encertadament es va canviar el de Capità Salom, allà on es troba la seu de la Conselleria d'Educació i Cultura, pel nom d'Alfons el Magnànim. Un podria pensar en primer lloc que això es feia per la gran vinculació que Alfons el Magnànim va tenir amb el món de la cultura, la construcció del Castell de Castelnuovo a Nàpols de Guillem Sagrera, ordenada per Alfons el Magnànim. Però un acaba tenint la certesa que aquest és un missatge que li envien els regidors de l'Ajuntament de Palma, Sr. Nadal, Sr. Grosske, Sra. Calvo, perquè només des de la magnificència es pot entendre la gestió que vostè desenvolupa, Sra. Consellera, en aquest departament. Les coses no van bé, vostè sap que les coses no van bé, i l'opinió pública sap que les coses no van bé a Educació.

No som jo el culpable que avui ens trobem precisament en portes d'una vaga del sector concertat. Una vaga que jo lament moltíssim i que naturalment nosaltres, ni prop fer-s'hi, hem alimentat o estimulat. Una vaga que es produeix, pens jo, per falta de cintura, per falta de capacitat negociadora, per falta d'habilitat dels gestors de l'edifici del carrer d'Alfons el Magnànim. Les coses no van bé.

Si vostè quan contesti aquesta interpel·lació vol que parlem de finançament de l'educació, dels recursos econòmics que té la Conselleria d'Educació, jo em reserv també a la contrarèplica per parlar d'aquest aspecte, ja que l'altre dia no va poder vostè venir a contestar la pregunta que jo li feia, va contestar el Sr. Moragues, i varen quedar alguns aspectes que a mi m'interessa molt subratllar, no ho faré ara, només ho faré si vostè entra dins aquest debat a la meua segona intervenció.

Hi ha coses que preocupen més que això. Preocupa en primer lloc una vaga d'aquestes característiques, a la gent, als pares i mares que duen els alumnes al sector concertat i que no saben demà i demà passat com ho faran, preocupa als claustres de professors i no només dels centres concertats, també dels públics. Preocupa al sector professional, preocupa als sindicats i s'acaba contagiant aquesta preocupació, al meu parer, a l'opinió pública.

Aquest no és més que el reflex d'un conjunt d'assumptes que han posat de relleu una certa..., no vull dir incapacitat de gestió, però sí vull dir i subratllar, una incapacitat de pacte, incapacitat d'acord en aquest departament. Jo li explicaré un seguit de coses que han estat recurrents, perquè han estat debat en aquesta casa moltes vegades i el que al final sura per damunt de tot és la seva incapacitat per arribar a acords i per treure els temes endavant des d'una posició de pacte, no des d'una posició que el Govern té competències per elaborar decrets, ordres i reglaments i naturalment que ho pot fer. Hi ha una gran varietat temàtica.

Aquest govern que diu que "primer són les persones", es veu que fa una exclusió dins aquest món educatiu, perquè no han estat primer les persones per negociar el Decret d'admissió de centres, només ha encertat quan Unió Mallorquina ha fet rectificar la temeritat que suposava deixar places vacants per a gent que encara no havia arribat, reiterant un error històric que ja es produïa abans de l'anterior govern. Per cert, el Decret d'admissió havia de ser la bomba, la gran solució a tots els problemes dels immigrants, la redistribució dels immigrants,

l'obligació..., etc. Hi ha entrevistes i abundant documentació periodística sobre aquest particular que no aportarem ni durem avui perquè no ho paga. Tothom ho sap, que aquesta era una de les banderes. Aquesta bandera ja és en terra perquè ha quedat tot com estava en aquest sector. Per tant, Decret d'admissió no pactat.

Ordre de gratuïtat de llibres de text, que va haver de retirar per cert i que ara pareix que s'està reeditant o tornant a elaborar, no pactada. És a dir, el fons de la retirada d'aquella ordre és la incapacitat del Govern, de la consellera, per arribar a un pacte amb els pares, per arribar a un pacte amb els professors, amb les editorials, etc. Un altre tema vertaderament estrella d'aquest govern.

Decret de 0-3 anys, Decret de primer ensenyament. No pactat, el Govern es troba un esborrany pràcticament acabat, hi introdueix unes modificacions que acaben per no agradar al sector, tampoc no agraden als professionals i també introdueix un seguit de dificultats que són ben evidents i que són motiu de crítica per part del sector, per parlar del sector privat. Perquè clar, si parlem del sector públic s'ha instal·lat la confusió. Els ajuntaments..., aquí hi ha alguns batles d'ajuntaments de les Illes Balears, estan molt preocupats per l'aplicació d'aquest decret. A Mallorca molt especialment des que han rebut una carta on es diu que "tenim més demanda que oferta i d'aquí un parell de mesos els direm com ho resollem perquè no sabem com ho hem de resoldre". No diu això naturalment, però és el que es tradueix. Això per un costat.

Per l'altre..., em sap greu que no hi hagi la presidenta del Consell de Mallorca perquè s'obre una altra línia a través del Pla d'obres i serveis. Clar, ho han de saber els batles, els regidors i els ajuntaments, llevant el Pla d'obres i serveis, no fent un pla específic per (...) les guarderies, sinó llevant recursos del Pla d'obres i serveis que tradicionalment s'havien dedicat a uns altres objectius, tradicionalment, no sé si en algun consell s'havia fet de forma distinta, però almanco a Mallorca tradicionalment s'havia fet d'aquesta manera.

Temes pendents que no s'entén molt bé com els està manejant. Tenen vostès pendent elaborar amb certa urgència el Decret d'ESO i el Decret de Batxillerat. Bé, idè han emès instruccions, ni tan sols ordres, perquè les ordres més o menys se poden recórrer, instruccions. Bé, funcionam a base d'instruccions, no sabem si sortiran ordres, no sabem si sortiran decrets ni quan sortiran. Això a mi em pot preocupar més o menys, però en els claustres a vostè tal vegada no li ho diguin, però això crea preocupació, crea certa angúnia, crear malestar, fa la sensació que no es resolten els temes pendents normatius i vostè té l'obligació de resoldre'ls per al curs que ve i els resol mitjançant instruccions, que és sempre una manera discutible i molt opinable de resoldre els temes. Per tant, tenim aquest decret d'ESO i Batxillerat.

Un altre tema que va quedar un dia damunt la taula i no en tornaren parlar és l'obligació dels acompanyants. Vostè em fa un gest com que dir què hi ha d'això. Jo li deman si vostè està en condicions de dir si l'empresa La Protectora de Gijón, contractada per a aquest servei, compleix. És a dir, vostè està en condicions de dir que tot el transport escolar s'efectua amb l'acompanyant reglamentàriament al cent per cent, o no? És la pregunta que li faig, ja que vostè em fa gestos com dir no sé de què em parla. Li parl d'això, digui aquí si això és així o no és així. I sí és així, tant de bo! Perquè és com pertoca, no esper altra cosa.

Clar, promeses, promeses i promeses. I veim en els mitjans de comunicació coses que poden ser molt interessants a nivell de notícia, però quan s'intenta fer un mínim seguiment no hi ha forma de saber res. Energia solar damunt els centres escolars, n'hem sentit parlar, però el tema està completament aturat, fa dos mesos se'n parlava i no se n'ha tornat parlar. Policia-tutor, ho han de demanar a través dels ajuntaments i tampoc no se sap molt bé què passarà. Li deman totes aquestes coses perquè tenguí vostè la possibilitat d'explicar-les ara, en el seu torn.

I un altre tema que preocupa i molt a tothom, a l'opinió pública, és el tema de les infraestructures. Jo crec que vostè ha fet un anunci fa una estona, benvinguts a parlar d'aules prefabricades. Nosaltres sempre hem parlat d'aules prefabricades, qui ha parlat de barracons en aquest parlament són vostès i amb uns termes..., que ni barracons de soldats, de barracons de camp de concentració pareixia que parlàvem. Vostè no sap aquí el que s'ha arribat a dir, s'han dit coses molt grosses per alguns dels diputats que no és aquí en aquest moment per desgràcia, coses molt grosses i molt ofensives. Per tant, no hem de tenir la pell tan fina si algú els diu barracons, aquí s'han dit coses molt pitjors. Però benvinguda, parlarem d'aules prefabricades que són recursos necessaris per escolaritzar els alumnes. Amb nosaltres no tindrà aquest tipus d'enemic, parlarem sempre amb molta claredat.

Però clar, si repassam aquest any, a punt de complir-se, el que s'ha licitat de construcció de nous centres, no d'obra pública, s'han fet reformes, s'han licitat construcció de menjadors, tot això és veritat i no ho pos en dubte; però obres noves, centres nous, en un any IBISEC, la Conselleria d'Educació, quins centres nous ha licitat? Segons els meus comptes, si no m'equivoc, si m'equivoc corregeixi'm, dos: el Col·legi de Binissalem i el Col·legi de Santa Maria, i em sembla poc dins el conjunt de gestió que té vostè i dels recursos que té vostè, perquè vostè té molts més doblers per fer moltes més coses que això. Ara s'anuncia un pla de cessions de crèdit als ajuntaments. Esperem que sigui ràpid, esperem que sigui urgent perquè duen pràcticament un any i de tot això no s'ha fet res.

I no vull deixar de dir que a un dels dos centres es va fer una cosa que si l'hagués feta jo m'haguessin penjat d'un arbre, figuradament naturalment, i és presentar el Col·legi Públic de Binissalem a la seu del PSOE de Binissalem. Això és una cosa insòlita, que no s'havia vist mai i vostès...

(Remor de veus)

Ah! No és veritat? I jo vaig veure la fotografia en els mitjans de comunicació...

(Continua la remor de veus)

No he dit vostè, no he dit vostè. Perdoni, no he dit vostè, però tampoc no era el director general que li correspon, perquè era la Sra. Gener, i no és la responsable d'aquest tipus d'infraestructures qui presentava la nova escola. També pot explicar això, si és que té explicació, per a mi no en té. Molt mal fet anar a la seu del PSOE a presentar..., molt mal fet. Si jo hagués presentat un nou centre a la seu del PP de qualsevol municipi..., aquí em treuen d'Espanya.

Vull dir, en definitiva i per acabar, m'estic passant i abusant de la generositat de la presidenta, al nostre parer no hi ha criteri, no hi ha rumb, el vaixell va dins la mar, però no sabem molt bé on va. Aquesta situació, cregui'm, perquè segurament poca gent li ho dirà, li ho dic des de l'afecte i des de la simpatia, crea incertitud, crea confusió, crea conflicte en els centres, en els claustres, l'ordre per cert de directors, no sé si ha agradat massa en el claustre dels centres..., ha agradat als directors. Per cert, (...) del BLOC i del PSOE. No sé si els ha agradat l'ordre del directors. Ja en parlarem un altre dia perquè avui no tenim temps. No hi ha rumb, no sabem on anam.

Jo la convid que revisi..., jo no deman la seva revisió com han fet els sindicats i algú més, no, no, està en el Govern, faci-ho el millor que pugui. L'anim que revisi la seva posició perquè ara passarà una cosa que passa aquí tots els dimarts. Ara sortiran tots els grups, desfilaran per aquí, Sra. Presidenta, d'una manera litúrgica a explicar que vostè ho fa molt bé i que té el seu suport i que tot va fantàsticament, que no afluixi i que la dreta cavernícola l'únic que vol és la seva perdició i la perdició de les Illes Balears i que la culpa de tot això és de Jaume Matas i el seu govern, etc. Està bé que es faci tot això perquè forma part de la litúrgia parlamentària.

Però per acabar la meva intervenció li cedesc una frase precisament d'Alfons el Magnànim: "els llibres han estat, d'entre els meus consellers, els que més m'han agradat, perquè ni la por ni l'esperança els impedeix dir el que he de fer, no com fan les persones".

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol. Sra. Galmés, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bàrbara Galmés i Chicón):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Fiol, abans de contestar i aclarir les qüestions que m'acaba de plantejar d'aquest panorama tan desolador, sembla que des d'aquesta banda tot es veu més negre i pitjor, jo ho comprenc, voldria fer un incís i recordar que fa aproximadament cinc mesos, amb motiu de la interpel·lació que va presentar el Grup Popular pel tema de la política cultural del Govern, vostè va destacar davant la cambra la gestió educativa de la conselleria.

Per concretar va dir: "Sra. Consellera, molt amablement li ho dic, nosaltres pensam que hi ha una gran acció dins la matèria educativa", arribant a afirmar fins i tot que pensava que hi havia un excés d'acció en tema educatiu. Impressió que li vaig agrair en el seu moment i la hi agraeisc, no compartesc el segon cas. Però, en efecte, l'activitat del departament del que som responsable ha estat intensa i diligent i n'estic molt satisfeta.

Sigui com sigui, de llavors ençà hem tingut ocasió aquí de tractar un seguit de temes puntuals, en preguntes i compareixences he contestat, he parlat de forma voluntària sobre les línies estratègiques de la conselleria sobre el Pla de primera infància i una tercera fa pocs dies, sobre la tercera llengua. Per tant, em complau l'interès mostrat al llarg d'aquest període per part del Grup Popular i especialment pel Sr. Fiol que mitjançant aquesta interpel·lació em dóna l'oportunitat de posar damunt la taula qüestions educatives d'interès crucial per al desenvolupament de la nostra societat. Però sobretot em permet aclarir certs aspectes de gestió, que, clar, només fa deu mesos que hem començat, a vostè no l'acaben de convèncer i vagi per endavant que no esperava que fos d'una altra manera. Però tampoc no estic disposada, Sr. Fiol, a veure reduïda la política educativa d'aquesta conselleria a un parell de qüestions, que respect que li preocupin, però que només responen a diferències ideològiques molt concretes.

Bé, en primer lloc li vull dir que en aquests moments han passat pel Consell Escolar..., qualcun ja està en el Consell Consultiu i està tot en tràmit, tots els decrets de desenvolupament de la LOE i per això enguany hem hagut de funcionar amb instruccions perquè no estaven desenvolupats. No es preocupi, a finals de curs tots els claustres ho hauran pogut consultar i hauran estat a exposició pública perquè arribin tots els suggeriments necessaris. Per tant, per al desenvolupament normatiu a finals de curs hi haurà el Decret de primària, de 0-6 anys, del batxillerat i de secundària.

Però vull contestar a allò que m'ha plantejat. Respecte de l'equipament de la concertada li he de dir, i no vull entrar en qüestions econòmiques, nosaltres i així ho he manifestat en altres ocasions, estam d'acord amb les reivindicacions del professorat de la concertada. La nostra primera proposta va ser acceptada per algun dels sindicats més representatius, però malauradament i a causa de la situació econòmica no es va poder avalar des d'Hisenda, però he de reconèixer que s'ha implicat molt en les negociacions que hem dut a terme amb els sindicats. La darrera va ser ahir, amb la presència del director general de Pressuposts i va durar més de quatre hores. Jo crec que s'han apropiat molt les postures. En aquests moments oferim 140 euros a partir del mes de juliol del 2009, però es va introduir un punt que s'ha de valorar econòmicament, però encara no hem tengut temps. El concepte d'antiguitat i de formació a la concertada s'ha de valorar el que suposa. En aquests moments la xifra que està damunt la taula són 13 milions d'euros. Continuem negociant i esper que ben aviat puguem arribar a un acord.

M'ha demanat pel Decret d'admissió. Vull que quedi ben clar que el Decret d'admissió ha estat plantejat d'una forma errònia, tal i com vostè l'interpreta. Hem parlat de la reserva de places per a nins als 3 anys, que és una reserva de plaça per a nins de compensació educativa o nouvinguts, però dues d'aquestes places són per a nins amb necessitats educatives especials. Això no canviarà res, el que canviarà la reducció a 25 de les places que es reserven i una cosa, que funcionin les comissions d'escolarització i que a partir d'aquí, els alumnes no passin de 30, com es feia abans, en el període de matrícula. Vull dir que ara la comissió d'escolarització repartirà els alumnes i la veritat és que el que es feia abans era consentir que no funcionés la comissió d'escolarització i ara estarà tot l'any en marxa.

Respecte dels llibres de text. Jo continuo amb la proposta mediambiental, reutilitzable, de gran valor pedagògic i és el que sempre ens havíem proposat. L'any passat no vàrem tenir temps i varen donar una ajuda als nins de primer i segon de primària. El que tenc ben clar és que el que ens proposam ho complim i no vull que em passi com a vostè que en la seva campanya electoral del 2003 el Partit Popular, textualment, "es compromet a establir la gratuïtat progressiva en el servei de menjador i transport escolar, promourem la gratuïtat progressiva fins assolir-la plenament al llarg de la legislatura dels llibres de test d'educació primària i secundària...". Vull dir que tenc ben clar que les coses s'han de començar des del primer moment.

El Pla d'infraestructures està en marxa, ja ho hem anunciat, però a partir d'ara estaran a cada Consell de Govern les cessions de crèdit a cada un dels ajuntaments i no es preocupi, ara començaran les obres. A l'estiu comencen les obres.

M'agradaria insistir perquè ha qüestionat molt la meua gestió, el nostre plantejament de gestió és molt distint al seu. Sacrificam l'impuls d'accions atractives, però aïllades, a favor de projectes en els quals tots els departaments de la conselleria se senten implicats per a un objectiu comú, lluitam per a un objectiu comú, la lluita contra el fracàs escolar, reforçada amb una acció decidida per l'èxit acadèmic i personal de l'alumnat. Sabem el que volem, malgrat vostè ho dubti, i cap on s'ha d'orientar la nostra gestió. Caminam cap a una direcció única que a mig i a llarg termini podrà revertir aquesta tendència negativa en què es troba el nostre sistema educatiu. Sé de què estic parlant, la meua vida ha estat vinculada al món educatiu, del qual no he deixat ni deixaré mai de formar part i com jo, molts dels membres del meu equip. Per tant, som conscient del sacrifici que hem de fer per canviar un sistema que en aquest moment es veu ineficaç i incapaç de donar resposta a les exigències dels nous temps.

Miri, aquest moment és un moment de transició cap a un canvi i els canvis sempre generen recels, temors, però això a nosaltres no ens impedeix continuar cap endavant. La nostra aposta no són només bones intencions, sinó pràctiques concretes, accions concretes que no m'ha demanat i jo ara li comentaré. No ha subratllat el primer pla d'estabilitat del professorat que es presenta en aquestes illes, un pla que té en compte els problemes de places de difícil provisió a cada una de les illes, el primer pla de foment integral i integrat de la lectura; la creació de l'Institut per la convivència i l'èxit escolar com a coordinador de totes les polítiques que des de les distintes direccions generals es duen a terme, i no un mer organitzador de

congressos i estudis, que presenta, a més, un pla que ja està en marxa a 34 centres de les Illes de lectoescriptura per determinar on està el problema, que és precisament aquells alumnes de tercer i quart d'ESO que no tenen capacitat lectora i no poden progressar en els seus estudis i que l'any que ve, una vegada avaluat, el tornarem..., l'ampliarem amb més centres.

Tampoc els programes socioeducatius, m'ha parlat del policia tutor. Sí, el policia tutor està en marxa a molts de municipis de les Illes, en altres hem signat un conveni amb mancomunitat del Pla. Tenim en marxa un grapat de programes socioeducatius, tan necessaris, i tot parlant i tenint molt en compte el que es diu autonomia de centres. I ja que m'ha mencionat el canvi de model de gestió, el canvi de model de direcció és necessari; això pot provocar reticències, però a la llarga és el camí que totes les autonomies, i que a més amb el plantejament de la LOE ens permet, per canviar un sistema que ha estat gestionat de la mateixa manera durant molt de temps.

Aquestes i unes altres que no tinc temps d'entrar-hi en detall són moltes de les polítiques per les quals potser vostè no m'ha demanat, però jo he volgut fer-hi una menció especial. De totes maneres qui ha presentat la interpel·lació és vostè i a vostè li contestaré a la rèplica.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Galmés. Per fixar la posició té la paraula la representant del Grup Parlamentari Mixt, la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sra. Galmés, constata que aquesta és la primera interpel·lació que l'oposició enguany fa al Govern sobre educació. N'hem tengut per salar i fregir sobre IB3 i sobre d'altres qüestions, però sobre educació aquesta és la primera. Pens que, a l'oposició, li hauria d'interessar més aquest tema. Efectivament en comissió n'hem parlat més vegades, però sovint ha estat per voluntat pròpia, perquè la consellera ha demanat de comparèixer-hi.

Per què s'ha tardat tant a fer aquesta interpel·lació?, i en quines circumstàncies es fa? Si fos malpensada, i a pesar de les paraules del Sr. Fiol, podria suposar que es demana la interpel·lació aprofitant un possible conflicte a la concertada, conflicte en el qual torna parèixer que les coses no acaben de ser mai el que semblen. És veritat que en relació a la concertada s'ha de fer una regulació de prestacions, però hi ha d'haver contrapartides. No pot ser que es facin concessions sistemàticament i que en canvi la intervenció pública en el sector de personal docent continuï essent mínima. Negociar sí, però amb contrapartides.

De tota manera ens felicitem, idò, que finalment puguem participar en el debat al voltant d'una interpel·lació sobre qüestió d'educació. Durant aquest gairebé un any que portam de legislatura s'ha realitzat a Educació, com a d'altres conselleries, una tasca d'ordenació, de regulació i, en definitiva, de transició entre un govern i un altre, especialment necessària quan es produeix un canvi entre governs que tenen filosofies i punts de vista diferents. S'entén, per tant, que no s'hagi fet gaire esment de les línies estratègiques fonamentals en educació a les Illes Balears; ara, emperò, crec que ja estam en condicions de demanar-nos cap a on anam, què volen aquesta conselleria d'Educació i la seva consellera que es recordi en un futur sobre el seu mandat. Pensem que la gent recorda poques coses, només solen quedar unes poques icones, dues o tres com a molt en una legislatura extraordinària. Que la gent pugui recordar, jo em permetria de suggerir dos aspectes que poden constituir les icones bàsiques en educació d'aquesta legislatura: els plans d'infraestructures i l'acollida de la immigració.

Sobre els plans d'infraestructures aquesta diputada, poc familiaritzada amb el funcionament de l'Administració des d'àrees de gestió, considera que tot el procés de realització d'una infraestructura és massa lent. Fer el pla, realitzar el projecte, concedir obres, licitar-les, adjudicar-les i començar-les suposa moltíssim de temps, abans i ara, i això s'hauria d'agilitar tant com fos possible. En qualsevol cas el que no es pot fer de cap de les maneres és renunciar a cap obra prevista dins aquest pla, encara que algunes obres a hores d'ara no s'hagin començat; si es renunciava a alguna de les obres previstes, com per exemple a Eivissa, podria ser un desastre: ja hem patit la manca de previsió d'algun altre govern. Pensem que la situació a Eivissa és molt més crítica en aquest aspecte que la mitjana de les Illes Balears, i que per tant no s'hi pot aplicar la mateixa política que a Mallorca o a Menorca. Supòs, i en tenc ple convenciment, que d'això des del Govern en sou plenament conscients.

Pel que fa a l'acollida de la població escolar immigrada, sabem que la conselleria treballa en plans d'acollida de l'alumnat immigrant. Es tracta de plans molt interessants i necessaris per a la nostra comunitat escolar, per això m'he permès fer algunes comprovacions a Eivissa sobre el coneixement d'aquest tema, i he pogut comprovar que se'n sap poc i que es desconeix el pla. Qualsevol pla d'aquestes característiques s'ha de dur a terme de manera simultània a totes les illes. Existeix alguna tendència a començar alguns plans pilot a Mallorca i aquí es queden, i després fer-los extensius a la resta de les Illes. Això no pot funcionar d'aquesta manera; a Eivissa, a Menorca o a Formentera qualsevol d'aquests plans ha de començar el mateix dia que a Mallorca.

Sobre aquesta qüestió també em voldria referir a l'alfabetització d'adults. L'alfabetització, la fan les escoles d'adults, però sovint només es realitza en una de les dues llengües oficials d'aquesta comunitat autònoma. Crec que s'hauria de tenir cura que les escoles d'adults complissin la llei i que no deixassin els adults alfabetitzats de bell nou. No saber català els deixa en inferioritat de condicions en relació a la gent que sí en sap.

Fetes aquestes consideracions vull acabar dient que s'està treballant bé. El decret d'incorporació d'una tercera llengua vehicular a l'ensenyament ha estat correcte, i ha permès de superar els problemes creats pel decret del trilingüisme. Així mateix el decret que regula les escoletes de 0 a 3 ha començat a establir unes normes mínimes de regulació del sector que eren del tot necessàries. El decret d'admissió d'alumnes, pel seu cantó, hauria pogut arreglar molts problemes, però de fet n'arreglarà uns quants, no tots; es tracta de feina, idò, que quedarà per al futur. En educació, de tota manera, la feina no s'acaba mai, i s'ha de fer àrduament amb dedicació i constància, perquè aquest és un àmbit on ens jugam bona part del nostre futur.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Pel Grup Parlamentari Unió Mallorquina té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Fiol, coincidisc plenament amb vostè que hagués estat sorprenent que vostè hagués presentat un nou equipament escolar a una seu socialista; això m'hagués sorprès i per això li puc afegir que efectivament des del nostre grup parlamentari tampoc no haguéssim donat massa crèdit ni haguéssim considerat massa normal aquesta presentació.

Dit això també li diré que des del nostre grup parlamentari no consideram que el PP sigui culpable de tot. Jo crec que tots els grups parlamentaris podem coincidir que l'educació a les Illes Balears té, diguem, dos problemes relativament estructurals que provoquen la situació que tenim. El primer problema és evident: l'arribada d'una gran massa de població d'altres indrets provoca un cert col·lapse en els centres d'ensenyament, i evidentment això pot afectar el nivell de la qualitat educativa que s'imparteix, i provoca que l'Administració hagi de fer un sobreesforç en aquesta qüestió. I després patim un altre problema estructural que està relacionat amb el finançament; vostè no n'ha parlat, ha dit que en parlaria si sortia el tema, però és evident que des del nostre grup parlamentari consideram que el gran problema de l'educació a les Illes Balears és la incapacitat d'inversió que té el departament, i això està relacionat amb el model de finançament de les comunitats autònomes, etc., etc., però aquesta és la qüestió. La qüestió és que quan vostè era conseller, o el nou govern amb la nova conselleria, no tenim una capacitat de resposta adequada a les necessitats, i no la tenim per pressupostos, bàsicament per pressupostos. Per tant no és una qüestió de voluntat política sinó que és una qüestió de doblers, de doblers.

Per tant consideram que evidentment l'esforç s'ha de fer a nivell de finançació i a nivell d'acord del nou model de finançament, i consideram absolutament adequat l'objectiu marc que es varen marcar aquest nou govern i aquesta nova majoria; arribar al 6% d'inversió del producte interior brut en matèria educativa ens pareix molt positiu, però també som conscients que serà molt difícil d'assolir; aquesta és la gran paradoxa que hem de patir en aquest nivell. Per tant el primer que hem de

demanar per millorar el nostre sistema educatiu són més recursos econòmics.

Segon, el tema de desenvolupament normatiu. Pensam des del nostre grup parlamentari que efectivament la conselleria ha tirat endavant ja tota una sèrie de decrets: el decret d'admissió de centres, que vostès redueixen el seu contingut; evidentment des d'Unió Mallorquina estam contents de poder haver arribat a un acord amb els altres membres, els altres partits que componen el Govern, en aquesta qüestió, però pensam que s'ha avançat amb aquest decret i que no és el mateix que hi havia amb anterioritat, i que per tant aconseguirem que hi hagi un repartiment més equitatiu dels alumnes immigrants. També s'ha aprovat el decret de primer ensenyament, estan elaborats i estan a punt d'aprovar-se els decrets de desenvolupament de la LOE, i des del nostre grup parlamentari ens agradaria que s'aprovàs aquest decret que materialitzàs el pla de la tercera llengua que la consellera va presentar en comissió parlamentària. Per tant hi ha tota una feina de desenvolupament normatiu, la consellera va dir que tenien saturat el Consell Consultiu, probablement sigui així, però evidentment des del nostre grup, tot i la satisfacció per aquesta feina feta, consideram que el decret que materialitzi aquest pla de la tercera llengua s'hauria d'aprovar com més aviat millor, perquè evidentment estam en una situació peculiar en relació a aquesta qüestió.

I finalment hi ha moltes iniciatives que evidentment compartim, que s'han de tirar endavant: el pla de lectura, l'Institut per la Convivència, tot això que està en marxa i l'agent tutor, els policies tutors, etc., etc., al qual es referia el Grup Parlamentari Popular. Són iniciatives positives que pensam que tot els grups parlamentaris hi poden coincidir, però que tornen dependre de la capacitat pressupostària. Sempre al final en aquesta qüestió les faves són comptades, malauradament, i no podem tenir recursos per fer front a totes les necessitats, i evidentment el darrer de tot per al nostre grup parlamentari, el més important, és donar resposta en matèria d'equipaments i de centres, i per tant l'esforç que ha de fer la conselleria a través de fórmules imaginatives, perquè és evident que amb recursos propis no hi ha suficient per construir tots els centres i totes les ampliacions que són necessàries, idè a partir de la cessió de crèdit amb ajuntaments o a través de qualsevol altra fórmula financera, hem de caminar i hem d'anar molt més enllà en la construcció i en la resposta a les necessitats d'aules i de centres que hi ha en els pobles de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Consellera, jo també per cenyir-me al tema voldria començar congratulant-me amb vostè pel canvi dels carrers de Palma, perquè no hi ha dubte que tenen una funció educativa important, els símbols són importants, els reconeixements en una societat democràtica són importants, i crec que a més tenen conseqüències en el present. Per tant per tocar els temes que ara ens afecten crec que és un punt que valia la pena recollir.

També sentim parlar de dreta cavernícola i citar Azaña. Jo (...) m'ha recordat aquell referèndum -se'n recordarà, potser- de les escoles a Montuiri, quan no hi havia manera d'aconseguir el crèdit per fer l'escola pública; es va fer el referèndum, el socis d'Azaña demanàvem del sí i la dreta cavernícola demanava el no; afortunadament tenim escoles de la República a Montuiri, perquè per a l'esquerra, naturalment per a molta altra gent, però per a l'esquerra sempre ha estat molt important l'educació perquè forma part dels seus objectius bàsics de llibertats individuals reals i d'igualtat d'oportunitats de tots els ciutadans. Per tant ho ha de ser per a aquest govern, ho ha de ser, i amb la seva exposició, amb les seves respostes anam demostrant que en la mesura d'allò possible ho és.

La situació del nostre sistema educatiu de totes maneres - s'ha apuntat, ho ha recordat també ara el Sr. Melià- necessita mesures d'impacte des de fa anys, ja des del dèficit que venia de la transferència d'educació, però també l'increment constant que hi ha hagut de l'alumnat ha posat molt cap amunt afrontar aquestes dificultats. El model econòmic i laboral de les Illes Balears tampoc no valora suficientment la formació acadèmica, però tots sabem que el futur de la societat, el futur de poder mantenir i incrementar els nivells de qualitat de benestar que ha tengut occident depèn de la societat del coneixement, depèn de l'educació.

Un dels reptes, per tant, globals d'aquesta conselleria està fora de la conselleria, que és el finançament autonòmic. Jo no hi entraré però crec que certament és una batalla clau per poder afrontar els reptes d'equipaments i de ràtios que hem de tenir com a país. Aquest dissabte hi havia un article valent, jo crec, del president del Catalunya en *El País*; jo crec que aquesta línia de contundència i de deixar clar que és un tema ja de vida o mort és una actitud que haurà de mantenir el Govern en conjunt davant aquest sistema de finançament.

Però per altra banda el debat és tan ampli, en tots els temes d'educació, que és difícil afrontar tots els punts. Un dels quals que s'ha tractat és el de la negociació dels sous de professors de l'educació concertada o les condicions laborals, millor dit, més àmpliament, de concertada. Vós reconeixíeu a la vostra intervenció que el mes de febrer hi va haver un principi d'acord en la part social i jo crec que és natural que se'ns en demani el compliment, que se'n demani al Govern el compliment. Comprenem les dificultats que això pot comportar però confiam que el Govern serà capaç de reconduir la situació i de complir la paraula donada; jo no crec que haguem d'entrar en aquests moments ja a discutir si era bo, era convenient, era oportú l'acord, sinó que una vegada assumit i donada paraula en aquell moment de l'entesa, ara *pacta sunt servanda* i el que s'ha de trobar és la manera de complir els compromisos adquirits.

Són importants també alguns dels punts que s'han tractat: les noves places en educació infantil, aquest compromís de les 2.000 noves places; les ajudes existents; la regulació dels mínims, procurar que sigui amb el màxim consens però que hi hagi una garantia de qualitat dins l'educació infantil; el Pla d'escoles ja s'ha reconegut la importància que (...) aquests 60 milions d'euros anuals com a mínim en obra és realment un esforç important que fa el Govern i s'ha de mantenir; i arriben moments de reivindicacions ja urgents, com s'ha reconegut o s'ha parlat molt d'aquestes prefabricades, que voldria que hi hagués un esforç de planificació de tots els actors perquè, malgrat durin els processos de contractació, com s'ha recordat, realment el que també ens falta molt és un element de planificació; encara veim moltes vegades que l'ajuntament, quan ha de cedir el solar, encara ha de reformar el planejament per començar-lo a tenir a punt per poder-lo donar, i llavors totes les presses vénen també, crec que tots els actors n'hauran de fer alguna autocrítica, de la manca de planificació, perquè les dades demogràfiques i l'evolució que veim, les tenim tots molt davant i ho podríem haver afrontat. Llavors hi ha l'element econòmic que sempre tots tornam a donar voltes a la mateixa sinya.

En canvi tampoc no li vull amagar, és una cosa que ha transcendit, que nosaltres des del nostre grup no hem compartit els criteris que al final s'han duit a terme d'admissió i escolarització. Per al nostre grup vostè sap que allò bàsic és garantir la igualtat en l'accés, evitar subterfugis per d'alguna manera salvar aquest dret d'igualtat de tots els ciutadans; perquè no dir-ho clarament?, també evitar la concentració d'extracomunitaris per redols a determinades escoles, i pensam que tots els col·legis finançats amb fons públics han d'optar, han de tenir una base social homogènia o hi han d'aspirar, han de tenir igualtat en la seva manera d'oferir-se a la societat. Al nostre entendre, per tant, la redacció final d'aquesta ordre no ha ajudat prou a aquest objectiu i així li hem fet saber.

Per la resta, evidentment, com ja s'havia profetitzat -sense tampoc molt de mèrit per part seva- del nostre suport a les polítiques que du a terme la conselleria, ho havia profetitzat el Sr. Fiol, és evident, en tots els temes que s'estan fent d'autonomia dels centres, d'increment d'aportació a la universitat, encara insuficient tot i que ha estat important, en formació professional, el decret de tercera llengua...; jo crec que un esforç important en l'atenció a la diversitat, que per a nosaltres és una altra batalla fonamental on ens jugam el tot per tot, on ens estam jugant que hi hagi gent..., mallorquins que se sentin més mallorquins que uns altres, menorquins més menorquins que uns altres, eivissencs i formenterers més eivissencs que uns altres, i això és un tema social de convivència important, i que aquest esforç d'atenció a la diversitat jo crec que també hi contribueix, com l'esforç...

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Va molt passat de temps.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

M'ho pareixia, però com que no s'encenia el llum..., doncs no em rectificava.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

En tot cas ho agraeisc i crec que cada tema donaria per un debat específic. Com que no hi ha temps ja ho deixaré en aquest punt. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista la Sra. Alberdi té la paraula.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, presidenta. Sra. Consellera, vinc repetint que, des que faig aquestes intervencions, que la responsabilitat més important i més complexa que té aquest govern és la que li ha tocat a vostè. Jo li repetiré sempre això perquè, a més, es dóna, vostè està gestionant, com va gestionar el conseller anterior, en un moment en què hi ha moltíssimes necessitats, molts pocs recursos i molts problemes, alguns antics i els altres que vénen de la nostra circumstància social.

L'educació sempre ha estat un tema prioritat per als socialistes, per a tots els governs d'esquerres, i a mi em sembla interessant que el Partit Popular ens planteji iniciatives que ens permetin reflexionar, i em sembla natural que el Partit Popular se centri precisament a ressaltar aquelles qüestions que són les que costen més, les que tenen més difícil encaix, o se centri a destacar amb èmfasi aquelles qüestions que són les que s'allunyen més de la seva manera de gestionar, de la seva ideologia, per dir-ho d'alguna manera. I per això a mi em crida tant l'atenció quan el Sr. Fiol, precisament tres de les qüestions que planteja en la seva interpel·lació, la primera és que parli de pactes, quan aquesta diputada, que sí va tenir l'oportunitat i l'honor d'estar en aquesta cambra durant la passada legislatura, li va retreure precisament al conseller del Partit Popular que un dels grans problemes que vàrem tenir va ser l'absència de pactes. A mi em sembla estrany, quan vostè em sembla que s'està esforçant en aquest moment precisament..., i de vagues, i tindrà conflictes diversos, precisament per arribar a pactes que siguin bons per a tots.

També m'ha sorprès que l'interpel·lant fes èmfasi en el tema de les infraestructures, que també va ser un tema d'altíssim debat, tant de reconeixement quan es varen invertir molts diners com de reconeixement que s'havien deixat d'invertir aquests diners i que feien falta, perquè vostè, en aquest temps que fa que està de responsable, em sembla que ha posat fil a dues qüestions que per part del Grup Parlamentari Socialista varen ser cabdals: saber quines necessitats tenim, per tant fer un mapa escolar, que

sé que vostè té molt avançat; i basar el Pla d'infraestructures precisament en aquest pla escolar, perquè quan nosaltres parlàvem, la legislatura anterior, precisament de..., sí, clar que reconeixem que hi havia inversions, el que dèiem és: "home, com és que aquestes inversions no estan clares?, com és que no sabem d'endavant quins són els criteris que faran aquesta inversió?".

I en tercer lloc també m'ha cridat molt l'atenció que el Sr. Fiol, que segurament en alguns aspectes té raó, s'hagi centrat precisament a ressaltar la manca de normativa quan vostè s'ha atrevit amb dues normatives que a mi em sembla que solucionen problemes també cabdals del nostre sistema educatiu: aquest decret de tercera llengua que vostè està..., aquest pla de tercera llengua que vostè està propiciant, que a mi em sembla que ve a resoldre un embolic immens que teníem, un embolic immens, perquè tenia a veure amb una manca de pacte i amb una ignorància d'una llei que havíem aconseguit per consens; i a més vostè s'ha atrevit també a començar aquest pla d'escoles, aquesta xarxa pública d'escoles de les quals ens volem dotar a les Illes Balears, que a mi em sembla que està a la base de la qualitat que volem donar al sistema educatiu.

M'ha cridat tot això l'atenció i no ha de cridar l'atenció que aquesta diputada se centri, precisament, el que li interessi del debat, que m'interessa tot, naturalment, però m'interessa sobretot donar èmfasi, ressaltar allò que sempre he considerat que havien de ser eixos fonamentals i com s'està avançant en aquests eixos fonamentals. Com que jo no tinc gaire temps -i per descomptat jo també faré al·lusió a Alfons el Magnànim, no faltaria més-, jo crec que dues coses són importantíssimes, que vostè està fent: la lluita contra l'abandonament escolar, contra l'abandonament i el fracàs escolar, i actuacions per assegurar la qualitat del sistema educatiu. En aquesta lluita contra l'abandonament i el fracàs escolar em sembla que ja està potenciant aquests programes d'educació compensatòria i educació especial, i fa això a través d'aquestes normatives que li han estat criticades, precisament. I quan parlem de la qualitat també ho fa quan fa un mapa escolar i quan fa un pla d'infraestructures que intenta respondre a les necessitats reals.

Jo deia que els debats del PP ens permeten posar de manifest això que vostè també ha dit i que han dit altres persones que han intervingut abans que jo, que precisament el que es posa aquí de manifest és la diferència ideològica entre la manera de fer política educativa que tenen els governs d'esquerres i els governs conservadors. Deia l'interpel·lant, el Sr. Fiol, i citava aquesta frase que jo no l'he entès gaire bé, però m'ha semblat que deia, d'Alfons el Magnànim, que els llibres han estat els millors consellers perquè ni el temor ni l'esperança..., és que se l'ha sentit una mica malament. A mi m'ha cridat l'atenció aquesta frase perquè jo crec que en realitat els millors consellers són sempre -almenys en el meu cas- els valors, les prioritats darreres pel que feim les coses, el que anomenem la ideologia. Mentre el Grup Parlamentari Socialista senti que els valors que sostenen aquesta conselleria tenen a veure amb la igualtat d'oportunitats, amb l'equitat i amb la llibertat i puguem veure els interessos, l'interès i els avanços que s'estan fent, nosaltres estarem al seu costat.

Li volia dir que quan hem fet el canvi de nom el Sr. Fiol ho ha interpretat des de la perspectiva que s'ha de ser magnànim, i així m'agradaria que fos a l'hora de mirar les feines de la conselleria. En realitat magnanimitat vol dir elevació de l'ànim, això és el que vol dir la magnanimitat. Jo crec que tots hem de ser magnànims, i nosaltres l'ajudarem, Sra. Consellera, sempre, sempre, que el conjunt del Govern i de tots nosaltres siguem magnànims a aconseguir, amb elevació d'ànim, aquest objectiu darrer que és aconseguir la millor qualitat del sistema educatiu.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Alberdi. Per replicat té l'autor de la interpel·lació la paraula per un temps de cinc minuts.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera, em commou veure que aquest debat transcorre pel territori de l'espiritualitat, i per tant començaré entonant un *mea culpa* perquè els intervinents que han succeït a la intervenció de la consellera m'han defraudat, perquè jo havia anunciat aquí una successió d'elogis i de felicitacions i d'explicacions de com ho feia de bé la consellera, i he percebut molta crítica, he percebut molta discrepància; llevat de la natural i proverbial amabilitat del Sr. Melià, que té aquesta cosa centrista de sempre parlar bé de tothom i dur-se bé amb tothom, tota la resta s'han ficat amb vostè, jo dedicaré almenys un minut a subratllar les coses que m'han posat un poquet els pèls de punta, perquè aquí s'han dit coses molt serioses sobre la seva gestió i, naturalment, el meu paper, com a representant de l'oposició, és treure punta al llapis i intenta subratllar amb aquest llapis algunes coses que s'han dit aquí que són bastant serioses.

Perquè del que ha dit vostè, bé, naturalment ha vingut amb el guió més o menys preestablert, i jo li agraesc la seva intervenció, la seva voluntat, algunes de les coses que ha dit em semblen insòlites, ha dit que estaven d'acord amb els sindicats, no s'explica perquè hi ha una vaga demà i demà passat, si estan d'acord no hi ha d'haver-hi una vaga; de totes formes, com que ha sortit el tema econòmic, vull subratllar una qüestió, i ho vaig dir l'altre dia i avui ho vull tornar dir: quan el 2003 va arribar al Govern, el quart trimestre -això ho poden anar a comprovar, perquè això és una cosa que és demostrable científicament-, el quart trimestre de les nòmines no estava pressupostat i, a més, hi havia signat un pacte entre el conseller i els sindicats de 18,5 milions d'euros d'equiparació del sector concertat, fantàstic pacte. El que passa és que quan havia arribat al Consell de Govern, l'avui secretari d'estat de Turisme l'havia tirat per avall, aquesta és la realitat de les coses i no una distinta. Per tant, aquí cadascú pot contar l'herència que ha trobat, que sol ser ben dolça.

Però bé, ha dit algunes coses en què jo no hi estic d'acord, jo no crec que amb decret d'admissió vostè aturi que qualche aula tengui 30 alumnes, és molt difícil que ho aturi això -ja ho veurem, i tan de bo que fos així-, significaria que la pressió demogràfica va descendint, significaria que podran donar classes amb millors condicions, però jo tenc dubtes que això sigui possible.

I respecte del Pla d'infraestructures, doncs bé, esper que es presenti aquesta part àmplia que tenen promesa de convenis, de cessions de crèdit o de la manera financera que el Sr. Conseller d'Hisenda digui com s'ha de fer, que al final és qui mana en aquestes ..., és clar, i aposta és aquí, vigilant el que vostè aquí diu, per veure que estigui dins l'ortodòxia d'aquestes cessions de crèdit com s'articulen, com es manegen i com es financen. A mi em sembla molt bé, perquè és lògic que sigui així.

Respecte dels grans principis que l'inspiren, els compartesc: lluitar contra el fracàs escolar; saber cap on anam; saber què volem. Jo li he dit una cosa que no sé si n'ha pres bona nota, que em preocupa que l'ambient que hi ha en els claustres no és tan feliç com a vostè li deuen contar, i vostè, que ha estat a un claustre, perquè ha reivindicat aquí mateix la seva condició de docent, d'ensenyant, visiti qualche claustre, i amics que té vostè que jo sé que té i amigues que sé que té, parli amb sinceritat de l'ambient que hi ha en els claustres, de com aquest decret o aquesta ordre, amb la qual estic d'acord, de directors, amb la qual estic d'acord, ha caigut malament dins molts d'ambients del professorat, molt malament.

O com a altres coses que no tenen massa sentit i s'han fet i es plantegen com a grans victòries, per exemple l'Institut de la Convivència. L'Institut de la Convivència era, en definitiva, una forma de liquidar l'Observatori per la Convivència, perquè no agradava el nom, no agradaven les persones o el que sigui i varen dir, bé, idè desmuntarem l'observatori i crearem l'institut; bé, amb els mateixos objectius, les mateixes finalitats, però més funcionariat, més burocràcia. En canvi l'observatori era una cosa transversal, amb intervenció de gent de tots els departaments.

Bé, clar, llavors aquí s'han dit coses extraordinàries, la Sra. Marí s'ha queixat de la lentitud dels processos que vostè du a terme, i jo hi estic d'acord, sempre és difícil que l'administració avanci, que les adjudicacions avancin i és un tema que preocupa, i li ha fet una amenaça, ha fet una amenaça claríssima, que tot això venia condicionat a -no ho ha dit així com jo ho diré ara-, però ha donat a entendre que si es revisava qualche construcció de qualche recurs pendent, anunciat, encara que no s'hagués visitat i que està en un origen molt original, ens veuríem, a les costes ens veurem que diuen a Palma, idè a les costes ens veurem; això li ha dit, més o menys, o almenys això és el que jo he entès.

Però clar, el Sr. Alorda ha expressat discrepàncies evidentíssimes, i ho ha dit, hem discrepat, o hem dit o no ho havíem de dir, és a dir, no està d'acord amb com s'ha fet i com s'ha tramitat el decret d'admissió.

I per acabar també, vull dir que el senyor representant del Partit Socialista, em sap molt de greu dir el que diré, però jo, entre línies, perquè la conec a vostè de molts debats i de moltes conversacions, m'ha paregut que disparava contra la línia de flotació del Govern, ho he de dir així, m'ha donat aquesta sensació. Perquè clar, vostè ha vinculat un tema oblidat, que nosaltres havíem oblidat un poc deliberadament, que és el dels mapes escolars, vinculat al tema del Pla d'infraestructures, això no ho havia dit ningú, tothom hi havia passat de puntetes, però això és un dèficit, això no és una realitat en aquests moments, vostè ho sap perquè vostè ho ha dit.

Llavors, ha fet qualche crítica també respecte de qüestions normatives que m'han quedat un poc confoses i ha parlat al final -i acab, Sra. Presidenta, perquè no vull abusar més del que em toca- del tema de la tercera llengua. Aquí hi ha una qüestió científica, vostès hauran de demostrar, i això és indemostrable, però hauran d'intentar demostrar que hi ha trilingüisme, que s'introdueix una tercera llengua dins les aules sense reduir temps de català, això és una cosa que han explicat vostès, i com que això és una cosa que és la quadratura del cercle, que es diu, jo no ho crec possible, sobretot en els centres que fan un procés d'immersió, s'entén que són molts, vostès han de demostrar com faran això, és alquímia, és màgia, però jo li vull concedir a vostè la possibilitat, el dubte, com a mínim, que faci un poc de màgia i arregli aquesta situació.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Fiol. En contrarèplica, té la paraula la Sra. Galmés.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bàrbara Galmés i Chicón):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Abans de res vull agrair a cada grup parlamentari que ha intervengut les seves aportacions, que el Sr. Fiol ha interpretat que tan crítiques, però evidentment les qüestions que m'han plantejat aquí, hi estic d'acord, el tema d'infraestructures a Eivissa no tenc cap problema perquè ja està plantejat. I el tema de les infraestructures està vinculat a un mapa escolar, evidentment, no es pot construir sense cap plantejament, sense cap estudi, sense tenir en compte les necessitats de cada municipi; per la qual cosa, el d'Eivissa està molt clar, en els dos darrers consells de govern s'han autoritzat les cessions de crèdit a distints ajuntaments i aquest divendres n'hi van quatre més. Ara començam, ara han arribat els doblers i començam a poder licitar els centres després dels convenis amb els ajuntaments.

Evidentment, tot el plantejament està vinculat al sistema de finançament, aquí tots hi estam d'acord, però el que vull és aclarir una sèrie de qüestions que no m'ha agradat com les ha plantejat. Ha parlat de finançament, de l'herència que va rebre i si jo he de contestar i he de continuar amb herències, l'altra dia només vàrem parlar dels 11 milions de la concertada, no dels 35 de la pública, i tampoc no vàrem parlar de la resta dels 57 milions de despesa ordinària.

Hem parlat, m'ha parlat que els 30, que no podré aconseguir que hi hagi més de, menys de 25 alumnes a l'aula, o fins a 25 alumnes; evidentment, però el que passa és que el que repartirà serà la comissió d'escolarització i no estarà tancat a 30, com es feia abans, la qual cosa és un canvi molt important i molt significatiu.

Ha enumerat el fracàs escolar com de passada, com dir bé, això és fracàs escolar; miri, estam fent un plantejament molt seriós, molt seriós, que donarà el seu fruit i el que no toler és que digui que hem canviat el nom a l'Observatori de la Convivència pel de l'Institut de la Convivència Escolar per fer unes feines burocràtiques, això de cap de les maneres. Hem canviat totalment el seu plantejament, la seva feina i en aquests moments ja li he dit que està amb un pla de lectoescriptura en marxa, que serà bàsic per reconduir la qüestió del fracàs escolar, és un dels temes prioritaris.

El tema de primera infància, trob que el decret de mínims que hem aprovat és un decret de futur que suposa acabar amb l'oblidada situació de les conselleries que, evidentment, ningú no va evitar, va intentar entrar en aquest tema per evitar qualsevol polèmica amb el sector empresarial, evidentment hi ha iniciatives que poden molestar, però a mi això no em fa por si el resultat final és un canvi, un canvi significatiu, el canvi que genera el nostre sistema educatiu.

Com el que em plantejava amb els claustres; evidentment, jo conec els claustres i hi ha qüestions que costa més que hi entrin, sempre allò de *virgencita que me quede como estoy*; doncs miri, hi ha qüestions que hem de ser tots els que hem de canviar, no només la direcció del centre, també el professorat, vull dir, i jo soc professora però reconec que hi ha qüestions que s'han de canviar en la gestió i en el funcionament dels centres.

Miri, el que vull subratllar és que hi ha dues maneres d'entendre la gestió educativa, nosaltres optam per impulsar mesures ajustades a la realitat, pensades, medidades, avaluades i que tinguin un efecte positiu a mitjà i a llarg termini en aquest sistema educatiu nostre. Vostè feia una aposta decidida per opcions més d'impacte immediat, sostingudes amb unes operacions com a més de màrqueting, però suportades en poques, en comptades ocasions, per programa pressupostar i sense tenir en compte els recursos humans que necessitava per dur-les a terme, són dues maneres molt diferents. La meua gestió ve emmarcada pel coneixement, per l'experiència i per la meua vocació professional com a docent, la seva anava determinada per la seva carrera política, de la qual cosa no tenc res a dir, però moltes vegades per consignes fins i tot que no eren d'aquesta terra sinó que venien de Madrid directament i no responien a una necessitat real.

(S'escolta una veu de fons intel·ligible)

Ara m'acusa de rectificar, de rectificar en excés, fins i tot d'estar condicionada pels socis de govern; miri, davant d'aquesta cambra s'hauria de fer una mica de memòria i recordar que vostè també va haver de negociar i, per què no dir-ho, cedir a certes qüestions d'acord amb el pacte de govern que tenien i les hemeroteques ho demostren. Ja sabem tots que la memòria és una mica selectiva i que moltes de les seves iniciatives varen ser prou contestades per molts de sector i va haver de rectificar i ara se n'oblida. Si jo, com vostè va

assegurar l'altre dia, he validat la màxima que afirma que rectificar és de savis i que, per això, segons vostè, podia guanyar el premi Nobel, vull que sàpiga que estic disposada a compartir-ho amb vostè perquè trob que també va fer mèrits suficients per rebre aquesta distinció.

Ara, no només estic disposada a compartir això, vostè m'ha acusar de no voler pactar. Tots els plans que hem posat en marxa han estat parlats amb el sector, negociats i si encara per exemple a la concertada no hem arribat a un acord, estam a punt d'això. Però, tot i això, que som conscients de les nostres diferències, jo no vull renunciar, en nom de la millora del nostre sistema educatiu, a convidar-los que seguim amb nosaltres, amb la resta de grups parlamentaris, amb la resta d'agents socials, per establir les bases d'un acord, d'un pacte per l'educació que ens permeti avançar en la qualitat de l'ensenyament. Estic convençuda que entre tots podem trobar, almanco, uns punts de coincidència d'allò que és imprescindible per millorar l'educació d'aquestes illes, el convid oficialment a fer-ho perquè em costa molt que, per motius polítics, no renunciï a afavorir la millora de la situació de l'educació de la nostra comunitat.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, moltes gràcies diputats.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Galmés.

III. Moció RGE núm. 3917/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació de la Directiva Bolkestein, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 2489/08.

El següent punt de l'ordre del dia és una moció presentada pel Grup Parlamentari Popular i relativa a l'aplicació de la Directiva Bolkestein. Té la paraula el Sr. Cardona, per defensar-la, deu minuts.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Gràcies, Sra. Presidenta. La moció que presentam avui és conseqüència d'un debat que tinguérem fa més o manco quinze dies, on plantejàvem una sèrie de qüestions relatives a l'aplicació de la Directiva de serveis. I hi ha, des del meu punt de vista, tres qüestions bàsiques, tres eixos bàsics sobre aquesta directiva, on quedaren qüestions pendents, on no quedarem, si ho puc dir així, clars per saber com tenim, com s'aplicarà aquesta directiva, no hi ha, o com es transposarà aquesta directiva, millor dit; no hi havia o no va quedar clar que hi hagués un pla de treball tancat, concret, determinat, amb unes institucions clares, concretes i determinades, i per això intentam presentar una sèrie de propostes que cobreixen aquesta expectativa.

Jo les agruparia en tres, per una banda, més que res per l'expectativa que hi havia i pels problemes i per la preocupació que tenia el sector del comerç, hi ha una part que és específica o la dedicam específica al sector del comerç; una altra que ja regeix directament en tot el sector dels serveis i, finalment, a un del tercer dels eixos de la directiva, que és la simplificació administrativa, tant des del punt de vista de la reducció de tràmits com de procediments en via electrònica. Aquesta directiva pretén garantir la llibertat d'establiment i la llibertat de prestació de serveis i aquí, crec que és en aquesta comunitat, té unes conseqüències més importants que possiblement a altres indrets on el sector econòmic de serveis no té el pes que té a la nostra comunitat. Per això la importància d'una aplicació rigorosa i sobretot d'un esforç rigorós per transposar aquesta norma.

La primera proposta que es fa de les set que avui es duen és que s'insta el Govern, tal com es va comprometre la consellera, que en el termini d'un mes es presenti un projecte de llei, o millor dit, durant el present període legislatiu el qual acaba el mes de juny, es presenti el projecte de llei de modificació de la Llei de comerç; entre d'altres raons perquè crec que la seva tramitació, si volem posar-nos tots d'acord, durà un temps, serà necessari haver de parlar amb totes les forces, no només polítiques sinó també socials i econòmiques per intentar dur un projecte consensuat, que jo crec que és el que pertoca.

L'altre punt que afecta el comerç és perquè s'ha donat a entendre que l'únic manera que hi havia per poder regular els grans establiments comercials era a través de la normativa urbanística d'ordenació del territori. Jo vaig aquí, i ho mantenc, que aquesta és una excepció i que la directiva ho estableix com a una excepció; doncs bé, l'article 60 de la Llei de comerç estableix la necessitat que els instruments d'ordenació urbanística estableixin l'ús comercial de manera específica i independent de la resta d'usos urbanístics, però també diu que el nombre total de metres quadrats de superfície edificada o susceptibles d'ús comercial d'un municipi determinat s'haurà de fixar, i fins i tot, perdó, el concepte de població equivalent, això ho ha de determinar el Govern a través d'una disposició reglamentària. És a dir, avui els ajuntaments i els consells no poden fixar ni poden regular l'ús comercial, com a un ús específic urbanístic, si abans el Govern no ha desenvolupat aquest article. I això és una feina que pertoca fer al Govern, que es va incloure, és a dir, és una modificació que es va aprovar el mateix dia que es publicava la Directiva Bolkestein, és a dir, el 27 de desembre de l'any 2006, per aplicar-ho ja en el 2007, i és una necessitat imperiosa si volem que els ajuntaments puguin regular aquest ús urbanístic i si volem, de qualque manera, atribuir, com s'està atribuint per part del Govern, la responsabilitat únicament als ajuntaments i als consells insulars.

També s'insta el Govern de les Illes Balears en el fons a fer un programa de treball, és a dir, a crear un organisme específic que coordini, reguli, prepari, estudiï tota la feina referent als vint i busques de sectors que hi ha comercials, perdó, de serveis, que estan possiblement afectats per la normativa de la Directiva Bolkestein. Mirin, els ho deia l'altre dia i se'n recordaran, que hi havia unes 4.500 normes afectades per aquesta directiva, d'aquestes 4.500 normes únicament l'11% és estatal, la resta és autonòmica. Si no m'equivoc, podríem veure que hi hagués en turisme només a les Illes Balears 80 normes afectades per la

Directiva Bolkestein. És a dir, és una feina complicada i és una feina que s'ha de fer d'una manera absolutament organitzada.

Nosaltres proposam que es constitueixi una agència de transposició de la directiva, que a mi, si els he de dir la veritat, el nom és el que menys em preocupa, tant m'és que sigui una agència com una oficina, però sí que hi hagi un organisme on s'englobin totes les conselleries, des d'Agricultura, Presidència, Turisme, Comerç, Esports, Joventut, Sanitat, ara hi ha una polèmica per saber si les farmàcies i serveis farmacèutics entren o no dins la directiva, i això duria un canvi en el model farmacèutic d'aquesta terra, que hi siguin totes representades i que hi hagi uns interlocutors únics, de manera que es pugui treballar, de manera que es puguin identificar no només les normes sinó a més els processos, els actes administratius afectats per la liberalització i afectats per la Directiva Bolkestein i que, una vegada identificats, es pugui estudiar la seva modificació i començar-nos-hi a posar. Entre d'altres raons, perquè en el desembre del 2009 tota aquesta feina ha d'estar feta, i això que pareix un termini molt llarg, realment és molt poc temps si hem d'estudiar tota la normativa d'aquesta comunitat per tractar d'adaptar-la a aquesta normativa o a aquesta norma superior comunitària.

I finalment entram en el que es recull com a simplificació administrativa; demanam que, en el termini d'un mes, el Govern faci el que no ha fet en un any i és, i comprenc que tal vegada pot ser complicat, i és establir la relació de procediments i actuacions que s'hagin adaptat a la Llei d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, perquè així els ciutadans puguin adreçar-se a l'administració a través d'aquest tipus, a través de l'accés electrònic. A més, el que també proposam és que s'estableixi un calendari i s'estableixi un procés d'adaptació progressiva d'aquesta llei, de manera que a finals de desembre del 2009 també tots els processos estiguin adaptats ja a aquest tipus de sistema.

I finalment, plantejam una qüestió que és important, l'adaptació electrònica, l'adaptació a aquesta llei significarà que ajuntaments grossos i petits i que els mateixos consells no només hauran de canviar normes, hi haurà normes que són autonòmiques que afecten aquestes institucions i que s'han de canviar aquí, però és que, a més, també significarà uns dispendis econòmics importants, significarà, a més, una despesa per adaptar el servei que no tenen avui ni els ajuntaments, i jo no m'atreviria a dir els grossos, ni els grossos ni els petits estan en condicions de fer front a aquesta adaptació per mor que no tenen cap capacitat econòmica. Per tant, establim que no només s'adoptin les mesures legals, sinó que, a més, les econòmiques perquè els ajuntaments i els consells es puguin adaptar i es pugui garantir el compliment de la llei, sobretot els drets dels ciutadans que recull aquesta llei.

I finalment, vull tornar cridar l'atenció sobre una qüestió, mirin, jo no sé si donaran suport o no a aquestes propostes, però sí que és important que aquesta transposició es faci i es faci ràpid. L'altre dia vaig comentar que un dels riscos que tenim és que a través de l'anunciada llei paraigües del Govern central s'estiguin avançant i s'estiguin envaint les competències d'aquesta comunitat; i és un advertiment que torn fer, és un costum ja reiterat del Govern de l'Estat que moltes vegades, per redreçar el que consideren una equivocació amb les competències atribuïdes a les comunitats autònomes, a través de

normativa paral·lela es recuperi aquesta competència. És cert que podem anar als tribunals, però els record que la Llei de comerç està impugnada des de l'any 2000 i encara no tenim la resolució sobre la sentència, podem estar deu anys a tenir sobre aquesta qüestió. Per tant, no és una carrera, és una necessitat que la comunitat autònoma s'avanci, que la comunitat autònoma compleixi les seves obligacions i tracti d'evitar que hi hagi normes que de qualque manera signifiquin un conflicte perquè aquesta comunitat pugui servir els interessos dels seus ciutadans.

Des d'aquest punt de vista els deman, senyores i senyors diputats, que es pugui donar suport a aquesta moció, però sobretot deman que el Govern compleixi les seves obligacions.

Moltes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. En torn de fixació de posicions i per un temps de deu minuts, té la paraula la portaveu del Grup Mixt, Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Cardona, en primer lloc crec que hem de fer una consideració que ja hem fet altres vegades des d'aquesta tribuna, que és que la moció que presenta el Partit Popular demostra la fragilitat de l'autonomia de les Illes Balears. Fixem-nos que la majoria de qüestions que proposa la moció del Partit Popular depenen més de Madrid que no de Palma, el centre de decisió sobre qüestions que afecten directament les Illes Balears no és aquí sinó a molta distància de les nostres illes.

En segon lloc, per emmarcar les coses, crec que he de fer una consideració sobre la nostra mentalitat o, com a mínim, d'una part de la mentalitat de la ciutadania de les Illes Balears. Entre nosaltres existeix encara una mentalitat proteccionista, aranzelària, més pròpia del segle XIX que no del segle XXI, vull dir que tenim tendència a un proteccionisme que avui en dia dins la Unió Europea no té ni cap via de sortida ni és comprès. I això dificulta també la implementació de moltes de les normatives que procedeixen de la Unió Europea, ens passam més temps pensant com podem aturar els efectes negatius d'aquestes directives que no prenent mesures, per exemple, per adaptar el comerç autòcton a les necessitats de la nova etapa històrica que vivim.

Per possibilitar el manteniment del comerç autònom i per garantir el futur de la xarxa d'interconnexions que aquest govern, ens hem d'adaptar a la mentalitat i al pensament polític de la nostra era i abandonar els llasts que vénen del passat i que ens dificulten molt clarament aquesta adaptació. Hi ha un altre llast, a més de l'ideològic, que és la dependència que les Illes Balears tenen de l'Estat i també el fet que la Unió Europea es configura excessivament com a una unió d'estats, sense tenir gaire en compte el pes de les unitats subestamentals com ara les comunitats autònomes.

Per tots aquests motius, consider que el PP no pot demanar al Govern de les Illes Balears una pressura en el temps com la que proposa. A la seva moció hi ha diversos aspectes que s'han de portar a terme i hi afegeix en el termini d'un mes. Fins i tot, sent de l'oposició, senyores i senyors diputats, trob que això és exagerat; si fossin, Sr. Cardona, el Govern, ben probablement s'imposarien uns altres terminis. De tota manera, hem de tenir en compte que la Directiva Bolkestein va ser aprovada el desembre de l'any 2006 i que hi ha tres anys per dur a terme la transposició de la directiva, però el Govern de les Illes Balears, senyores i senyors diputats, no té capacitat autònoma per transposar la directiva, sinó que ho ha de dur a terme d'acord amb l'Estat i per tant cal una negociació prèvia amb els ministeris corresponents. El Govern de les Illes Balears s'ha de donar, com a termini per a la transposició de la directiva, el 28 de desembre del 2009. Esperem que la data no doni lloc a tota una sèrie d'acudits sempre fàcils. Així, per la qual cosa pens que en aquest punt, que fa referència al punt 1 de la moció del PP, aquesta diputada no hi pot votar a favor.

Ara bé, en el temps que ens donam, entre d'altres coses per a la finestra única i amb referència a aquest tema, els punts 5 i 6 de la moció, finestra única d'atenció als ciutadans, nosaltres hem advocat per aquesta finestra única des de fa molt de temps i en això estam d'acord amb líders tan distants ideològicament com en Fraga Iribarne, defensor de la finestra única i fins i tot abans que s'aprovàs la Directiva Bolkestein, i que també diu Manuel Fraga que s'ha d'arreglar la qüestió del finançament, també, per tant, tema d'actualitat, i així es posa al costat de presidents com Montilla, Camps i Antich; però bé, un projecte d'aquest abast, el de la finestra única, haurà de passar necessària per una fase de proves i aquestes haurien de començar tres o quatre mesos abans de l'establiment de la finestra única, per poder garantir que tot funcioni. Aquí entendríem i s'entendria la pressura que a través d'aquesta moció vol crear el grup de l'oposició al Govern; ara bé, posar en marxa tota la relació electrònica entre l'administració i els administrats en el termini d'un mes ens pareix, una vegada més, del tot fora de lloc.

Votaríem a favor d'aquests punts, els 5 i 6 de la seva moció, sempre i quan es suprimís aquesta referència temporal tan concreta i es pogués substituir per una general, com pot ser "el més aviat possible". Per tant, faríem aquesta esmena *in voce* als punts 5 i 6. Recordi, Sr. Cardona, que la lentitud del Govern a l'hora d'implementar la directiva parteix, a fi de comptes, de dificultats objectives en la seva transposició.

Ja hem comentat també en altres plenaris anteriors que la Directiva Bolkestein és profundament europeïsta en el seu plantejament i que planteja una voluntat d'homogeneïtzació pel que fa al dret d'establiment i d'oferta de béns i de serveis, que es troba d'acord amb l'esperit de construcció europea. En aquest sentit, hem de tenir en compte que qualsevol normativa que restringeixi la llibertat d'establiment és molt complexa i s'ha d'analitzar molt acuradament. Vull remarcar, novament, que hem de tenir en compte els articles 10 i 47 de la directiva que permeten autoritzacions de manera individual per a cada individual, sempre que ho demani l'interès general. Això deixa una porta oberta a la defensa del model comercial que es vol implementar, o que volem implementar des de les Illes Balears.

Quant a la resta de punts de la moció presentada pel Partit Popular desglossarem les raons per les quals el nostre vot als diferents punts serà negatiu. En el punt tercer se'ns proposa l'establiment d'una agència de transposició de la directiva, més funcionaris, més burocràcia. Volem dir que fa falta una agència per dur a terme la transposició d'una directiva europea, encara que sigui tan important com la Directiva de béns i serveis en el mercat únic, francament, nosaltres voldríem pensar que amb el lideratge en aquest aspecte de la Conselleria de Comerç ja n'hi haurà prou. Si ja trobam exagerat que s'estableixi una agència específica per transposar la Directiva Bolkestein, encara trobam més fora de lloc que això s'hagi de fer en el termini d'un mes. Però bé, votar el punt 4 a favor implicaria en bona lògica haver votat a favor el punt 3 i com ja hem considerat oportú votar-lo en contra, òbviament tampoc no podem votar a favor del punt 4. En els punts 5 i 6 ja hem fet l'esmena i, per tant, finalment consideram que efectivament s'han de prendre les mesures d'adaptació de la finestra única per als consells insulars i per als ajuntaments, però que aquesta adaptació formarà part de tot un procés que haurà d'implementar el Govern, seguint els passos que hem exposat anteriorment.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari d'Unió Mallorquina té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El nostre grup parlamentari no entrarà ara en el debat genèric de la Directiva Bolkestein, és un debat que varem tenir en el moment de la interpel·lació i, per tant, passarem als punts concrets. Compartim amb el Grup Popular aquest risc que l'administració central s'avanci a aquesta tasca de transposició de la Directiva i que aquest avançament suposi una invasió de les nostres competències. Compartim aquest risc i aquesta por. Ara bé, és un risc i una por que es poden produir encara que la transposi posteriorment, perquè és evident que tots sabem que l'administració central té una tendència natural a la invasió competencial. Esperam que aquestes noves mesures de reducció dels litigis entre comunitat autònoma i administració central s'apliquin en aquest cas de la transposició d'aquesta directiva de serveis. Per tant, ja li varem exposar i li varem manifestar en el moment del debat de la interpel·lació que evidentment el nostre grup convida el Govern de les Illes Balears a fer ús dels

mecanismes de defensa de les competències pròpies en cas que es produís aquesta invasió competencial.

Vostè, Sr. Cardona, diu que és una feina complicada. Efectivament, és una feina complexa, vostè parla que s'han de detectar totes les normes afectades, s'han de fixar tots els procediments administratius que també es veuen afectats per aquesta directiva de serveis, que té un abast molt gran i molt important. Per tant, des d'aquesta complexitat i aquesta complicació que té la transposició, és evident que trobam el punt fonamental pel qual el nostre grup parlamentari no pot donar suport a la seva moció. Vostès estableixen a la seva moció uns terminis molt reduïts i molts curts perquè el Govern faci una feina que vostès mateixos qualifiquen de complicada i complexa. Per tant, des d'aquest punt de vista del calendari no ens veim capaços de demanar al Govern que en un mes o abans d'acabar aquest període legislatiu presenti ja un projecte de llei de la transposició de la Llei de comerç i presenti no sé quantes iniciatives més per avançar en aquesta tasca de transposició de la Directiva de serveis.

Ja ho varem manifestar en el moment del debat de la interpel·lació, pensam que el Govern, liderat pel departament de Comerç, està fent aquesta feina. L'organització interna de com es faci aquesta feina també pensam que l'ha de decidir el Govern i que l'està desenvolupant. Per tant, no estam d'acord amb els terminis i no li podem donar el nostre vot favorable, tot i que és evident que moltes de les coses que vostès plantegen el Govern les ha de fer. En el cas que vostès facin una transacció dels punts 5 i 6 podríem votar transaccionats aquests punts.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Juan Cardona, jo crec que ja s'ha apuntat que en el debat de la interpel·lació, i s'ha remarcat, coincidírem amb l'esperit de la Directiva de serveis i la necessitat d'actuar per part del nostre govern i per part d'aquest parlament. És un consens que des del nostre grup valoram molt, perquè som conscients que les consignes que recull la Directiva provenen dels grans partits europeus i, per tant, jo crec que plantar cara a les Illes Balears en una determinada direcció de tots plegats és meritori.

Això no obstant, també se li ha recordat, aquesta moció planteja un problema en els terminis bàsicament. Recordam que la Directiva dona fins a finals del 2009 per a la seva transposició a dret intern i, per tant, aquesta és la dada bàsica a tenir en compte. També se li ha recordat que per molt que bravegin els molts de pares que ha tengut l'actual Estatut, la nostra autonomia és molt limitada, especialment en determinades matèries econòmiques en què l'Estat s'ha reservat moltíssima normativa. Per tant, per treballar sobre el desplegament en una bona partida de temes, primer ens cal conèixer per on anirà l'Estat. Per paga parlam de normativa europea i, per tant, d'homologació a nivell internacional i en aquest sentit és

prudent i convenient anar coordinats amb altres institucions, tant a nivell estatal com a nivell d'Unió.

Naturalment hem de vetllar, s'ha apuntat, per intentar que això no representi que l'Estat recuperi cap mena de competència autonòmica, insular o municipal -afegeix. Una pràctica deslleial a la qual ens té avesats el Govern de l'Estat, però que és impossible no tenir-la en compte en aquest moment. Per paga, ja ho ha dit el Sr. Melià, si l'Estat ho fa comptes fer, ho farà, sigui quin sigui el moment precís en què nosaltres facem la nostra feina. Això per tant no és un motiu de pes. El cert és que l'Estat ha establert un calendari per coordinar aquesta transposició de cara al 2009 i ha creat un grup de treball en la Comissió delegada per afers econòmics, sota la batuta del Ministeri d'Economia i Hisenda i s'està impulsant aquesta coordinació tant amb les comunitats autònomes com amb la Federació de municipis. El programa de treball, com ja es va recordar, és de juliol del 2007 i són les fases d'identificació, d'avaluació, de modificació de la normativa i dels procediments afectats, com ja s'ha recordat en aquests debats. En aquest moment la fase d'identificació ja ha acabat, estam parlant de més de 300 normes a nivell de les Illes Balears, de tot ordre, de tota condició, moltes d'elles per exemple en agricultura. Però també, i jo crec que s'ha de remarcar, és inevitable reconèixer que també hi ha 700-800 casos de l'Estat, entre els quals record que pràcticament gairebé un centenar o moltes de normes de rang legal, normativa bàsica de l'Estat que nosaltres desplegam. Per tant, aquí hi ha una seqüència que és difícil no tenir present, com les 500 que corresponen a normativa local, economia, hisenda, urbanisme, que també acabaran afectant la capacitat de desplegament que nosaltres tenim. I naturalment, la fase d'avaluació pot modificar encara aquesta radiografia. De totes maneres hi ha molta feina, però estam convençuts que la podem fer tots sols, hi ha una tasca de les competències plenes que no han de menester consigna, a continuació per ventura, però que hem de fer. Per tant, compartim amb el Grup Popular que tot allò que podem avançar, ho hem de fer com més aviat millor, en els terminis que siguin raonables de dur a terme. Per tant, en aquest sentit hi votàrem a favor, si hi hagués uns terminis raonables.

Pel que fa al primer punt i entrant ja a la Llei de comerç, justament se'ns demana en aquest període legislatiu, estava previst que fos en el següent, aquest mateix any, realment si fos en aquestes garanties hi podríem votar a favor perquè creim que és important, ja dic, plantar cara plegats a aquest model neoliberal i defensar el format de comerç i la diversitat que nosaltres pretenem que tinguin les Illes Balears. Si hi hagués un canvi en aquest sentit ens podríem entendre, però dins aquest període de sessions crec que no li podem donar garanties. Per tant, no l'hi votarem a favor.

En el punt segon dóna per bona la modificació que vostès feren de l'article 60 de la Llei de comerç amb una llei d'acompanyament, aquelles lleis d'acompanyament d'infausta memòria, que ens sorpren quasi que ens demani no només que li donem suport, sinó que la despleguem, quan vostè se'n recordarà que li votàrem en contra aquell article 60, tot i estar d'acord...

(Remor de veus)

Article 14.5 de la Llei d'acompanyament de pressuposts, o 15 devia ser en aquell moment, repassi-ho i veurà el nostre vot en contra per una qüestió. Nosaltres li dèiem que estàvem d'acord a blindar allò que deia el Pla director sectorial d'equipaments comercials del 96, dur-lo a la llei. Se'n recordarà que vàrem estar d'acord a ampliar el rang legal. Però li vàrem presentar una esmena, en aquest cas el Grup del PSM, me'n record que la vaig defensar jo, en el qual els dos oblidats que vostè havia fet en la transposició volien que les mantengués dins la llei. Una era la prohibició d'ús comercial en sòl rústic, que no el va voler incloure dins la llei d'acompanyament. La segona era aquesta norma reglamentària, vostè deia que s'havia de desplegar l'article 60, norma reglamentària del Govern, i nosaltres pensàvem que hi havia d'haver la regulació que ja existeix, és al Pla d'equipaments comercials, a l'article 17, vostè se'n recordarà, vigent, vostè pareix que dóna a entendre que no hi ha article de densitat comercial d'aplicació als ajuntaments. Jo li puc assegurar que la Comissió Insular d'Urbanisme de Mallorca, que és la que més conec, està posant prescripcions d'adaptació a l'article 17 del Pla d'equipaments comercials de l'any 96 i que diu que no hi pot haver més superfície que multiplicar per 3,5 la població equivalent d'un determinat municipi i diu com s'ha de calcular aquesta població equivalent. Aquesta norma reglamentària, insular està vigent i els altres..., en aquest cas els plans directors ara són insulars, però aquest pla com que és de les Illes Balears i mentre no sigui substituït és d'aplicació a les quatre illes i està a l'article 17 i s'està aplicant amb tota naturalitat.

Per cert, ja que tindrà ocasió de respondre'm, jo li demanaria per què no va voler incloure això? Si el gran problema era establir densitats comercials, una de les vessants, l'altra era superfícies. Com a mínim aquesta vessant de densitats comercials, per què no hi va voler incloure el sòl rústic i per què no hi va voler incloure l'article 17, o com a mínim respectar la nova competència que l'any 2001 tenen els consells insulars i són ells mitjançant la normativa territorial urbanística associada als equipaments comercials, entenem nosaltres que són ells que l'haurien de desplegar i no recuperar-les el Govern, com va fer mitjançant l'article 60 de la Llei de comerç, amb una llei d'acompanyament de pressuposts, i la norma reglamentària que ara vostè ens demana i que és de densitats. Jo no l'he entès gens, o jo no vaig entendre gens l'article 60 o realment pareix que va per aquí.

En tot cas, siguin quins siguin els seus motius, nosaltres pensam que no, que aquest moment d'avaluació l'ha de fer el Govern, ha de plantejar tot allò que convengui que tengui rang legal, ho ha d'introduir dins la llei, allò que correspongui a una norma de caràcter més reglamentari ho han de fer els plans directors, al nostre entendre. Tot allò que tengui caràcter urbanístic, territorial, mediambiental que és el que té més futur davant la Directiva de serveis és bo instrumentar-ho a través d'instruments d'ordenació territorial, i perdonin la redundància. Per tant, aquesta serà la nostra posició i li votarem en contra d'aquest punt. De totes maneres si vol un element de crítica o d'oposició jo n'hi donaré un perquè tenc experiència en l'oposició, per ventura més de la que ha pogut tenir vostè. Si vol apuntar per aquí, jo li apuntaria que avaluï si aquesta densitat comercial s'està aplicant des del 96. Vostè reivindica la norma, jo li dic que la norma ja la té, no passi pena per la norma, el problema és que la norma no s'aplica des del 96 o des del 97, 98 que són els primers ajuntaments que s'adapten a la normativa. Hi ha un cas flagrant, i vostè el coneix, el Pla General de Palma i coneix el tema de la bel·ligerància de PIME sobre aquesta qüestió i ja veurem com es resol. Però aquí hi ha el tema, l'aplicació de la densitat a la vida pràctica real, no el tema de si existeix o no existeix normativa, crec que el tema està prou resolt. Però aquesta dificultat l'hem d'avaluar, perquè tal vegada no és el camí. O sí i s'ha de practicar o n'hem de trobar una altra. Per tant, aquesta és la lectura i l'anàlisi que han de fer des del Govern per dur a terme la Llei del comerç.

Sobre el punt tercer, hem de convenir amb la necessitat que el Govern coordini la seva actuació, ja hem qüestionat que la fórmula hagi de ser una agència nova. Jo fins i tot qüestionaria que l'oposició hagi de dir al Govern com ho ha de fer, ni tan sols aquest parlament. Jo crec que forma part de l'òrbita d'autoorganització del Govern i més enllà de fer-li la reflexió que convé coordinar-se, dir-li com s'ha de coordinar al Govern ens sembla que no és propi d'aquesta seu. Per tant, no hi votarem a favor.

Amb els punts següents sobre finestra única hi estam absolutament d'acord, és una de les oportunitats que ens dóna la Directiva de serveis, també era un repte engrescador abans de la Directiva de serveis i tothom hi estava fent feina, és bo que ara ens haguem posat uns dies *a quo* per complir-ho, per posar-nos-hi al dia. Ara aquí sí que la cooperació de la transposició, com que ha de ser vigent per tot arreu, és imprescindible la cooperació i la coordinació a nivell d'Estat i jo li diria que fins i tot a nivell més ample. En aquest moment el grup de treball interministerial de finestra única ha creat un pla de treball perquè entre en funcionament el 28 de desembre del 2009, que no és passat demà, però tot i que no és tan ambiciós sembla, com així ho ha plantejat el Partit Popular, jo crec que faríem un gran avanç si és realment operativa en tots els sentits que estableix la Directiva, perquè reconeixen que l'accés electrònic i el marge d'ambició que s'ha posat en aquest esforç i que tots compartim, realment si hi arribam, serà molt positiu.

De totes maneres s'han fet avanços destacables abans i després de la Directiva, tothom estava fent feina en aquesta línia, ara la xarxa interadministrativa (...) dins comunitats autònomes, dins els ajuntaments, ha arribat al nivell de coordinació important, però falta encara dur-la a terme. En aquest moment fins i tot el sistema per tancar el model proposat de finestra única no finalitza, el temps que ha donat l'Estat és

fins a 20 de juny de 2008 per acabar-lo d'aclarir abans d'implementar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi resumint, Sr. Diputat.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sí, Sra. Presidenta. Acab, crec que en definitiva estam d'acord amb la transposició, estam d'acord amb els arguments que s'han donat perquè es dugui a terme, evitar els perjudicis i fruit dels beneficis, però no les presses, no la improvisació o els mecanismes sense garantia d'eficàcia real, que és on al nostre parer, si no hi ha aquesta esmena, com a mínim de donar més llibertat a la implantació en els terminis ens (...) la moció del Partit Popular.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Mercadal.

LA SRA. MERCADAL I MERCADAL:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Juan Cardona, després de les extenses intervencions dels portaveus que m'han precedit, jo seré bastant més breu. El meu grup opina, tal i com ja vàrem manifestar fa dues setmanes, arran de la interpel·lació que va fer el Partit Popular a la Consellera de Comerç, Indústria i Energia, sobre l'aplicació de la Directiva europea de serveis o Directiva Bolkestein, que el Govern fa la feina que li pertoca sobre aquest tema. Aquesta és la nostra opinió. En realitat allò que proposa el Partit Popular en aquesta moció és pràcticament allò que ja s'està duent a terme, però afegint-hi terminis, fet amb el qual el meu grup no hi està d'acord. Pensam que el *tempus* l'ha de marcar el Govern, no l'oposició, especialment quan no es preveu cap perill d'incompliment de terminis.

Entrem doncs en els set punts de la moció del Partit Popular. Punt número 1. Ens consta que la conselleria treballa en la Llei de transposició i adaptació de la Llei 11/2001, d'ordenació de l'activitat comercial de les Illes Balears a la Directiva europea de serveis. I ho fa juntament amb els responsables del procés global, és a dir, el Ministeri d'Economia i Hisenda, que ha impulsat un grup de treball interministerial, ha convocat la Federació Espanyola de Municipis i Províncies, per tal d'escoltar la veu de les entitats locals i ha coordinat tot el procés amb els interlocutors de les comunitats autònomes. És a dir, que allò que demana el Partit Popular s'està fent i el meu grup donarà la benvinguda al projecte de llei en qüestió quan arribi en aquesta cambra i tant de bo sigui el més prest possible. Però, com hem manifestat abans, no ens sembla raonable fixar, com pretén el Partit Popular, que aquesta presentació hagi de ser forçosament abans de juny del 2008.

Punt segon de la moció. Desenvolupament de l'article 60 de la Llei 11/2001. El Govern treballa en el desenvolupament d'aquest article, igual que a la resta de la llei. Aquí ni tan sols entenem el sentit de la proposta, perquè el PP no suggereix termini en aquest cas. Si la Directiva es va aprovar dia 28 de desembre del 2006 i el termini per a la seva transposició a la legislació nacional és de tres anys, és a dir, fins a finals del 2009, el meu grup té l'absoluta tranquil·litat que el Govern serà diligent i tindrà els deures acabats. Per tant, no cal instar-lo perquè ho faci.

Punts 3 i 4 de la moció. Ens consta que les administracions responsables de la transposició s'han fixat un mètode de treball. És per açò que no donarem suport a la creació d'una agència de transposició de la Directiva, com proposa el Partit Popular. Podria ser un mètode correcte, ningú no ho discuteix, però podria haver-hi molts de mètodes. El que interessa en realitat és que la feina es faci bé i es rendibilitzi al màxim el temps de què es disposa, el meu grup no considera recomanable cap ingerència en el mètode elegit. I aquí, una vegada més, no estam d'acord en la fixació d'un termini.

Punts 5 i 6. Les dades previstes arreu de l'Estat per a l'entrada en funcionament de les finestretes úniques per oferir informació sobre l'accés electrònic dels ciutadans als serveis i procediments públics coincideix amb les dades d'aplicació de la normativa de serveis. Ens consta que les directrius generals per dissenyar les finestretes úniques ja han estat establertes per part dels grups de treball interministerial i, de fet, hi ha una xarxa interadministrativa que uneix les comunitats autònomes i s'està desenvolupant a hores d'ara entre les entitats locals. És, per tant, contrastable el fet que aquí també s'està treballant intensament. Ens havíem proposat no votar a favor d'aquest punt, simplement per no considerar correcta la imposició del termini d'un mes, però ja que la portaveu d'Eivissa pel Canvi, que m'ha precedit, ha fet una esmena *in voce* de substituir el termini d'un mes per una expressió més ambigua com podria ser "el més aviat possible", en cas que fos aprovada aquesta esmena hi votàrem a favor. Voldria fer un comentari aquí i és que el Partit Popular demana allò que nosaltres considerem una obvietat, que el calendari no excedeixi del 31 de desembre del 2009, cosa que ja marca la Directiva.

En el punt 7 ens sembla que el Partit Popular pretén erigir-se en defensor dels drets dels ciutadans, i nosaltres aquí li voldríem dir que si el nostre grup tingués el més mínim dubte que els drets dels ciutadans en tot el que preveu la Llei 11/2007, d'accés electrònic als serveis públics, no estigués garantit, seríem els primers a instar el Govern a adoptar les mesures necessàries. Però com que aquest no és el cas, no tenim aquest dubte, cosa que sembla que sí té el Partit Popular. També votarem en contra d'aquest punt.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Vol fer ús de la paraula el Sr. Juan Cardona?

EL SR. JUAN I CARDONA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Jo he de manifestar certa sorpresa en algunes qüestions. Primer, que grups nacionalistes diguin que les competències pròpies de la comunitat, com per exemple és el comerç o el turisme, s'han de fer des de Madrid i hem de passar per Madrid cada dia, no ho entenc, sincerament no ho entenc. Hi ha un Estatut que diu molt clarament quines són les competències pròpies d'aquest país, sobre aquestes competències pròpies no té cap competència el Govern de l'Estat per transposar la Directiva Bolkestein, ni una, Sra. Marí. I li diré més, hi ha precedents en aquesta comunitat de transposició de directives en temes turístics, abans que Madrid tragués la norma; basta que repassi el Decret sobre viatges organitzats, basta que repassi això, és de finals dels anys 90, Sra. Diputada, i és una qüestió essencial.

Com és possible que quan són a l'oposició sempre clamin per la preservació de les competències i quan governen sempre estiguin darrera Madrid? No ho entenc, el Sr. Melià tampoc no ho entén i té raó. Sra. Marí, que vostè em digui aquestes coses que no hi ha capacitat autonòmica per a la transposició, per l'amor de Déu! Que m'ho digui segons qui encara ho puc entendre, però vostè? Sincerament no ho entenc, no entenc aquesta posició davant Madrid. Nosaltres, amb les competències que ens són pròpies, no hem de demanar de parer, no hem de demanar permís; això és així i no és d'una altra manera.

Miri, em diu que hem de suprimir la referència temporal dels punts 5 i 6, és un problema de compliment de la llei. La disposició de la llei, li estic parlant ara de la Llei d'accés electrònic dels ciutadans a l'administració pública, la disposició final tercera en el punt 1 diu que s'ha de mantenir una relació des del moment dels processos que estan adaptats a aquesta llei, des del moment d'entrada en vigor d'aquesta llei. Això no s'ha fet. Diu que aquesta relació de procediments ha de ser actualitzada contínuament, això no s'ha fet, per això deman que es faci en un mes. Quin temps vol, tres anys? En aquest moment la llei està en vigor i els ciutadans tenen dret a accedir electrònicament a l'administració. Si no se'ls diu, si no se'ls informa de quins són els procediments que avui estan adaptats, com hi poden accedir? Si el Govern avui no en té cap, que ho digui, no passa res i d'aquí a un mes que torni presentar els procediments que hagi adaptat, el problema és aquest. Ara, si allò que li preocupa, a vostè i als altres grups, són els terminis, posin vostès els terminis, no tenc cap problema. Poden ajornar-ho tot a 31 de desembre del 2009, aquest és el servei que vostès volen prestar als ciutadans. Si volen, en aquest moment retirar tots els terminis que hi ha a les esmenes, queden retirats i, per tant, vostès decidiran. Però no és aquesta la solució, perquè estam parlant, insistesc, del compliment de la llei.

He d'agrair al Sr. Alorda la seva intervenció, almanco ha dit el que no ha dit la consellera i almanco ja sabem algunes dades de com es maneja el Govern, i ja està bé. El que no sé és si vostè parla per boca de la consellera, si el conseller és vostè o si s'ho ha inventat. Clar, que ens digui que en aquest moment hi ha més de 300 normes a les Illes Balears, miri, l'altre dia la consellera va sortir aquí i no va dir absolutament res de tot això, ni tan sols va parlar d'un programa de feina completament tancat i declarat. I quan dic o quan els proposava crear l'agència de transposició, els parlava no de més funcionaris ni de més burocràcia, Sra. Marí, els parlava del que fa el Govern central: recollir en un organisme totes les administracions implicades perquè entre tots es puguin identificar aquests processos i es puguin modificar, i com vostè comprendrà la Conselleria de Comerç, que jo estic content i orgullós que lideri aquest projecte, no podrà modificar la normativa ni podrà discutir sobre la normativa de turisme si no hi ha un representant de la Conselleria de Turisme allí, ni la de Sanitat, ni la de l'Educació, ni la d'Agricultura, ni la d'Esports. Es tracta d'això, no de crear més burocràcia, es tracta de coordinar, que hi hagi un organisme i a més sigui transparent, que ens puguem assabentar del que es fa, no pels diputats que donen suport al Govern, sinó per un organisme oficial. D'això és del que els estic parlant, no els estic parlant d'altra cosa.

El que és evident és que, clar, amb algunes expressions jo ja entenc el seu tarannà. Com és possible que l'oposició s'atreveixi a proposar quin ha de ser el programa del Govern?; això ho ha de fer el Govern. Com és possible que l'oposició s'atreveixi a dir...? Per l'amor de Déu!, l'oposició té dret a dir això i molt més, i aquest parlament té dret a proposar al Govern una manera d'actuar i moltes més coses. Només faltaria que no ho poguéssim fer!

I finalment, pel que respecta al desenvolupament de l'article 60 és molt senzill. Miri, Sr. Alorda, no li varen acceptar que es prohibís l'ús comercial en sòl rústic perquè està prohibit. En sòl rústic està permès l'ús comercial?, en aquest terra està permès?; això està prohibit i és claríssim. I evidentment el Pla d'equipaments comercials, que es va fer -i vostè sap quan- l'any 96, governant vostè sap qui, està vigent; el que passa és que amb la mateixa associació de què vostè parlava, la PIME, i amb AFEDECO i les associacions comercials, havíem establert la necessitat d'actualitzar aquelles disposicions, incorporar-les a la llei i després pactar amb els municipis i amb els consells quins havien de ser els mínims i quins havien de ser (...) a cada municipi. Per això es va deixar en mans d'una disposició reglamentària l'aclariment i la fixació d'aquests paràmetres, i això s'ha de fer perquè en aquest moment el Govern està atribuïnt als ajuntaments una funció que no els deixa exercir, perquè en el moment en què no està desenvolupada aquesta norma els ajuntaments no poden actualitzar aquestes disposicions i no poden treure la seva...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Cardona, sap que va molt passat de temps.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Acab de seguida, Sra. Presidenta. ...no poden treure la seva normativa urbanística. Mentrestant el Govern està atribuïnt als ajuntaments i als consells que l'han de treure, i això, Sr. Alorda, em pareix que és jugar amb les cartes marcades.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Cardona.

(Aldarull a la sala)

En els punts 5 i 6 hi havia una proposta que s'entén...

EL SR. JUAN I CARDONA:

He dit, Sra. Presidenta -el que passa és que potser en la calor del debat no s'han adonat ni els membres de la Mesa ni els senyors diputats-, he dit que retirava tots els terminis de totes les propostes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per tant entenem que els punts 5 i 6 poden quedar aprovats per assentiment. I passaríem a la votació...

Sí, Sr. Alorda?

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sra. Presidenta, també havia apuntat, no confiant en aquesta proposta, però que si en el punt primer, sobre l'adaptació de la llei, no es posa el termini... O només fa referència el Sr. Cardona als punts 4 i 5? Ho dic perquè com que deia que retirava tots els terminis...

EL SR. JUAN I CARDONA:

Sr. Alorda, tots són tots.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Per això dic que si en el primer punt es retira quan és que s'ha d'adaptar la llei, no tenim cap inconvenient, per part nostra, per aprovar el primer punt, si no hi ha cap termini per presentar la llei. Nosaltres haguéssim proposat alguna transacció, però si ara es retiren els terminis no improvisem transaccions; es retira el termini i nosaltres votaríem a favor del primer punt.

Gràcies.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Sra. Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, Sr. Cardona?

EL SR. JUAN I CARDONA:

Per tancar aquesta qüestió, ja, si li pareix. Miri, el punt 1, a pesar que és un compromís de la consellera manifestat fa 15 dies en aquest parlament, li torn dir que acceptam que retiram els terminis, reiterant que és un compromís de la Sra. Consellera expressat a la tribuna d'aquest parlament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. Doncs passariem a votar els punts 2, 3, 4 i 7. Sí?

Em demana la paraula, Sr. Alorda?

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

És que no he entès si és que no retirava el termini, idò, perquè era... Ah, perdó. Idò així..., perdoni, és que no l'havia entès. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Bé, doncs si els pareix bé, passàvem a votar i votam els punts 2, 3, 4 i 7.

Sr. Alorda..., ho tenim clar? Doncs votam.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 2968/08, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a encomana de gestió dels museus de titularitat estatal al Consell Insular de Menorca.

I passam al següent punt de l'ordre del dia. Correspon al debat i la votació de les proposicions no de llei, i en primer lloc debatrem la 2968, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a l'encomana de gestió dels museus de titularitat estatal al Consell Insular de Menorca. Pel Grup Parlamentari Socialista la Sra. Rita té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors i senyores diputats i diputades, la casualitat ha fet que aquesta proposició no de llei, signada el mes d'octubre, es vegi la setmana en què es commemora el Dia Internacional dels Museus, que serà el proper diumenge dia 18. Avui portam a aquesta cambra la proposta d'encomana de gestió del Museu de Menorca al consell insular d'aquesta illa amb la intenció que aquesta iniciativa tenguí alguna transcendència més enllà que l'aprovació o no d'una proposta, i és que voldríem encetar el debat de la possibilitat d'encomanar als consells insulars la gestió dels museus, les biblioteques i els arxius de titularitat estatal. És aquesta, a més, una reivindicació llargament formulada des de l'illa de Menorca, no únicament des del punt de vista polític, sinó també des del sector cultural.

Començaré per justificar la conveniència que aquests centres siguin gestionats pels consells insulars, explicaré per què ens referim únicament la Museu de Menorca, i després passaré a comentar per què pensam que és possible fer aquesta encomana de gestió. Però en primer lloc volem fer un poc d'història de com aquests centres culturals van passar a ser gestionats per la comunitat autònoma de les Illes Balears.

La Constitució Espanyola de 1978, en virtut de l'article 149, reservava a l'Estat la competència exclusiva dels museus, els arxius i les biblioteques de titularitat estatal, sense perjudici de la gestió per part de les comunitats autònomes d'aquells situats en el seu àmbit territorial. L'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, en virtut de l'article 12.4 de l'antic estatut, es va reafirmar en aquesta qüestió especificant que el Govern de les Illes Balears podia assumir la funció executiva d'aquests centres, cosa que va fer a partir del Decret de transferències 3040 de 5 d'octubre del 1983, de traspàs de funcions i serveis de l'Estat en matèria de cultura, i que preveu en el punt 1.a).4 que l'Administració de l'Estat i la comunitat autònoma podran establir convenis per actuar conjuntament sobre els arxius, les biblioteques i els museus de titularitat estatal. Finalment l'any 1985 se signen els convenis pels quals l'Estat continuen mantenint la titularitat sobre els fons custodiats en aquests centres i, la gestió, l'ha d'efectuar la comunitat autònoma.

És a partir de l'any 2000 quan hi ha diverses iniciatives per part del Consell Insular de Menorca per gestionar els arxius, les biblioteques i els museus de titularitat estatal que hi ha en el seu territori. Finalment vull recordar la resolució del Parlament de l'any 2007, en el marc del debat de l'estat d'autonomia, que aprovava la transferència de la gestió dels museus, les biblioteques i els arxius de titularitat estatal als consells insulars. És hora, idò, de posar fil a l'agulla.

I per què seria bo que els consells insulars assumissin la gestió d'aquests centres? La legislació de l'Estat va dissenyar un traspàs de competències de cultura igual per a totes les autonomies. Però la nostra, així com també la de les Illes Canàries, no és com una altra de les situades en el territori peninsular; la insularitat del nostre territori és un fet diferencial que ha influït també culturalment. L'Estat va crear una biblioteca, un museu i un arxiu per província, però en el nostre territori, uniprovincial, i per la seva conformació resulta que n'hi ha més d'un. A cada illa la situació és diferent: el Museu municipal de Maó es va convertir en Museu provincial de Belles Arts l'any 1948, i més tard, juntament amb la Biblioteca pública i l'Arxiu històric, va ser un dels organismes que integraven la Casa de Cultura, creada per Ordre Ministerial de 24 de juliol del 1957, igual que a Mallorca; a Eivissa, en canvi, hi ha dos museus de titularitat estatal, i cap biblioteca. La casuística, per tant, no és la mateixa a totes les illes.

Per altra banda el punt 6.4 del conveni entre el Ministeri de Cultura i la comunitat autònoma de les Illes Balears sobre la gestió dels arxius i museus de titularitat estatal diu que la comunitat autònoma ha d'establir la coordinació convenient entre els arxius i museus de titularitat estatal i els de competència autonòmica, a fi d'aconseguir-ne la (...) eficàcia dels serveis d'arxius i museològics. I la Llei 4/2003, de museus de les Illes Balears, atorga les funcions executives i de gestió dels museus autonòmics als consells insulars. És important, per tant, que perquè aquesta coordinació sigui efectiva els consells

insulars tinguin també la possibilitat de gestionar els centres de titularitat estatal. A més en el nostre cas estem convençuts que han de ser les institucions menorquines, per la seva proximitat, les més capaces de mantenir aquest vincle de relació amb la seva comunitat, tan necessari.

I per què pensar que s'ha de començar pel Museu de Menorca? Com ja he comentat l'antecedent del Museu de Menorca és l'antic Museu de Belles Arts de Maó, format amb les col·leccions que provenien de l'Ateneu i de l'Ajuntament de Maó, administració que, a més, va proporcionar a l'Estat el claustre de Sant Francesc perquè fos la seu de l'actual museu. Actualment la major part de les col·leccions del museu procedeixen de les excavacions arqueològiques realitzades a Menorca. Amb tot açò vull dir que si hi ha alguna institució unida a un territori i per tant susceptible de ser gestionada per una administració també del nostre territori, aquesta és el museu; també l'Arxiu històric i, des d'una altra perspectiva, les biblioteques, perquè els seus fons s'han nodrit del patrimoni artístic de caràcter moble del territori on estan inserits.

Segons Barry i Gail Dexter Lord, el propòsit de la gestió de museus és facilitar la presa de decisions que condueixen a la consecució de la missió del museu, i el missió del Museu de Menorca és explicar la història d'una comunitat, la història dels menorquins i les menorquines a partir de la cultura material que s'ha produït al llarg dels segles. Per tant l'encomana de la gestió al Consell Insular de Menorca facilitaria aquesta gestió per a la consecució de la seva missió.

És per totes aquestes raons i com a iniciativa pilot que demanam que aquest procés descentralitzador de la gestió cultural es comenci pel Museu de Menorca, perquè aquesta entitat ja està preparada, perquè el consell insular ho ha reclamat en múltiples ocasions, perquè el sector cultural de Menorca ho demana i fins i tot el personal que hi treballa hi està d'acord, i perquè els fons que allà es conserven, investiguen i comuniquen formen part de la nostra entitat com a menorquins.

I per acabar, per què creim que aquesta encomana de gestió és viable? L'Estat va transferir la gestió dels arxius, els museus i les biblioteques de la seva titularitat a la comunitat autònoma de les Illes Balears, i no és cert, senyors i senyores diputades, que els consells insulars són institucions pròpies de la comunitat autònoma? Per tant en cap moment no es vulnera la legislació ni s'han de desvirtuar els acords presos en els convenis amb l'Estat, malgrat, efectivament, aquella administració ha d'estar assabentada i ha de consentir que es faci. Però és que, a més, l'Estatut d'Autonomia diu que la comunitat autònoma podrà exercir la gestió ordinària de les seves competències a través dels consells insulars, i la Llei de consells també preveu la figura de l'encomana de gestió i dicta el procediment a seguir; també voldria recalcar que l'article 71 de l'Estatut d'Autonomia sobre la funció executiva de les competències per part dels consells insulars diu que, a més de les relacionades, poden assumir qualssevol altres que dins l'àmbit territorial propi corresponguin als interessos respectius d'acord amb les transferències o delegacions que a tal fi s'estableixin. Per tant el que aquí posam a consideració d'aquesta cambra és l'encomana de gestió del Museu de Menorca al consell insular respectant els acords amb l'Estat establerts en els convenis de cessió a la comunitat autònoma de les Illes Balears, i signant-ne

uns altres entre la comunitat autònoma i el consell insular que determinin les obligacions de cada part.

És per aquest motiu, senyors i senyores diputats, que deman el seu suport a aquesta iniciativa. Crec que és a la ment de tothom que la funció dels museus, des que van passar de ser galeries de col·leccionistes a la situació actual 200 anys més tard, no és comparable. Actualment els museus són institucions vives, obertes i sobretot educatives, i unes de les institucions culturals de més èxit de finals del segle XX i principis del segle XXI. Actualment són un acte de comunicació amb l'entorn, amb una dimensió cultural, sí, però també social, i és aquesta funció, aquest repte de futur quant a canvi d'idees, tecnologies, demandes del públic, etc., que necessita tota la implicació de la societat que els envolta.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Rita.

(Alguns aplaudiments)

Pel Grup Parlamentari Popular, que té presentada una esmena d'addició, la seva representant té un temps de 10 minuts per defensar-la.

LA SRA. GENER I BOSCH:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyors i senyores diputats. El Grup Popular està satisfet avui que el Partit Socialista presenti aquesta iniciativa, i estam satisfets perquè creim que és un bon moment. Es dona ara un dels factors més importants que potser ha estat un dels motius pels quals no ha estat possible que aquesta encomana de gestió es tirés endavant, i és que ara tenim els tres nivells de l'Administració implicats, el Govern, l'Estat i el Consell Insular de Menorca, que són del mateix color polític, i per tant s'obre una oportunitat única per aconseguir aquesta encomana.

També estam satisfets perquè és una iniciativa que compartim i que per tant vagi per endavant que votarem a favor, un vot afirmatiu perquè entenem que és necessari que els museus de titularitat estatal, que estan actualment gestionats per la comunitat autònoma, passin a ser gestionats pels consells insulars. Són aquests els organismes que des del 1995 detenen les competències pròpies en matèria de patrimoni històric i en promoció sociocultural. És així que al nostre entendre els museus han de ser de forma definitiva un puntal per la difusió i per la investigació i conservació del nostre patrimoni històric i cultural.

Els museus han de ser una eina important per a la difusió de la nostra cultura. És cert que bàsicament estam parlant de museus en els quals hi ha un ample fons de col·leccions arqueològiques, però açò no ha de ser impediment per tal que siguin, com he dit, una punta de llança cultural de les nostres illes. De fet va ser la Llei de museus la que establia la xarxa de museus i la que proposava els museus de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa i Formentera com les institucions bàsiques sobre les que ha de gravitar el pes de la xarxa museològica.

Aquesta és una iniciativa que té una llarga història a Menorca, ja que des de diverses legislatures enere no ha estat possible l'encomana de gestió, però ara tenim avui a l'abast noves eines, nous instruments com el nou Estatut d'Autonomia, que reconeix els consells insulars com a ens de govern de la comunitat autònoma, la qual cosa facilitarà que l'Estat permeti l'encomana de gestió, que ja té de l'Estat el Govern, als consells.

Però el que interessa ara és mirar endavant, i el que interessa és que aquesta iniciativa s'aprovi i arribi a bon port i en les millors condicions possibles. Per açò hem presentat una sèrie d'esmenes d'addició que precisament persegueixen que els consells insulars rebin la gestió en les condicions més favorables. Per una banda instam el Govern de les Illes Balears a fer efectiva l'esmentada encomana de gestió del Museu de Menorca al Consell Insular de Menorca abans de 31 de desembre del 2009, més que res perquè aquest és el museu que està més avançat i pensam que és el primer que es pot realitzar. També instam el Govern de les Illes Balears a obrir les converses necessàries amb els consells insulars de Mallorca i d'Eivissa per tal de poder arribar als acords pertinents per delegar la competència de gestió del Museu de Mallorca i del Museu Arqueològic d'Eivissa i del Museu monogràfic del Puig dels Molins en els respectius consells insulars, i açò és així perquè pensam que és bo que el procés de transferència s'ha de fer des d'un punt de vista global de tota la comunitat autònoma.

També una altra esmena va referida a instar el Govern de les Illes Balears a preveure que per a l'any 2009 s'augmenti el pressupost dels esmentats museus a l'efecte que aquesta encomana de gestió estigui ben dotada econòmicament per quan la rebin els consells insulars. També instam el Govern de les Illes Balears a promoure, igualment abans del final de la legislatura, l'encomana de gestió de la Biblioteca pública de Maó, de l'Arxiu Històric de Maó i també de la Biblioteca pública de Palma, al Consell Insular de Menorca i al Consell Insular de Mallorca, respectivament. I finalment també creim necessari aprofitar aquesta iniciativa per instar el Ministeri de Cultura i la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern a presentar un pla d'inversions en infraestructures dels museus i les biblioteques de titularitat estatal abans de l'any 2010, més que res i amb l'objectiu que l'encomana de gestió d'aquests centres als consells insulars estigui perfectament dotada i en les millors condicions possibles.

En definitiva, senyors i senyores diputats, el nostre grup donarà suport a aquesta iniciativa, però hem volgut enriquir aquesta iniciativa amb esmenes que consideram que milloren substancialment els termes d'aquest acord.

Moltes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Passam ara a les intervencions dels grups que no han presentat esmenes, i en primer lloc té la paraula la Sra. Marí pel Grup Mixt per un temps de 10 minuts.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, a les administracions en general el principi de subsidiarietat constitueix no només un referent per a la justícia en els tractes entre administracions sinó també una garantia d'eficiència: allò que és molt gran no funciona; perquè l'Administració funcioni ha d'estar acostada als ciutadans, ha de ser pròxima, i sobretot allò que poden fer administracions pròximes no ho han de dur a terme administracions que siguin més distants. Per tant em sembla ben lògic que es proposi la transferència al Consell Insular de Menorca de l'encomana de gestió del Museu de Menorca; es tractaria d'aplicar, en definitiva, aquest principi de subsidiarietat.

Ara bé, la gestió dels museus, les biblioteques i els arxius que són de titularitat estatal i que gestiona el Govern de les Illes Balears ha de ser transferida quan així ho sol·liciti un consell insular determinat. En aquest context consideram sobrer l'esmena d'addició que ha presentat el PP. Som conscients que han de ser els consells insulars, el d'Eivissa, el de Formentera i el de Mallorca, que han de decidir què poden i què volen gestionar. En el cas concret d'Eivissa s'hauria de començar per crear la Biblioteca de l'Estat, perquè encara no la tenim, i és aquí on s'han esmerçar ara per ara tots els esforços.

No fa falta dir que donam suport a les negociacions que es puguin fer entre el Govern de les Illes Balears i el Consell Insular de Menorca per a aquesta encomana de gestió del Museu de Menorca situat a Maó; es tracta en definitiva d'una qüestió de tipus administratiu que avui en dia ens permet el nou estatut i que tothom podrà considerar d'allò més raonable. Per tant si aquesta és la voluntat del Consell Insular de Menorca i existeix un acord per part del Govern de les Illes Balears, consideram que el que s'ha de fer des d'aquesta cambra és, senzillament, donar-hi suport.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Unió Mallorquina té la paraula el Sr. Vicens.

EL SR. VICENS I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, molt breument perquè crec que ha quedat clar que el titular del Museu de Menorca és estatal i que la gestió va ser encomanada a la comunitat autònoma, ja era el decret del 83 quan es varen transferir museus i biblioteques. Aquest mateix decret va preveure que es gestionàs mitjançant un conveni, i aquest conveni es va firmar.

Per tant des de l'òptica de l'Estatut d'Autonomia i deixant molt clar que les competències en gestió de museus són de la comunitat autònoma, i que per tant ho hem de tenir clar ja de principi, la moció que se'ns presenta demana que aquestes competències que té el Govern passin -en el Museu de Menorca- passin al consell. Per part del nostre grup anunciam que votarem a favor, tot i que, com també s'ha dit per part del Partit Popular, volem manifestar que aquesta delegació, maldament sigui de manera planificada, sense terminis, això sí, sense terminis i sense fer-ho en conjunt perquè s'ha de fer de forma ordenada i de comú acord Govern-Consell de Mallorca, però sí que és bo que es comenci a pensar seriosament que es facin altres delegacions de competències, perquè si no estariem pensant per què aquí sí, en aquest cas, i en altres casos no.

Dit això votarem a favor d'aquesta proposició no de llei i amb aquest pensament. I respecte a les esmenes del Partit Popular, no sé si hi haurà qualche tipus de transacció, però si no és així, donat que ho fa amb blocs i que assenyala terminis, votariem que no. I sense més coses encoratjar que es facin i es planifiquin aquestes transferències.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, jo vull començar la meua intervenció anunciant, com era d'esperar, el vot favorable del nostre grup parlamentari, BLOC per Mallorca i PSM-Verds, a aquesta proposició no de llei.

Els motius d'aquest vot favorable jo crec que són evidents i fins i tot pels que ja han estat en aquesta cambra l'anterior legislatura jo crec que són obvis. En primer lloc perquè compartim tots i cadascun dels arguments que la portaveu socialista ha exposat des d'aquesta tribuna. En segon lloc perquè aquesta cambra ja va aprovar una proposta de resolució del nostre grup parlamentari en el passat debat de política general, el novembre passat, per la qual ja s'instava traspasar als consells insulars, a tots, la gestió dels museus, arxius i biblioteques. Així i tot, que hi ha aquesta aprovació prèvia, ja existent, no hi és de més, i ens sembla de bon criteri, ens sembla encertat que avui ens haguem de posicionar amb més concreció sobre qui durà en un futur la gestió del Museu de Menorca.

Com a primera passa, i jo així ho he entès que ho explicava la portaveu socialista, com a primera passa, no ho oblidem, és un camí que creim encertat. No hi és demés que el Parlament de les Illes Balears es pronunciï clarament sobre aquest tema, que voti aquí, i no hi és demés, perquè jo ho vull recordar, perquè ho he viscut, perquè durant l'anterior legislatura aquesta temàtica va ser tractada una i altra vegada en nombrosos debats. Em permetran que assenyali que fins i tot va ser tractada en el procés de la reforma de l'Estatut d'Autonomia, ja que llavors el Grup Parlamentari existent, PSM-Entesa Nacionalista, va proposar que s'incloués en el text que els consells assumirien, a més de les competències sobre els museus, arxius i biblioteques de titularitat autonòmica, també la gestió delegada dels que eren de titularitat estatal. Açò hagués estat perfectament possible per mor que la delegació de la gestió feta per l'Estat és a la comunitat autònoma i tant institució de la comunitat autònoma és qualsevol dels quatre consells insulars com el propi Govern de les Illes Balears, i al mateix nivell, tal i com ho fixa l'article 39 del nostre Estatut.

Per açò vull dir que discrep, Sra. Rita, discrep amb una de les afirmacions que es fan a l'exposició de motius, no amb el que ha dit vostè aquí dalt perquè ho ha dit correctament, però a l'exposició de motius es diu que l'article 32.5 de l'Estatut atribueix al Govern de les Illes Balears les competències executives en la gestió dels museus i biblioteques, i això, vostè mateixa ho ha aclarit aquí dalt, no és cert, és a la comunitat autònoma a qui les atribueix, i que, com he dit, tan comunitat autònoma són els consells com el Govern, i això és un matís molt important perquè si no indueix moltíssimes vegades a confusió.

Per tant, com he dit, la solució més senzilla i lògica era incloure el traspàs als consells a la reforma estatutària, però açò que era la solució clara, ja que establia una unitat i coherència en la gestió dels temes culturals per part dels consells, no hagués fet necessari el debat que avui tenim i no haguéssim necessitat aquesta fórmula de conveni que hem d'establir ara. Però bé, no va ser possible, el Partit Popular s'hi va oposar i no es va incloure a la proposta final que va anar a Madrid.

Per cert, Sra. Gener, una puntualització també a vostè; vostè ha dit que l'Estatut d'Autonomia farà més fàcil que l'Estat permeti; l'Estat no ha de permetre res, l'Estat ja té delegada la gestió a la comunitat autònoma i la comunitat autònoma s'ho reparteix dins les institucions que ella vulgui, és un aclariment, una precisió que jo, com a ponent que he estat de l'Estatut d'Autonomia, crec que hem de filar prim amb aquests assumptes.

Però bé, deixem estar això de l'Estatut i entrem en el fons de la qüestió. Jo tenia la intuïció, i pel que he sentit sembla que no aniré errat, que aquesta proposició no de llei seria aprovada per unanimitat en aquesta cambra, i no cal ser un geni per esbrinar perquè ho dic, senzillament perquè el grup de l'oposició s'ha manifestat, açò és cert, repetides vegades a favor, és cert, els seus portaveus han dit repetides vegades que estan a favor que el Consell Insular de Menorca assumeixi la gestió del Museu de Menorca, han dit que estan a favor moltes vegades, encara que, açò sí, i també ho hem de dir, sempre hi han votat en contra.

Mirin, a les propostes de resolució dels debats de política general de la passada legislatura, a les esmenes als pressuposts de la comunitat durant els passats quatre anys, durant la tramitació de la Llei de museus, com ja he dit en el mateix debat estatutari en tots aquests processos el nostre grup parlamentari va presentar iniciatives en aquest sentit, més de deu n'he comptat, a totes elles el Partit Popular va dir que hi estava d'acord, però hi va votar en contra. Açò també és bo saber-ho. I les motivacions també és bo saber-les, en llegiré una de tantes, que deia, és textual: "Amb la transferència de la gestió del Museu de Menorca i de la Biblioteca Pública hi estam totalment d'acord, com sap, Sr. Riudavets, en el fons, però no estam d'acord amb el temps, almenys volem el mateix temps que varen tenir vostès." Bé, temps en van tenir, quatre anys, i no es va dur a terme.

I jo no vull pensar en una cosa que també ha dit la Sra. Gener, que és el que més m'ha preocupat, que ara era possible perquè tots teníem el mateix color polític. Açò és seriós, Sra. Gener, i m'agradaria que m'escoltés, açò és seriós el que ha dit vostè aquí dalt, perquè vol dir que el traspàs no es va fer a l'anterior legislatura perquè hi havia un color polític diferent al del govern de Menorca; si açò és la conclusió, la veritat és seriós perquè llavors tot el que és lleialtat institucional, i açò ho estic improvisant totalment perquè no esperava sentir-ho de la seva boca, vostè ha dit que ara que són tots del mateix color es pot fer. Per tant, crec que aquí, sense voler-ho dir ha tingut un lapsus, però ha destapat per què no es va fer a la legislatura anterior si hi estaven tan d'acord, que ho deien que hi estaven d'acord, perquè el govern de Menorca era d'un altre color polític.

Però bé, deixem-ho estar, deixem-ho estar, ja he dit, més enllà d'aquestes consideracions sobre la coherència, i dic coherència entre cometes, perquè si no després el *Diari de Sessions* no capta la ironia, crec que després d'aquestes consideracions la coherència del Partit Popular, crec que la nostra obligació és trobar una fórmula que faci possible sumar voluntats, fins i tot les del Partit Popular ara a l'oposició.

Per açò, Sra. Rita, vull proposar-li que rematem la feina avui, que no deixem les coses a mitges; vostè ha fer una completa, exhaustiva i molt profunda posició centrada en el Museu de Menorca, bàsicament, també ha tocat altres temes, però bàsicament en el Museu de Menorca, una exposició que, com ja he dit, compartim de la primera a la darrera paraula, però no deixem les coses a mitges: hi ha dos centres més a Menorca, que vostè coneix molt bé, que són de caire cultura, que també vostè ha anomenat, que són de titularitat estatal i són encara gestionats pel Govern de les Illes Balears, em referesc a la Biblioteca Pública de Maó i a l'Arxiu Històric Provincial de Maó. Aquests dos punts, que també es reflecteixen a l'esmena del Partit Popular, jo els voldria recollir, i crec que no cal, no és necessari haver de presentar una proposició no de llei per a cada una d'aquestes institucions, cal que la filosofia que vostè ha defensat i que tots defensam avui, pel que fa referència al Museu de Menorca, també és vàlida per a l'Arxiu Històric i per a la Biblioteca Pública.

Li propòs, llavors, Sra. Rita, que ho deixem tancat tot d'una vegada, hi guanyarem en coherència, en cohesió amb les competències insulars i sobretot en l'aplicació d'una visió estable, d'una vegada per totes, de la nostra arquitectura institucional competencial. Així, li present la següent esmena *in voce*, que després, si és necessari, passaré als serveis de la cambra, escrita, que si vostè l'accepta i cap grup de la cambra s'hi oposa, en virtut d'allò que estableix l'article 165.4 del Reglament de la cambra, repetesc, si vostè ho accepta i cap grup de la cambra s'hi oposa, modificaria el text que vostè ens ha presentat a la proposició no de llei de la següent manera, diria: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a portar a l'aprovació del Parlament la delegació de la competència de gestió del Museu de Menorca -fins aquí tot és igual, i jo afegesc-, de la Biblioteca Pública de l'Estat a Maó i de l'Arxiu Històric Provincial de Maó, tots ells de titularitat estatal, al Consell Insular de Menorca, (...) transferència, els termes de la qual es fixaran mitjançant conveni que, en tot cas, haurà de ser efectiu dins la present legislatura."

Jo esper que finalment, després de molts anys, el Parlament de les Illes Balears es pronunciï favorablement en aquest sentit, esper que vostè, Sra. Rita, accepti la meua esmena *in voce* i esper que el Grup Popular no s'hi oposi, no tendria sentit que s'hi oposés perquè amplia la que vostè proposava, i ja ha dit que ja en tot cas la votaven a favor. Jo crec que avui al final haurem obert el camí que tant de temps ha estat barrat i que el govern de Menorca, el Consell de Menorca, a la fi, després de tants anys, tindrà la gestió cultural que es necessita i sobretot que es mereix.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Concloso aquestes intervencions, si el grup proposant vol la suspensió de la sessió. No? Idò té la paraula per acceptar o rebutjar l'esmena, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, la presentació d'esmenes d'addició per part del Grup Popular ens posa de manifest, i també ho ha manifestat la seva portaveu, que està d'acord amb aquesta proposta que hem fet avui, cosa que volem agrair des d'aquí. El que passa que no podríem admetre les esmenes que presenten per diverses raons molt senzilles: una, perquè no podem marcar un calendari a unes administracions que necessitaran negociar, i molt, entre les quals també hi ha l'administració de l'Estat, i, en segon lloc, perquè tornam incloure la negociació conjunta de tots els centres i de totes les illes, qüestió que ja sabem que ha fracassat en altres legislatures. I vostès també ho saben, perquè, entre d'altres coses, no han inclòs, per exemple, l'Arxiu del Regne de Mallorca.

Quant a l'esmena del PSM, o del BLOC, que únicament es refereix als centres de Menorca, i sabem que el consell insular, a més, hi està d'acord, podríem votar favorablement sempre que s'especifiqués que "els termes de l'encomana es fixaran mitjançant els convenis adients a cada centre", que no han de ser simultanis, cosa que donaria una viabilitat a aquesta proposta.

En el cas de les transferències de la gestió a la comunitat autònoma, per exemple, es van redactar convenis diferents, un específic per a les biblioteques i un altre per als museus i els arxius.

I per altra banda, ja per finalitzar, vull agrair el vot favorable anunciat per la resta de grups o per tots els grups, perquè el PP també. Crec sincerament que l'encomana de gestió al Consell Insular de Menorca ha de millorar el funcionament del museu o, millor dit, més que el funcionament la implicació d'aquest centre dins la societat menorquina, i redundar en la seva funció social la importància de la qual es podria o voldria resumir amb una senzilla frase de la museòloga Maria Jesús Abad: "*Los museos tienen dos razones de ser: la conservación de la memoria y la educación de la mirada y del sentido crítico.*" Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Rita. Aquesta presidència i els lletrats ens congratulam de tanta unanimitat i de tant assentiment, però ens agradaria si poguéu llegir tal com quedaria exactament la proposta, perquè pugui quedar reflectida correctament en el llibre de sessions.

Sí, Sr. Riudavets?

(Remor de veus)

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Seria afegir, miri, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Seria que "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Fiol!

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

... a portar a l'aprovació del Parlament la delegació de competència de gestió del Museu de Menorca, la Biblioteca Pública de Maó i l'Arxiu Històric, de titularitat estatal, al Consell Insular de Menorca, els termes dels quals es fixaran mitjançant els convenis adients per a cada institució i que aquests seran simultanis".

Gràcies.

Ah!, bé, i acabaria amb la frase que "es farà en aquesta legislatura".

LA SRA. PRESIDENTA:

Doncs, en aquest sentit i consultats tots els portaveus ... Sí?

Sí, Sra. Gener.

LA SRA. GENER I BOSCH:

Gràcies, Sra. Presidenta. Per dir el nostre vot favorable a aquesta transacció, tot i que pensam que es perd una oportunitat per poder almenys haver votat tot el que fa referència que aquesta encomana de gestió vengui amb una bona dotació econòmica al Consell Insular de Menorca. Vertaderament és una llàstima que aquesta esmena no la vulguin aprovar, vostès que tantes vegades s'han queixat de la falta de finançament als consells insulars per part del Govern balear.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Rita, té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

És que els que discuteixen del finançament després són les pròpies institucions i estic convençuda que el Consell Insular de Menorca no acceptarà una delegació de competències o de gestió mal dotada. Com a mínim començam a discutir la qüestió.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments, petit aldarull i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. A mi em pertoca, ja que ha introduït una esmena, una modificació a l'esmena que jo havia presentat, dir, Sra. Rita, que accept aquesta modificació, i dir a la Sra. Gener que és molt bo de fer demanar el que no han estat capaços de fer durant quatre anys.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments, petit aldarull, remor de veus i cridòria a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Encara que no es noti, queda aprovada per assentiment.

(Continua la remor de veus)

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 2969/08, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a foment de la responsabilitat social corporativa.

I passem a la següent proposició no de llei, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa al foment de la responsabilitat social corporativa. Té la paraula la seva representant, Sra. Mercadal.

LA SRA. MERCADAL I MERCADAL:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Des del Grup Socialista presentam avui en aquesta cambra una proposició no de llei referent a un tema que consideram de gran interès i en el qual el Govern de la nostra comunitat autònoma és pioner, em referesc a la promoció de la responsabilitat social de les empreses. Com a introducció voldria fer una petita ressenya històrica del que ha estat la responsabilitat social de les empreses o corporativa.

Quan a l'any 1945, 51 països del món crearan l'ONU, amb la firma de la Carta de les Nacions Unides, els seus objectius eren bàsicament dos: la pau i la reducció de la pobresa. I els camins que es marcà l'Organització Mundial per aconseguir-ho eren cinc: mercats estables, millora del medi ambient, bon govern i seguretat, salut global i inserció social. Amb aquest rerafons és a Estats Units on sorgeix el moviment anomenat Responsabilitat Social de les Empreses i ho fa a finals dels anys cinquanta arrel de la guerra del Vietnam i d'altres conflictes com l'Apartheid. Els ciutadans comencen a reaccionar i des de la perspectiva de treballador i de consumidor es plantegen qüestions com per exemple si treballant a determinades empreses o comprant certs productes es col·labora amb el manteniment de certs règims polítics o amb certes pràctiques polítiques o econòmiques èticament censurables. A partir d'aquestes reflexions, la societat internacional comença a demanar a les empreses que s'impliquin i es posicionin front als grans reptes socials del moment i de futur.

A partir de l'any 2003, tres factors sorpresa fan canviar radicalment la societat civil, em referesc a la globalització, la tecnologia i Internet i la constel·lació del poder. Aquests canvis condueixen al ciutadà a tenir una visió més crítica i a demanar solucions més ràpides, circumstància que du a l'ONU, que ja comptava en aquell moment amb 191 països membres, a firmar un pacte global basat ara en quatre punts: drets humans, estàndards laborals dignes, respecte del medi ambient i no acceptació de l'explotació injusta i de la corrupció.

A Espanya aquesta sensibilització comença a finals dels anys noranta, seguint tendències mundials, i té, com a una de les primeres experiències, el foment de l'estalvi ètic, seguida de prop per la qüestió social referida al comportament de les empreses espanyoles fora de les nostres fronteres, aconseguint una conscienciació important de l'empresariat de la necessitat de transparència i d'informació. Per tant, podríem dir que la responsabilitat social corporativa es vincula bàsicament a la creença en valors ètics.

La responsabilitat social corporativa no té un marc regulador, no és un substitutiu dels reglaments, és l'adhesió per part de les empreses a un model ètic que els dona una nova legitimació front a la societat. És un concepte nou, és un dels debats de moda, però no és cap frivolitat, és un concepte que comença a caminar igual que ho feren en el seu moment el màrqueting o la qualitat, amb majúscula, com a eixos i estratègies de negoci. La responsabilitat social corporativa es basa en allò que les empreses poden fer, no en allò que les empreses han de fer; es tracta d'oportunitats, no d'obligacions ni de noves lleis; es tracta de valor afegir; es tracta d'una nova estratègia d'un compromís per respectar i promoure els drets de les persones, el creixement de la societat i la cura del medi ambient.

Al dia d'avui es compta amb un model de partida, no amb un model d'arribada, però a nivell internacional la resposta de les empreses és satisfactòriament inesperada i molt superior al que havia previst l'ONU. Espanya s'hi ha apuntat en primera línia, de fet el Congrés dels Diputats va aprovar, per unanimitat, el Llibre Blanc, que conté un missatge unànim de tots els grups polítics. La voluntat del Govern d'Espanya és ajudar les empreses, acompanyar-les en aquesta iniciativa voluntària, no imposar-los noves obligacions legals ni normatives i donar-los suport, sobretot a les petites i mitjanes empreses, que són les que més ajuda necessiten. Cada sector i cada empresa ha d'aplicar la responsabilitat social de les empreses a mida, hi ha camins i itineraris a mida de cadascú. I amb aquest objectiu s'ha creat un fòrum d'experts per tal d'efectuar les recomanacions pertinents.

La responsabilitat social significa diàleg, significa implicació i significa consens, en conseqüència, és imprescindible la participació dels agents socials, dels consumidors, de les ONG i de tots els ciutadans. La responsabilitat social de les empreses té un efecte cadena, ja que aquella empresa socialment responsable triarà els seus proveïdors entre aquells que també ho siguin i d'altra banda haurà de respondre front als seus clients que li exigiran el comportament que aquest títol implica.

El nostre govern autonòmic actual és l'únic de tot el país que ha creat una direcció general específica dins de la Conselleria de Treball i Formació, per promoure la responsabilitat social corporativa. I el meu grup vol felicitar-lo per aquesta iniciativa, que té diversos vessants i que demostra una mirada de llarga distància en positiu i basada en un diàleg constant entre els diversos agents socials, econòmics i de protecció mediambiental, actitud importantíssima en una comunitat com la nostra, amb un teixit empresarial capdavanter, emprenedor i responsable. Aquesta direcció general va organitzar el mes de gener passat, aquí a Palma, el I Congrés nacional sobre responsabilitat social de les empreses turístiques, que va crear

molta expectació pel reconegut prestigi dels seus ponents i que va comptar amb una alta participació.

Va ser encertat l'enfocament cap a les empreses turístiques, ja que són diverses i importants les actuacions que pot dur a terme una empresa turística per ser socialment responsable: pot i ha de cuidar de l'entorn; pot i ha de col·laborar amb la comunitat on està ubicada; pot i ha d'evitar els possibles efectes negatius que la seva presència representi en les estructures socials i culturals, i pot i ha d'oposar-se rotundament al turisme corrupte.

Aquesta direcció general, també, el mes passat de febrer va publicar el Full de Ruta 2008-2011 per impulsar la responsabilitat social de les empreses. La responsabilitat social de les empreses té, en el seu vessant intern, compromisos molt importants com la formació permanent del personal; la integració de persones discapacitades i amb risc d'exclusió social; la disminució dels sinistres laborals, però jo, com a diputada i com a dona, permeti'm, senyores diputades i senyors diputats, que en destaquí especialment una: l'efectiva igualtat d'oportunitats de dones i homes i la clara aposta per la conciliació de la vida laboral i familiar, perquè serà empresa responsable aquell que, com deia Soledad Murilla, ponent en el congrés al qual m'he referit abans, no consideri les dones com a col·lectiu d'especial dificultat, no jugui amb les cartes marcades i tenguí clar que el seu personal, a tots els nivells, ha de ser gent amb talent i no forçosament gent amb més temps, ja que el temps de les dones està en molts casos captiu per tal d'alliberar altres membres masculins de la família.

Per acabar, opinem que la responsabilitat social corporativa no té inconvenients, sols avantatges. El meu grup proposa a la resta de grups que formem aquesta cambra que instem tots junts el nostre govern a promoure, entre tots els sectors productius de les nostres illes, el compromís voluntari d'incloure dins les seves estratègies empresarials, igual que fa trenta anys ho feren amb el concepte màrqueting, desconegut fins aleshores, o igual que fa vint anys ho feren amb el concepte qualitat, també desconegut fins aquell moment, la responsabilitat social corporativa, ja que responsabilitat és sinònim de segle XXI; responsabilitat és modernitat i responsabilitat és competitivitat. I també instar el Govern, el nostre govern, a brindar a totes aquelles empreses que estiguin disposades a sumar-se a aquesta iniciativa tot el suport, assessorament i col·laboració necessaris per portar-ho a terme.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Passam al torn de fixació de posicions i, en primer lloc, té la paraula la Sra. Suárez, pel Grup Parlamentari Mixt.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sra. Mercadal, efectivament, i vostè ho ha explicat molt bé, la responsabilitat social corporativa comença a desenvolupar-se a Espanya amb força als anys noranta, si bé podem trobar antecedents. Vostè ha esmentat la globalització econòmica, noves tecnologies, i nosaltres també hi afegiríem la consciència ecològica com a elements que expliquen i condicionen el naixement i la progressiva importància d'aquesta responsabilitat.

Vostè explica també el significat de què és responsabilitat social corporativa i nosaltres volem aportar la definició feta per la Unió Europea, en el seu Llibre Verd de la Convenció Europea que va ser publicat l'any 2001 i que es titulava *Promoure un marc europeu per a la responsabilitat social de les empreses*; en aquest llibre verd es defineix la responsabilitat social corporativa com la integració voluntària per les empreses de preocupacions socials i ambientals a les seves activitats comercials i a les relacions amb les respectives parts implicades, tant a l'interior com a l'exterior; és a dir, incloent-hi treballadors i treballadores, clients, poders públics, organitzacions no governamentals, etcètera. Parlam, per tant, d'un compromís voluntari que l'empresariat assumeix d'implicació amb el seu entorn i la seva comunitat; un compromís que implica la consideració de les preocupacions socials i mediambientals com a un element més de la seva activitat empresarial. És important destacar aquest caràcter voluntari perquè, de fet, es pot constatar que poc a poc comencen les empreses a adoptar la responsabilitat social no tant com el resultat de pressions socials o institucionals sinó com a una activitat estratègica pròpia, planificada i addicional per fer front a la competència comercial.

Des del nostre grup donarem suport a aquesta iniciativa, perquè compartim la filosofia de fons de la responsabilitat social corporativa i perquè, a més, entenem que aquesta és present en els acords de govern signats pels partits que donam suport al Govern. Pensam que hem d'aprofitar la suma, la sinergia de la voluntat política, d'una banda, amb l'assumpció per una bona part de les empreses de la responsabilitat social corporativa com a un valor afegit a la seva activitat econòmica.

Volem aportar també algunes reflexions sobre quins elements s'han de tenir en compte perquè aquest esforç públic i privat es tradueixi en resultats i sigui eficaç. I per fer-ho aprofitam algunes de les conclusions de la Resolució del Parlament europeu, de 13 de març del 2007, són aproximadament una vuitantena de reflexions i nosaltres només n'agafarem unes quantes que ens semblen més significatives.

En primer lloc, i crec que això és important, és necessari utilitzar un llenguatge senzill i fàcilment comprensible per incentivar les empreses a promoure la responsabilitat social.

En segon lloc, els mercats i les empreses a Europa, i per tant també al nostre estat i a la nostra comunitat, es troben en diferents fases de desenvolupament, no és, per tant, adequat parlar d'un mètode universal que pretengui imposar un únic model de responsabilitat social corporativa, sinó que s'ha d'adaptar al context econòmic i social del país.

Així mateix, s'ha de posar l'accent en el desenvolupament de la societat civil, especialment pel que fa a sensibilitzar consumidors i consumidoras a favor d'una producció responsable, la qual cosa afavorirà l'acceptació de la responsabilitat social per part de les empreses. En tercer lloc, s'han d'incorporar a la responsabilitat social corporativa temes com l'aprenentatge al llarg de la vida, l'organització del treball, la igualtat d'oportunitats, la inclusió social, el desenvolupament sostenible i l'ètica. Quart aspecte, molt important i que sempre surt en temes d'aquesta mena, el diàleg social; aquest és un mitjà eficaç per fomentar les iniciatives de responsabilitat social. El paper dels interlocutors socials és fonamental per promoure -i vostè ho ha esmentat també- l'ocupació femenina i la lluita contra les discriminacions.

També volem recordar, i ho fa també aquesta resolució, la important contribució del moviment internacional a favor del comerç just, que va ser pioner en fomentar des de fa anys pràctiques comercials responsables i demostrar que aquestes pràctiques són viables i sostenibles al llarg de tota la cadena de subministrament. Aquestes bones pràctiques poden i han de ser aprofitades en el context de la responsabilitat social corporativa. Pel que fa a la nostra comunitat la referència en aquest camp a la Fundació Deixalles es fa absolutament imprescindible. I finalment s'ha de posar èmfasi en els resultats i no tant en els processos. Els resultats s'han de traduir en una contribució mesurable i transparent de les empreses en la lluita contra l'exclusió social i la degradació ambiental a Europa i a les Illes Balears.

En resum, Sra. Mercadal, reiteram el nostre suport a aquesta proposició no de llei i esperam que el Govern posi els mitjans precisos perquè les empreses del país siguin sensibles i perquè aquests resultats que esmentaven, resultats i no només processos, es puguin veure ja al llarg d'aquesta legislatura. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari d'Unió Mallorquina té la paraula el Sr. Vicens.

EL SR. VICENS I MIR:

Molt breument, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari d'Unió Mallorquina votarà a favor d'aquesta moció. Primer perquè és un signe de modernitat socioeconòmica, però també de la nova psicologia empresarial. El màrqueting empresarial fa fins i tot que els consumidors, els clients reconeixin aquestes empreses socialment responsables i fa que a la vegada s'incentivin els productes i es promocionin els productes cap als consumidors.

Demanaríem, això sí, que això se fes sense intervencionisme, els empresaris ja fan suficients esforços en el dia a dia per millorar les seves empreses i per lluitar dins l'economia de mercat i el que han de fer senzillament és respectar la legislació vigent. El que seria important és que facilitéssim aquestes decisions dels empresaris, és a dir, que a l'hora d'aplicar aquestes polítiques empresarials, siguin socialment responsables i es donin facilitats, que no només s'imposi, sinó també que es donin facilitats.

Dir finalment que votarem aquesta proposició no de llei, sobretot fixant-nos que es manifesta expressament la voluntarietat de l'empresariat en l'aplicació d'aquesta mesura.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Jo tenia previst començar amb una definició que és la definició que dona el Llibre Verd de la Comissió Europea sobre la responsabilitat social corporativa, però una portaveu anterior ja hi ha fet referència, per tant, no la repetiré. En qualsevol cas vull dir que aquesta definició posa l'èmfasi a definir la responsabilitat social corporativa o la responsabilitat social de les empreses amb aquelles bones pràctiques que les empreses fan de manera voluntària. És a dir, aquell plus d'actuació responsable, tant des del punt de vista social com des del punt de vista ambiental, que les empreses fan de *motu proprio*, per dir-ho així, per convicció.

La responsabilitat social de les empreses o corporativa per tant, sorgeix de la concepció segons la qual l'empresa té una funció social i una incidència en el seu entorn i en el medi social que va més enllà d'allò que sembla l'objectiu evident de les empreses, és a dir, va més enllà de l'obtenció de beneficis dels seus propietaris o accionistes. Aquesta qüestió de la relació entre els interessos de les empreses i els interessos generals jo crec que no pot tenir una resposta que sigui esquemàtica. És evident que seria massa simple, massa simplificador dir que les empreses són de naturalesa intrínsecament perversa, però jo crec que també seria massa simplista creure sense més que "allò que és bo per a General Motors, és bo per a Amèrica", com deia el famós anunci que aquesta gran empresa va posar en circulació a principis dels anys 20. La història mostra que aquesta identificació entre els interessos de la General Motors i els interessos generals d'Amèrica no és automàtica ni òbvia. I encara és menys òbvia la identificació dels interessos de General Motors i els de la resta del món, encara que aquesta és tota una altra història.

La responsabilitat social corporativa suposa una resposta a l'imperatiu d'actuació responsable en un moment històric com aquest, que ve marcat per importantíssims reptes de caràcter social i ambiental. Votarem favorablement la iniciativa del Grup Socialista que planteja la necessitat que hi hagi un suport institucional, a escala del nostre país, a la responsabilitat social corporativa. En la mateixa línia ja vàrem donar suport, així ho vàrem manifestar a la consellera en comissió en més d'una

ocasió, a la creació d'una direcció general en aquest govern de responsabilitat social corporativa, en el que entenem que és una aposta per allò que ha de ser una nova cultura empresarial, que en el futur ha de ser un nou paradigma que informi a tot el teixit empresarial.

Ens agradaria que aquest suport institucional serveixi per dir-ho d'alguna manera i perquè s'entengui, perquè cada vegada hi hagi més empreses que introdueixin criteris socials a l'hora de contractar personal, més empreses cada vegada que fomenten la corresponsabilització dels treballadors i la transparència, que cada vegada hi hagi més empreses que fomenten l'estabilitat en l'ocupació, que cada vegada hi hagi més empreses que amb un compromís per a la salut i la seguretat en el lloc de feina, que cada vegada més empreses que tinguin una política d'estalvi d'aigua i d'energia, que triïn productes duradors i que gestionin els seus residus, que tinguin polítiques de transparència cap a tots els sectors que estan implicats en la tasca d'una empresa. Per esmentar només alguns dels capítols del que podria ser un programa de bones pràctiques empresarials, més enllà del que és el pur imperatiu legal.

Voldria afegir només a aquest suport tres consideracions. La primera té a veure amb el reconeixement dels que han estat capdavanters en aquesta tasca, sobretot els que han estat capdavanters d'aquesta tasca en el nostre país. El suport institucional a la responsabilitat social corporativa és just i necessari, però no podem oblidar que és un procés en què el protagonisme l'han de tenir les empreses, l'ha de tenir la iniciativa social. No pot ser d'una altra manera, per la pròpia naturalesa d'una responsabilitat social que té com element definitori que és un codi de comportament assumit voluntàriament i per iniciativa pròpia. En aquest sentit avui, que ens manifestem a favor d'aquesta proposta que ve del Grup Socialista, també m'agradaria que la meua intervenció inclogués un reconeixement a les empreses Balears que han estat capdavanteres en l'aplicació i la difusió de la responsabilitat social de les empreses. El treball d'aquestes empreses i el treball d'elaboració i de difusió d'allò que és aquesta responsabilitat social que es fa des d'un grup com epicentre, és a dir, centre del centre per a la gestió ètica de l'empresa és encomiable. És gràcies a aquestes empreses i a grups com aquest que cada vegada hi haurà més empreses que adopten polítiques de bones pràctiques.

La segona consideració la vull treure arran d'aquest congrés que ja s'ha esmentat aquí, que va organitzar el Govern sobre responsabilitat social de les empreses a l'àmbit de l'economia turística. Felicitem lògicament el Govern per l'organització d'aquest congrés. I voldríem fer la reflexió següent: si la matèria turística és una matèria en la qual tenim un lideratge mundial, tenim un lideratge mundial en volum, tenim un lideratge mundial en noves fórmules, tenim un lideratge mundial en *know-how* i també seria molt positiu que tenguéssim un lideratge mundial en l'aplicació de les responsabilitats socials corporatives a l'economia turística i que això s'incorporés cada vegada més a les pràctiques de les nostres empreses, aquí i en la seva expansió internacional. Vull recalcar aquest punt, seria molt bo que el Govern impulsés les empreses turístiques de Balears a incloure bones pràctiques voluntàries, per dir-ho així, socials i ambientals en tot allò que és la seva expansió internacional.

I una darrera consideració per acabar, i és expressar el nostre desig que la responsabilitat social corporativa no sigui una etiqueta, no es limiti a ser una etiqueta que es posen unes poques empreses que són una excepció. Jo crec que el suport que ha de donar el Govern a la responsabilitat social corporativa ha d'anar per aquesta línia, evitar que això sigui una excepció. La responsabilitat social corporativa ha de ser la punta de llança d'un procés cap a una nova cultura que ha de canviar el conjunt del teixit empresarial i el conjunt de l'actuació de les empreses. Per dir-ho amb algun exemple, nosaltres no volem una agricultura ecològica com un producte per a unes poques minories conscienciades, sinó com l'avantguarda d'una agricultura que sigui en el seu conjunt més respectuosa amb el medi ambient. Tampoc no volem un comerç just, concepte molt lligat al de responsabilitat social corporativa, o una banca ètica, que sigui una petita illa perduda en un oceà de comerç injust, sinó que ha de ser un exemple de cap on ha d'anar tot el comerç o cap on ha d'anar tota la banca, per contribuir de manera efectiva cap un món més just.

Vist així, la responsabilitat social de les empreses ha de ser la proposta d'aquells que tenen l'horitzó d'un món en què realment es pogués complir allò de: "el que és bo per a General Motors és bo per a Amèrica i per al món".

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Serra per un temps de deu minuts.

EL SR. SERRA I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Realment tots els grups que han participat han esmentat la importància, la rellevància d'una qüestió d'aquestes característiques, estam parlant de la implicació social de l'àmbit privat, la qual cosa és realment transcendent, ho està sent a nivell nacional, a nivell internacional i sense cap dubte ho ha de ser, és necessari que ho sigui, a la nostra comunitat. Crida l'atenció que una qüestió tan important, tan rellevant tenguí un tractament d'aproximadament sis línies a una proposta d'aquestes característiques, pens que hi ha molts de matisos necessaris per impulsar des d'aquest parlament i que seria necessari incloure un plantejament, potser més global, més ample que el que s'esmenta a una proposició d'aquestes característiques, allà on essencialment estam instant el Govern perquè promogui amplament el compromís voluntari d'incloure dins les seves estratègies empresarials la responsabilitat social corporativa.

Crec també que..., el Grup Popular està en la línia de la promoció de la responsabilitat social corporativa, entenem que és important. Per tant, anunciam el vot a favor de la proposició no de llei, entre altres coses perquè entenem que és coherent amb altres qüestions, s'ha esmentat la Direcció General de la Conselleria de Treball, la nova Direcció General de la Conselleria de Treball, però també coherent amb allò que s'havia fet fins ara també en el Govern de les Illes Balears. S'ha de dir que el mateix premi que va rebre la Conselleria de Treball, a qui donam l'enhorabona per aquest premi, per la creació de la Direcció General de Responsabilitat Social Corporativa, el va rebre la conselleria anterior l'any 2006 per fets concrets que es varen estimar importants. De la mateixa manera que membres de l'anterior govern del Partit Popular varen tenir l'oportunitat de ser instats d'anar com a ponents en el Congrés dels Diputats per parlar de mesures molt concretes que en aquest cas tenien a veure amb la conciliació dins l'àmbit de la responsabilitat social corporativa. Per tant, també vol dir que estàvem en la línia de fer feina en aquest sentit i de portar a terme accions.

Això són les accions coherents que tots, un govern i l'altre -i està bé que tinguem continuïtat- han portat a terme. N'hi ha d'altres que ens criden l'atenció. Ens crida l'atenció que per un costat a la Conselleria de Treball es creï una direcció específica per a aquest tema i per altra banda es desfacin altres projectes, com la mateixa Conselleria de Presidència d'abans, actual Conselleria de Benestar Social, allà on hi havia la Fundació Balear de Violència i Gènere i que ha estat desmuntada. Un organisme concret, una fundació que precisament buscava impulsar mesures d'aquestes característiques per implicar tot el sector privat en una qüestió elemental, fonamental, transcendental, important de la nostra comunitat autònoma, com era precisament tot allò que feia referència a la violència de gènere, i convindrem tots que és especialment rellevant, especialment si tenim en compte que un percentatge molt important de la nostra població fa feina, està a les empreses, i promoure-ho des de les empreses suposa la implicació no només dels empresaris, sinó també d'aquells que hi fan feina. Per tant, una reeducació en formes d'actuar que promovia aquesta fundació de la qual avui per avui no en podem gaudir. Per tant, ens crida l'atenció perquè entenem que és aquest punt d'incoherència a què de vegades ens té abocats l'actual govern.

Per què responsabilitat social corporativa? Sense reiterar el que s'ha comentat fins ara, jo crec que hi ha una qüestió molt important, s'ha arribat a la conclusió a nivell internacional que l'administració, l'afer públic, ha d'arribar allà on no arriba l'organització per si mateixa. Sé que és una concepció tal vegada liberal, la qual compartesc, però de la qual estic molt convençut i ho podem veure reiteradament en moltes edicions referides a aquesta qüestió. També perquè avui per avui es parla de supraestructures, que són les pròpies empreses que transcendeixen de vegades els estats, transcendeixen de vegades les pròpies responsabilitats que es poden portar a terme, fins i tot des de les pròpies administracions i són capaces en moltes ocasions de superar aquests àmbits i per tant, de tenir una influència global i globalitzada que en altres instàncies no es porta a terme.

Per últim, per què interessa i ens interessa la responsabilitat social corporativa? Jo crec que a les empreses els interessa sense cap dubte perquè ofereixen tres qüestions fonamentals per a qualsevol empresa, qualsevol organització abocada a la maximització de beneficis: estabilitat, fiabilitat i confiança. Implicació d'una determinada part del mercat, en definitiva els seus clients, una actitud més responsable fa possible que ens puguem identificar amb un projecte que transcendeix estrictament allò que és econòmic, perquè fa possible confiar més en una empresa que em dóna un servei i perquè fa possible, per tant, tenir una actitud més estable davant un mercat específic. Per posar exemples concrets, fer accions encaminades als empleats a l'àmbit dels serveis socials, fidelitza aquests mateixos empleats i per tant, fa possible evitar la rotació i dóna una major productivitat. Fer accions mediambientals evita la dependència de recursos artificials, evita riscos legals i aporta valors que avui són molt importants i transcendents, valorats fins i tot pel conjunt de clients i usuaris de les diferents organitzacions. Fer accions de l'ètica econòmica fa possible que quan ens relacionam amb una empresa concreta, entenguem que aquella empresa actua de manera responsable, actua, per tant, dins uns marges que fan possible confiar-hi i sense cap dubte ens evita riscos innecessaris a l'hora de portar a terme qualsevol tipus de transacció o acció econòmica. Per tant, podem afirmar que a les empreses els interessa ser socialment responsables per aquest conjunt de qüestions. Però també interessa a l'administració, per això és motiu de debat avui en el Parlament aquesta qüestió, perquè som capaços de complementar la societat, som capaços d'implicar la societat per buscar solucions per als seus problemes.

Arribats a aquest punt i per ser breus, sobretot per l'hora que ja és, entenem que no basta estrictament un plantejament d'aquestes característiques, com es fa avui aquí en el Parlament. Entenem que no basta parlar de la voluntarietat d'incloure accions, sinó que a més s'han de fer atractives. Jo crec que hem de parlar de fer atractiva la implicació social de les organitzacions, just això. I com hem de fer atractiva per a les empreses la responsabilitat social corporativa? Fent accions específiques que vagin encaminades a això i aquesta és la part que si em permeten m'agradaria complementar de les propostes que se'ns han presentat avui amb quatre esmenes *in voce* molt concretes i que després passaré al Sr. Lletrat per escrit.

La primera: que el Parlament de les Illes Balears no només insti el Govern de les Illes Balears a promoure mesures que ens portin a fer accions voluntàries, sinó que també s'inclougui específicament que s'incentivin tots els sectors productius. Es tracta d'incentivar els sectors productius perquè portin a terme aquestes activitats. La redacció concreta quedaria de la següent manera: el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a promoure mesures que incentivin tots els sectors productius de les nostres illes i a incloure dins les seves estratègiques empresarials accions voluntàries de responsabilitat social corporativa.

La següent esmena d'addició tendria la següent redacció: el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a crear un registre d'empreses socialment responsables, amb diferents modalitats, un cas seria social, mediambiental i econòmica, per tal que fins i tot sigui possible adherir-se a una qüestió específica de l'àmbit de la responsabilitat social. I sobretot també perquè la visibilitat que tenguí la responsabilitat social de cara als usuaris pot determinar un valor afegit per a aquella organització i, per tant, pot ser un incentiu de cara a les empreses perquè apliquin aquest tipus d'estratègies.

La tercera esmena d'addició tendria la següent redacció: el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a promoure accions específiques que donin a conèixer les empreses que portin a terme accions de responsabilitat social corporativa en els seus públics objectius.

I la darrera esmena, recollint una qüestió que havia comentat abans, que desgraciadament hem de lamentar a la nostra comunitat, diria: el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a restablir el funcionament de la Fundació Balear contra la Violència de Gènere perquè és una acció que no hauria d'haver desaparegut mai de la nostra comunitat, és una acció que tenia tot el seu sentit i és una acció que sense cap dubte també recull un altre interès molt important i és protegir i educar dins l'àmbit de la violència de gènere i per tant, involucrar l'àmbit privat.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula el grup proponent?

LA SRA. MERCADAL I MERCADAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Molt breument per agrair el suport a aquesta iniciativa donada per tots els partits d'aquesta cambra. Estic segura que aquest impuls serà en benefici de la societat, del medi ambient i de les empreses, donant una felicitació especial a aquelles que han estat pioneres dins la nostra comunitat i que mereixen tot el nostre reconeixement.

Al Sr. Vicens, portaveu d'UM, li voldria dir que no tenguí cap preocupació en el sentit que la responsabilitat social corporativa pugui ser un increment de les obligacions, més bé el contrari. Ja he explicat a la meua primera intervenció, en la presentació, que açò és un projecte d'acompanyament a totes aquelles empreses que voluntàriament s'hi vulguin adherir. Jo crec que és un repte, és un tema engrescador i entenem que el Govern va pel bon camí.

En relació a la intervenció del portaveu del Partit Popular, jo el voldria felicitar per les actuacions que ens explica que varen fer durant el mandat anterior, no en teníem massa coneixement, sobretot tenint en compte les manifestacions que varen fer sobre la creació de la Direcció General de Responsabilitat Social Corporativa a l'inici d'aquest mandat i amb la creació del nostre govern.

Pel que fa a les esmenes ens sap molt de greu, però no les podem acceptar.

Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam doncs...

(Remor de veus)

Creo que hi ha assentiment?

Doncs queda aprovada per assentiment.

I no havent-hi més temes a tractar s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
